

கணபதி தனே.

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகாவூர்ப்புராணம்.

வீரசைவருலதிலகராகிய

கவித்தலம்

சி. வேலைய தேசிகரவர்களால்

அருளிச்செய்தது.

இராமானுஜபுரம்

தா. சிவலிங்கம் பிள்ளையவர்களால்

பீழையறப்பரிசோதித்து,

சில்லிடங்களிற்புதுக்கி ஒவ்வொரு சருக்கத்திறநிலம்

பொழிப்பாகவசனங்கள் செய்யப்பட்டு,

அனுமானல்லூர்

நா. வீராச்சாமிப்பிள்ளையவர்களால்

குமபகோணம்

“ஸ்ரீவித்தியா அச்சுக்கூடத்திற்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கஅகசஸ்ர ஜலீலீஸ்

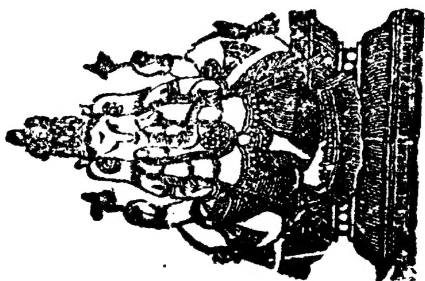
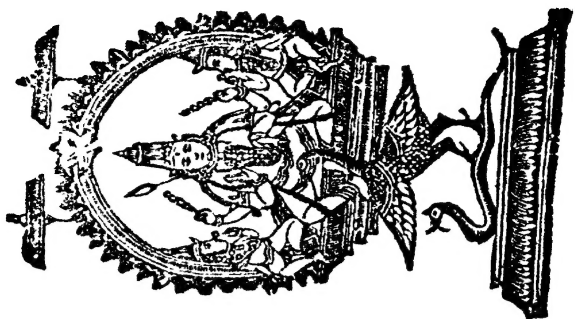
ஜயஸ்ர ஆடிஸ்

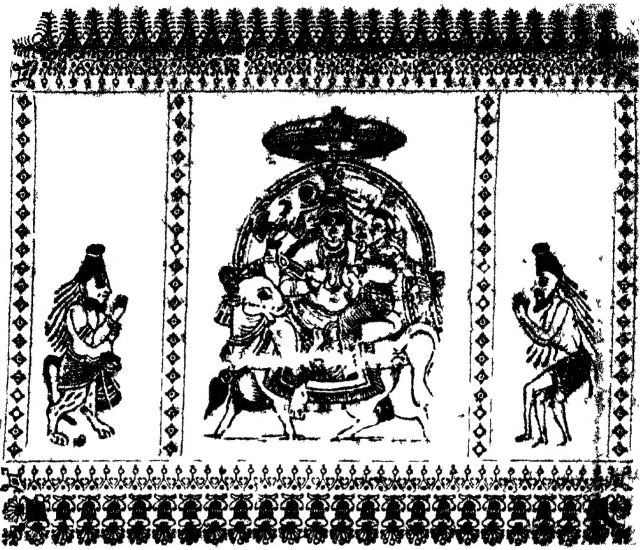
இதன்விலை அறு ச.

விளம்பரம்.

இதனூலறிவிப்பத்யாதெனின் இப்புத்தகம்வேண்டினோர்
கும்பகோணம் பொய்பாதபிள்ளையார்கோயிற்றெரு ப. சபாபதி
செட்டியாரவர்களிடத்திலும் ஷ. தாலாக்கா இராமானுஜபுரம்
தா. சிவலிங்கம்பிள்ளையவர்களிடத்திலும் அனுமானல்லூர் நா. வீ
ராசசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். 10
புத்தகம் ஒருமிக்க வாங்குபவர்க்கு 1 புத்தகம் கூடக்கொடுக்கப்
படும். போஸ்டு மூலமாக வேண்டுபவர் தபால்கூலியுள்பட அ
ண 5 புத்தகம் 1 க்கு அனுப்பவேண்டுவது.

இந்நூலரங்கேற்றினவரால் செய்யப்பட்ட பசுபதிச்சா
மென்னுந் திருஆலூர்த் திரிபந்தாதி விலை அண ௧.

சிவமயம்

முகவுரை

நக்கன்பாடி குருசாமிதேசிகரவர்கள் குமரநர்
மகா-ந-ஸ்ரீ சுப்பையதேசிகரவர்களியற்றியது

நெடுங்கடல் குழம் பெரும்புவிக்கண வாமபெருமேன்
கும் பொன்னிளாடே சென்னிளாடென்பதற்கியல்புறவமைந்த த
லங்கள் பலவற்றினுக்கு, முன்னதாகதோன்றிக கற்பாதத்துமிழி
யாது நிலைபெறுநகிருவைகாதலந்து மான்மியம் வடமொழியி
ழிருந்ததை, கூல வருடத்திற்குமுந்தி பூவித்தலம்புகழுங் கவித்த
லங்கரில் விரசைவகுலத்தில, அரு நூருக்கொண்டு அன்புமுதிரு
து மகத்துவமெய்திய ஞானச்சிவபிரகாச தேசிகா உறவத்துதி
ததுக கந்தனையுந் து வந்த வேலையதேசிகா, தமிழில் மொழிபெ
யர்த்து, ந ஸ்ரீ திருவிருத்தங்களில, ஒருவாறாகமுடித்து மற்று
ம பார்வையிடடொழுதுபுதிதுமுன், கைபெப்பெருமான் கழல்
சாரந்தனை.

பின்னரவர்கள் மாணுக்கரினொருவராய், இலக்கியவிலக் கண் வேதாந்தநூல்களில் மிகத்தேர்ச்சியுள்ளவராய் ஞானகுரு வராய், கார்காத்தவேளாளகுலதிகையாய் விளங்கிய, இராமானுஜ புரம் தாண்டவராயதேசிகனுக்குத் தவமணியாகுஞ்சிவவிங்கம் பின்னையென்பவர், அவ்வேலைய தேசிகர் சந்தியாரிசீருந்த விப் புராணத்தைப் பார்த்து, நெடுநீர்காலமானதால், ஏடுகளில் பா ணம்பட்டுச் சில செய்யுட்கள் சிதைந்தும் சில செய்யுட்கள் முன் பின் விரோதமாயுமிருந்தமை கண்டு புராணஞ்சரிவரமுற்றுமுன், மொழிந்தனர். முற்றினரேயெனவருந்திப் புராணத்தை வெளி க்குக்கொண்டுவர முயற்சித்துச் சிதைந்த செய்யுள்களை ஆங்காங் கு திருத்திப் பொருத்தியும் * இங்குறியைத் தலைநிற்கோண்ட, சய் செய்யுட்களை துதனமாகவமைத்துச் சேர்த்துக் கூடிய திரு விருத்தம், நடபுக-ல் முடித்தனர்.

பின்பு ஏற்கனவே இத்தலபுராணத்தில் விருப்பங்கொண் டத்தலத்தில் வசிக்கும் மகா-நா-நாழி மகாலிங்கவையர், கோமான் சாம்பசிவபிள்ளை, பொன்னுச்சாமிவன்னியர், உடையார்தெரு நல்லப்பவுடையார், அனுமானல்லூர் நா. வீராச்சாமிப்பிள்ளை, கவித்தலம் தருமலிங்கசெட்டியார், இவர்கள் முயற்சியால் அச்சி வலிங்கம்பிள்ளை அப்புராணச்சுருக்கத்தின் கலையில், அக்கதை களைப் பொழிப்பாக வழியற்றப்பட்டு ஸ்ரீவில்வவளேசர் சன்னி தானத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

இவ்வேலையதேசிகராலருளிச்செய்த நூல்கள்.

திருவேரக யமகவந்தாதி.

அருந்தவநாயகிமாலே.

திருவேரகமாலே.

திருப்பழுலூர்ப்புராணம்.

பழுலூர்மும்மணிக்கோவை.

திருவைகாவூர்ப்புராணம்.

உ.
சிவமயம்.

கவித்தலம் தமிழ்ப்புலவர் மு. வை. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ
ஐயாத்துரையையரவர்களாலியற்றிய

அறுசீர்க்கடிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொற்புரிசைப்பவனமொளிர் திருவைகாஞ்ச சரிதம்
புனைந்தான் பண்டு,
விற்பனாச்சேர் கவித்தலத்தில் வீரசைவ குலத்துதித்த
வேலையன்றான்,
பற்பலவாச்சிதைத்தசெயுட்டிருத்தியுஞ் சிற்செய்யுளையும்
பணிந்தாணிந்நடட்
கற்பகமாங்காராளர் குலதிலகன் சிவலிங்கக்
கவிஞன் மாதேவ.

உ.
சிவமயம்.

அனுமாதல்லூர் நா. ஈ. ஸ்ரீ வீராச்சாமிப்பிள்ளைய
வர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தெள்ளியலீடருள்வைகாவினின்வளர் வில்வவனேசன்
சுரைப்பாபி
னெள்ளரியபுகழ்க்கவிவேலையன் முன்னுளியற்றவதை
யிந்நான் யாரு
முள்ளமகிழ் வீராமானுபுரந்தாண்டவராய
னவவின்வந்த
விள்ளுபுகழ்ச்சிவலிங்கப் புலவனணிந்தரங்கேற்றி
மிலைந்தான்மன்றே.

உ

சிவமயம்

கவித்தலம் கவ்ஸ்தூரிசெட்டியார்குமாரரும் இந்
நூலாங்கேற்றினவரனுமாணுக்கருளொருவ
ருமாகிய ஸ்ரீ இராமசாமிசெட்டியாசுவர்
கள் இயற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

செம்மணிகொழிக்குந்தாங்குக்கருங்கடற்
சீரையரையிற் கசைத்துத்
தேயமாமணியணிந்தொளிர் பூமடங்கைபூ
சித்தகாற்புபுரமெனுங்
கைம்மலையினுரிபோர்த்தகட வுண்மலையல்லியொடு
கைகேமலேதனிநின் றுவை
காவின்வளரொருமுதற்காளைமான்மியபதைக்
கடவுள்பாடையினிருத்தே
மைமமு.கிலளாவுபொழில்நூழ் கவித்தவநகரின்
வாழும்வேலையன்முன்னாள்
வண்டமிழ்ச்செய்புளாய்த் தந்தனானினுளீரா
மானுபுரத்துவளரும்
பொம்மல்பெறு சிவலிங்கநங்குரவனுத்தே
பொருந்துசிலபாவினைத்துப்
புலவர்களியெய்தப்புகைந்தரங்கேற்றினன்
பூபுரன்முன்புமாதோ.

உ

சிவமயம்

நக்கன்பாடி வேங்கடாசலபிள்ளை குமாரரும் இந்நூ
லாங்கேற்றினவரது, மாணுக்கருளொருவருமாகிய
மகா - ன - ச. மாணிக்கம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நிலமண்டி.லவாசிரியப்பா.

விருதுங்கமலத்தேர்வளர்பொருட்டின்
விற்றிருத்துயிர்களைத்தோற்றல்செய்வேதனுஞ்

சக்கரப்படைநனைத்தரிக்குங்கரத்தெய்
 டக்கரத்தமைந்தவச்சுதப்பிரகனு
 மடைவோர்விரும்புமறும்பொருளதனைத்
 தடையிலாதளிக்குந்தன்னிகர்க்குங்கக்
 காவற்கிறையுங்கடிமலர்த்தொருடைத்
 தேவர்கண்முப்பாண்மூன்முனைநித்
 திரத்தருபுனிவரெத்திறத்தாரு
 மிருக்குமுதலாம்பொருட்கிளர்மறையுங்
 காமிகமுதலாந்தோமிலாகமமும்
 பன்னாளருச்சனைபதிதொழும்பயின்று
 மிநநாள்காறுமியற்கையில்தென்
 றுள்ளமதனிலுள்ளிப்பார்க்கி
 லெள்ளளவேஹுமியையாதென்றுங்
 குணமுங்குறியுங்குறிக்கக்குறிபடா
 வணமடிநடுமுடிமருவுதலின்றி
 ஒப்புமுயர்வுமொருவிவிளங்கிய
 செப்பருஞ்சோதிசின்மயவடிவாம்
 புண்ணியபூரணபுனிதபுராதன
 நிர்ணயமாகியநிட்களசிவமே
 இருவினையகற்றியிணையிலாவின்ப
 மருவியபேரானந்தவாழ்வை
 யாருளுகற்காகத்திருவுருக்கொண்டு
 சென்னிநாடெனச்செப்புதற்கேய்நத
 கன்னல்வானளாம்பொன்னிநாட்டித்
 கருணைபெருகியகாவிரிநதியி
 னருகோர்குரோசத்தஹதிசியாசையிற்
 றிங்கண்மும்மாரியெங்கும்பொழியவு
 மங்குலதிர்தனின்மயிற்சுலமாடவுஞ்
 செந்நெற்பரப்புங்கன்னற்காடு
 மனையிற்பனைனைறையுமார்ப்பும்

பணையிற்றிகழ்வனைபரந்தொலிதிரட்டச்
 சேயிதழக்கமலத்திருவளர் தவிசிருந்
 தேயிளவன்ன வினைமைப்பெடைபை
 மணம்புரிந்கின்புடனினங்கூம்வாவிபுந்
 கந்தமுலாவுநந்தனச்சேநிலைகூழ்
 திருவைகாஹுரெனுந் திருத்தலத்திற்
 பெருகாதரத்தோடொருவாதிருந்து
 மெப்பிரளயத் துந்தப்பின் றமைநனும்
 பூமிதேவிசெய்பூசையைமகிழ்ந்து
 மாமறைவில்வமாய்வணங்கிழிப்பவு
 நமன்விமோசனஞ்சிவனத்தமகிணைபு
 மமர்புத்திரனுயிரளித்ததுங்கானத்
 தறிவில்வேடன்பெற்றீடளித்து
 மக்கினிக்குற்றவிக்கினங்களைந்து
 நான்முகனியற்றுநதோமிட்பூசையைத்
 தான்மகிழந்தவம்ருத்தற்பத்மளித்து
 மரிசெய்பூசையையகமகிழத்தன்பா
 லரிசனெனறவன்பெயரன்புறத்தரித்து
 மருமறைக்குரியவநதணன்மகனுக்
 கிருவிழியதனையின்புறவளீத்து
 நில்லாதுநீங்கியநிகரட்டசித்தியைச்
 செல்லார்குழலெழுநல்லார்க்கருளியு
 மெல்லாமீவளர்க்கவல்லாளோடும்
 பலலார்பணிப்பப்பண்புடனமருஞ்
 சங்கரனீலகண்டன்சதாசிவ
 னெங்குந்தானாயங்கங்குறைவோனீ
 பேரகியாபரணன் புரமுன்றெரித்தோன்
 மிகிளர்வில்வவனேசன்மான்மியத்தை
 யவனடிதிரத்தர் யாவருங்கூடிப்
 புவனமெங்கும்பொலிந்துபரவத்

தமிழிற்கு வித்தருகெனக்கேட்ட
 வமிர்தம்போலுமறைந்தனன்முன்னான்
 வீரசைவக்குலத்திலிளங்குஞ்
 சூரியன்போலத்தோன்றும்வேலையு
 னப்பெருமான்மியமரங்கேற்றாமற்
 செப்பும்வேலையன்சிவத்தியுடைந்து
 நாள்பலவாக நண்ணினவிர்தாள்
 கோள்பொருங்கொழுமனை குலவுவைகாவின
 மாமறையாளர்மரபிற்றோன்றிக்
 சூய்மைஞானம்புகழ்துலங்குகல்வி
 மெய்மைபொறையினின் மிக்கமகாலிங்
 கையனென்னுமரும் பெயர்ப்புனிதனு
 மெண்ணிபழுவர்க்கின்புறவளித்துப்
 புண்ணியம்பெறும்புகழ்பொன்னுசாமி
 வன்னியருந்தெங்கினநீர்வானளாய்ப்
 பொன்வலகத்தின்பொழியுஞ்செழீஇய
 வுடையார்தெருவெனுமொண்புரியதனிற்
 கொடையார்புகழுகுறையாச்செவ்வழு
 மில்லறம்புரிதலினினேயெனச்சென்
 மல்கிப்பெருமைசோ நல்கப்பவள்ளவங்
 கோமான்புரியிற் குலவியசெவ்வப்
 பூமான்சாம்பசிவப்புண்ணியனுங்
 வான்னோய் பொழிலின்வண்டையுமநங்
 தேன்றுளிப்பெருக்கார்செந்நெல்வயங்கு
 ழிசாமாணுபுகழெனும்பெரும்பதியி
 னராமேவுஞ்சடையண்ணலுக்கன்புய்
 முத்தமிழுணர்ந்து முதுக்குறைவாகித்
 தத்துவமுதுணர்தாண்டவராயன்
 றவத்தவதரித்துத் தமிழினேங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசனெனுநந்தேசிக.

ஞஞ்சிவலிங்கவழிவழியை யடைந்தீர்
 தாங்குநீஇகுகொண்டனவகாத்தல்மான்மியம்
 தன்னைப்புதுக்கியாங்கந்தநதிட
 நன்னாயமொழிகணவின்நிடவாங்கே
 எடுத்தசுனனமீடேற்றங்கொள்வதீர்
 கடுந்துவந்தனவென்றகத்தினுட்கொண்டே
 யன்னகாவளமையுமும்பெற்றர்கதைகளு
 முன்னவர்கொற்பொருள்பொருந்தமுடித்து
 வில்வவனேசர்விளங்குசார்விழிநீ
 கலவிமுற்பங்கந்ரோம்மந்ரோர்
 யாவருந்தேவருஞ்சுழவிருந்து
 மாவரங்கேற்றிவயங்கினனன்றே.

சிருச்சிற்றம்பலம்

உ

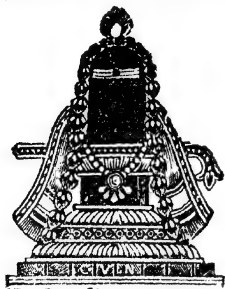
சிவமயம்.

சிவலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் இந்நூலச்சிட்டவர்
 பேரிற் செய்த அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

குலமபூத்தமணிமாடத்திருவைகாவின்னீர் மேவுங்
 கொன்றைதிங்கள்
 சலம்பூத்தவேணியன்மான்மியம்பரவவையெயற்றித்
 தந்தான்பாசிற்
 பொலம்பூத்தபொழிலனுமானவனாராச்சியப்பிள்ளை
 புரிதவத்தா
 னலம்பூத்துவந்தருளுங் கவிவிராச்சாமியள்ள
 னன்குமாதோ.

பாமிரம்முறவிமறு.

சிருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருப்பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்—பண்—சாதாரி.

கோழை மிடறாககவி கோளுமில்வாகவிசைகூடும் வ்கையர்,
யேழையடியாரவர்கள் யாவை சொன சொன்மகிழும்சனிடமார்,
தாழையினீர் முதிய காய்கமுகின் வீழினா தாறுசுதறி,
வாழையுதிர் வீழ்கனிகளுறி வயல் சேறு செய்யும் வைகாவிலே.

அண்டமுறுமேருவரையங்கிகளை நாணரவதாகவெழிலார்,
விண்டவர்தமுப்புர மெரித்த விகிர்கன்னவன் விரும்புமிடமாம்,
புண்டரிகமாமலர்கள் புக்குவிளையாடு வயல்குழ் தடமெலாம,
வண்டினிசை பாடவழகார் குயின்மிழந்துபொழில்வைகாவிலே.

ஊனமிலராகியுயர் நற்றவமெய்கற்றவை புணர்ந்தவடியார்,
ஞானமிகின்றதுதொழ நாளுமருள் செய்ய வலநாதனிடமா,
மானவயல் குழ்தருமல் குழியருகே பொழில் கடோறுமழகார்,
வானமதியோடு மழைநீண்முகில்கள் வந்தனவும்வைகாவிலே.

இன்னவுரு வின்னகிறமென்றறிவதேலரிது நீதிபலவுந்,
தன்னவுருவாமென மிகுத்த தவநீதியோடு தானமர்விட, [வர்,
முன்னைவினைபோம் வகையினுன்முழுதுணர்ந்துமுயல்கின்றமுனி
மன்ன விருபோதுமருவித்தொழுது சேரும்வயல்வைகாவிலே.

வேதமொடு வேள்விபலவாயினமிருத்து விதியாறுசமய, [னிடமா,
மோதியுமுணர்ந்து முளதேவர்தொழ நின்றருள் செயொருவ
மேதகைய கேதகைகள் புன்னையொடு ஞாழலவை மிக்கவழகான்,
மாதவிமணங்க மழவண்டு பலபாடு பொழில் வைகாவிலே. ௫.

நஞ்சமுதுசெய்தமணிகண்டனமையாளுடைய ஞானமுதல்வன்,
செஞ்சடையிடைப்புனல்கரந்த சிவலோகனமர்கின்றவிடமா,
மஞ்சடரோடாறு பதமேழினிசையெண்ணரியவண்ணைமுளவாய்,
மைஞ்சரொடுமாதர் பலருந்தொழுதுசேரும் வயல்வைகாவிலே.

நாளுமிரு பாடலொடு ஞானமிரு நல்லமலர்வல்லவகையார்,
றோளினொடுகைகுளிரவே தொழுமவர்க்கருள்செய்சோதிமிடமா,
நீளவளர்ச்சோலைதொறுநாளிபலதுன் றுகனிநின்றதுகிர, வாலோகு
திகொள்ளமதுநாற மலர் விரியும் வயல் வைகாவிலே. ௭.

கையிருபதோடு மெய்கலங்கிடவிலங்கலையெடுத்த கடியோ,
னையிருசிரங்களை யொருங்குடனெரித்த வழகந்தனிடமாங்,
கையின்மலர்கொண்டு நல்காலையொடு மால்கருதிப் பலவிதம்,
வையகமெலாமருவிநின்றுதொழுதேத்துமெழில்வைகாவிலே ௮.

அந்தமுதலாதிபெருமானமரர்கோனை யயன் மாலுமிவர்க, [மாஞ்,
னெந்தைபெருமானிறைவனென்றுதொழ நின்றருள் செய்சனிட
சிந்தைசெய்து பாடுமடியார் பொடிமெய் பூசியெழுதொண்டரவர்
வந்துபலசந்தமலர்முந்தியுணையும்பதிலல்வைகாவிலே. [கன்,

ஈசனெமையாளுடையவெந்தைபெருமானிறைவனென்றுதனையே,
பேசுதல் செயாவமணர் புத்தரவர் சித்தமனையாவவனிடந்,
தேசமதெலாமருவி நின்று பரவித்திகழ நின்றபுகழோன்,
வாசமலரான பலதூவியணையும் பதினல் வைகாவிலே. ௧௦.

முற்றுநமையாளுடைய முக்கண் முதல்வன்றிருவைகாவிலதனைச்,
செற்றமவினார் சிரபுரத்தலைவன் ஞானசம்பந்தனுரைசெ,
யுற்ற தமிழ்மாலையிரைந்து மிவைவல்லவருநத்திரரெனப்,
பெற்றபரலோகமிகவாழ்வர் பிரியாரவர் பெரும்புகழொடே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அட்டவணை.

சருக்கம்	பக்கம்	சருக்கத்தின் பெயர்.	பாடற்ரு கை
க	க	கடவுள்வாழ்த்து	கஅ
உ	டு	தலமகிமைச்சருக்கம்	கஉ
கஉ	கக	கைலாயநாதர் வரவும் பூபுரமென்னு ம்பெயர்வரவும் வந்த சருக்கம்	... கஉக
ச	கௌ	வில்வவனமென்னும் பெயர்வரவுச் சருக்கம்	... கஅ
டு	உ0	இயமன்கர்வபங்கச்சருக்கம்	க0
சு	உடு	இயமன்விமோசனமும் இயமதீர்த்த வரவும் உரைத்த சருக்கம்	... கஉ
௪	க0	சிவனிராத்திரி மகிமையும் புத்திரன ளித்தவரென்னும்பெயர் வரவும் வே டனுக்கு முத்தியளித்தவரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்	... ... க0
அ	கஉ	அக்கினிதீர்த்தவரவுச்சருக்கம்	உச
சு	சுந	பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெய ர்வரவுச்சருக்கம்	... சக
க0	சுக	அரியீசரென்னும்பெயர்வரவுச் சரு க்கம்	... கச
கக	கூ0	விப்பிரனுக்குநேத்திரமருளியச் சரு க்கம்	... கஉ
கஉ	கூக	சத்தகன்னிகள்வரவுச்சருக்கம்	கச
கக	கூக	எல்லாம்வளர்க்கவல்லவளென்ற பெயர்வரவுச்சருக்கம்	... கஉ
		ஆ சருக்கம் கக-க்கு திருவிருத்தம்	க அக

சோதனைப்பத்திரம்.

பக்க ம்.	பாட் டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உ	க	வனேசரர்	வ்னேசர் ✓
கெ	கூ	க	யாகிச்	யாகி ✓
கெ	கெ	உ	ராங்கி	தாங்கி ✓
கெ	கெ	கெ	னாகித்	னாகிச் ✓
கூ	கூ	ச	விருவிசு	லிருவிசு ✓
எ	கசு	உ	னுயிர்ப்	னுயிர்ப் ✓
கெ	கஅ	ந	புரம்பி	புறம்பி ✓
அ	உந	ச	வளர்க்க	வளர்க்க ✓
கூ	ந-0	ந	பளகற	பவமற ✓
கக	நு	உ	னென்றபொ	னென்றசொ ✓
கஉ	கஉ	க	தாதுளை	தாதளை ✓
கள	சு	உ	ராதன	ராதன ✓
கஅ	கஉ	உ	முயவின்	முயவின் ✓
உ0	நு	உ	அங்களை	அங்களை ✓
உசு	0	உ	வந்ததை	வந்ததை ✓
கெ	கெ	உசு	பாகம்	பாதகம் ✓
உஎ	கஅ	ந	ருறைக்க	ருரைக்க ✓
நகூ	ந	சு	தாரை	தாரை ✓
நஎ	கூ	ந	தருளுவ	தருள்வ ✓
நுக	உக	க	எகற்கு	ஏகற்கு ✓
நகூ	நுகூ	க	பரியன	புரியின ✓

திருவைகாஜர்ப் புராணம்.

யச்சமையத்தானெங்காத வையிடத்துச் செல நல்குமருளினைக் தே
கச்சமையத்தார் புனையுங் கொங்கையுடை வானியைநய்நுத்துள்ளை
ப்பாம். (க0)

சுத்தகன்னிகள் துதி.

கலிவிருத்தம்.

* வீழுமாதவ மறி திருவேண்டினர் வேட்டுத்
தாமுமாதரார் தென்றி கச முர்த்தி சன்னிதி
லாமுமாதரத் தொடுபணிந்துள் பெற்றுத் தவஞ்செய்
யேழுமாதர்தம் பொற்றிருவடியினைஞ்சுவாம். ... (க1)

திருநந்திதேவர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

கராராவருஞ் சுரரும் வந்து கழல் தாமுங்
கொந்திலகுடைந்துளவு நத்தணிமுக்குதன்
வந்திடினும் வெள்ளி மலை வாயினினுத்து
நந்தியை மனந்தனி னினைந்து கஞ்சோவாம். ... (க2)

நால்வர் துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருமருவுவணிகள் மகனங்க மெழிலங்கனையாச்செய்திரானை
விரிகடலினிடக்கத்தான் மிசப்பவிழைபருள் சரத்து விநங்கினுனை
யிருமைபெறுவெண்ணிபின் பிசையிவரந்து கைமலைக்கே துவாளைப்
பரிகொளவந்தரிய திருப்பணிபுரித்த மந்திரியைப் பரவுவாமே. (க3)

தண்டியடிகள் மற்றைநாயன்மார் துதி.

கலிவிருத்தம்.

தங்குசை வந்தழைதருச்சேருனர்ப்
புங்கவன் திருத்தாளையும் புந்தயைச்
சங்கரன் பதத்துய்த்தவர் தாளையும்
வங்கமாய்த்துதித் திப்பவ மாற்றுவாம். ... (க4)

அவையாடக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஓதுமறை நூல்வழிபாம் வடமொழிக்கு மடங்கா வுயர்புராணங்
கோதுறு மென்புன்றிநி னுடங்குபனஞ்ஞ மமுந் தோது வுயர்வாயும்
பாகியொருமயிர்த்தொண்டிந்ருப் பற்றாத பன்றியுருவெரிதழை
சோதைமடியிருத்தி இருகைநீரான் முழுக்காட்டிந்ருணிவுதானே. (க5)

திருவைகாஜர்ப் புராணம்.

இதுவும்து. நாலடித்தரவுகொச்சகக்கவிப்பா.

* அன்பினுற் சிலைபோடுமவனை மிக மகிழ்ந்துமிலா
வன்பினுன் மலர்போடு மவனைமிகக் கடிந்தபர
னன்பினுல் யான் சொலுஞ் சொலாசுறினு மகன்கொள்வா
னன்பினுற்றமுமுண்டோவன்பதனையடைப்பதற்கே. ... (கசு)

சிறப்புப்பாயிரம்.

அழசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

* தண்ணருமலர்த்தடஞ் சூழ்திருவைகா மான்மியத்தைத் தமிழிற்குறி
மண்ணும் விண்ணும் புகழ்ப்படைத்தான் வீரசைவமரபினுக்குக்
கண்ணகிப் பெருங்கருணைக் கடலாகி நின்ற சிவப்பிரகா சன்றான்
பண்ணாதுபணுந்தவந்தால் வந்தருள் யேலையனெனும்பாவலோனே. (கசு)

அரங்கேற்றுங்காலம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

* கலியுறுசகாப்தமாயிரத் தெண்ணுற்றொருபதினான்கினிற் கதித்துப்
பொலியுநந்தனவாண்டுறுமகிமீனம் புகழ்ப்பெறப் புண்ணியவைகாத்
தலமகான்மியத்தைப் புதுக்கிவில் வேசன் சன்னிதி முன்னரிற்றக்கார்
புலவர்கள் சூழ்ச்சிவலிங்கக்கவிஞன்புனைந்தரங்கேற்றினனன்றே. (கஅ)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகாபூர்ப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்தவொருமருப்புமிருசெவியுமும்மதமுஞ்செநினால்வாயு
மேர்பூத்தவைங்கரமுங்குடவயிறுமுப்புரிநூலிலங்குமார்புந்
தார்பூத்தவம்புயமுமம்புயமுந்திகைக்குமிணைத்தாளுநாளுந்
கார்பூத்தசெந்நிறமுங்கதிக்குமதகயத்தைநிதங்கருத்துள்வைப்பாம். (க)

வில்வவனேசுர்துதி.

மேலாகிக்கீழாகியடிமுடிமால்விதியநியாலிமலனாகிக்
காலாகிக்கனலாகிக்கதிக்குமிருசுடராகிக்கருதும்பர்
பாலாகிரீராகிப்பரமாகித்திமமாகிப்படர்ந்தபச்சை
யாலாகிவில்வவனத்தரசாகிரின்றவிநையடியைத்தாழ்வாய் ... (உ)

சர்வரக்ஷக்துதி ஷே வேறு

வில்லாவழுத்துதுதலானெமெய்யினரைகண்ணுதலானைச்
செல்லாரளகவருங்கொடியைச்செய்யமால்பின்னருங்கொடியை
வல்லார்பொருப்புத்தனத்தானைவயங்குமவிடைக்கேதனத்தானை
யெல்லம்வளர்க்கவல்லானையிதுயகமலத்தினில்வைப்பாம். ... (ஈ)

சபாநாதர்துதி. ஷே வேறு.

* கன்னுடுங்கொம்பருகுகனிசிதற்குணிலாகக்கனிந்துவிசி
நின்ருடல்பெறுங்கரியகோவலணன்முகன்பலநாணேடநின்னு
நன்னுடம்பாந்தன்மதிருதிமுமான்புனைந்துருவெளியினிற்பொன்
மன்னுமாமணியாமொருவனிருவனசபதமனத்துள்வைப்பாம். ... (ஈ)

சிவகாமியம்மைதுதி.

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கவிப்பா.

* பொருட்போக்கிப்பொருள்கேட்டுப்பெ லிமணிவாசசருரைச்சூர்
திருக்கே வைதனேதநுசசிற்றம்பலவன்றெரி, டெழுத
மருச்சேருநறுங்காநட ண்மலர்க்குரதில்விவாசேநது
மருட்பேரின்பகொடிப்பூவுடிக்கமலமுடிக்கணிவாம். ... (௫)

தகையாழ்வார்த்திதுதி.

மாமறையுமாகமமும்றுமுளகலையனேத்தூர்
தோமறநன்குணர்சுடார்குணல்வாகுந்நெழுதமரக்
காமருமெப்பொருளவிவங்கச்சுவிவலாமறெரித்தருளி
யேமயிசுதல்லலினலதிபகாநானிறைஞ்சிவியாம. ... (௬)

இதுவுமது அறுசீர்சுழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

* பண்டுசனகாசியருக்குரைத்தருளிப்புடனிருத்தம்பணிந்தநாளுந்
தொண்டிபுரிபவர்போலப்பரிபாடிபுடனெழுண்டினுக்குத
திண்டிறுத்தூறுவன்நனதுகையுதிமெடியுதறி, திசைசெட்டோடத்
தண்டிநித்தூறுதுவநததக்கணுனனபதததைத்தலையாற்றும்வாம. (௭)

சந்திரசேகரவிநாயகர்துதி.

கவிவருத்தம்.

முகாதத்தந்திரத்தொழுனிசநரு
ளாகரத்தநகியார்நிறத்தாரருண்
மாகரத்தந்தினத்தொழுவாழ்மதி
சேகரத்தந்திசேவடிபொறுவாம். (௮)

சுப்பிரமணியர்துதி.

அறுசீர்க்குழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சீரகமொன்றளிப்பதலாற்சாய மடியவார்குதவாசெட்டியாக்
நீரகத்துருணாபாமனாறுமுதந்தீரங்விவத்தமொண்தீர்த்
சூரகத்தைத்தொலைபெயர்க்குந்நாரகம்யாமெனப்புகுந்நொருபனாக்
யேரகத்துமுறைவதலாநென்னசுத்தமுறைவானையிறைஞ்சுவாமே. (௯)

நாமகள் துதி.

எச்சமையத்தாரேனு மிணங்கி வணங்கினர்க்கு மதியிரங்கியாரு
மெச்சமையத்தாரணியிற் புகழ் கொடுத்துக் கவிநான்கும் வினங்கச்செய்

உரைகண்ட பல வேதசாத்திர புராண மெனு முதலி நீரைப்
பரைகண்ட சிவனருளார் கரைகண்டிவ் வுலகினுயிர்ப் பாயர்கட்செல்ல
நிரைகண்ட கொண்டலெனப் பொழிந்து பவலினையசற்று நிமலாவெந்
கரைசண்ட இங்குளனியரன் சரிதை தலந்தட முன்னறையுங்காலை. [உ]

எத்தலத் துமுத்த மமாயினே யகன்றாய்த் தவத்துக்கிடமாயோங்கும்
பத்திருமாவனமாய்த்தழைத்தோங்கும் வில்வவனப் பத்யொன்றுண்
[உன்
றுத்த மொன்றுளாத்திரக்கதைச் சுவையையருந்தமனதொப்பமுெங்கட்
கததமொயிவித்தரமாயருளுமெனமுனிவரெலா மதைந்துநின்றார். (௧௫)

நூற்பெருமை.

அறைந்தவயிக்குமுனிவரகமகிழவில்ல வனத்தரஸைப்போற்றிச்
சிறந்த சிவசரிதை தனிவற்புதமா மெய்ஞ்ஞானஞ் சேருஞ்செய்த
மறந்தவிரு மறந்தழையு மானந்தமாயிம்மை மறுமையெய்தும்
பிறந்துமலும் வினையகலும்படித் தவர்த்துக் கேட்டவர்க்குப் பெருமை
யோங்கும். (௧௬)

பத்திரும் வித்தையு மனத்தினிலே நினைத்ததெலாம் பங்கிழுமட்ட
சித்திர மிச்சுதையை நினைவுபலவின்றி யொரு சிந்தையாகிச்
சித்திரத்தினுருவமெனச் சலியாது சேண்மினெனச் சிறந்தருத
புத்திரர்விதித்து மனதொத்துயருமிச்சுதையைபுகறலுற்றார். ... (௧௭)

தலமகிமை.

சரல தலமில்வம்மியையுண்டாகு முன்னர் புவிதழைத்தேயோங்கி
யிதல் விலகும் வலஞ்சுழிக்குஞ்சுவாமிசரிக்குங் கூப்பிடி ரண்டுக்கப்பான்
மிகுபவன திசையினுபர் புறம்பியத் தஞ்சருகுநகைமேல் பாலோங்கித்
ககமை பெறுமொருகுவற்றலத்தினுயர் வில்வவனத் தழைக்குமாதே. .

அந்தமிகுதல முதன் மூன்றினுஞ் சிறந்த பூமிபுரம்பான் மெய்ப்பா
யித்து தரணணிலில்வவனமென்றும் பிரமபுரமென்றமல்குஞ்
சிந்தைதனின் மகித்தவர்க்கு மிதித்தவர்க்கு மவ்வரனைத் தெரிசித்தோர்
[சுரு
மந்தமறுமறமகலு நகை சித்தியுரம் வளர வளர்வீடெய்தும். (௧௮)

ஓது புண்ணியத்துருவாமோருக்கிருப்பிடமாயோங்கியார்க்கும்
போதமருள் வில்வவனப் புடையினமர்பவ ரெல்லாம்புலவராவ
ரேதமணுகாத வெழுமாதரு மன்போதி தவமியற்றியேத்தி
யாதரவைம்புலண்டக்கியத்தலத்த மார்த்தகத்தியானஞ்செய்வார். (20)

தீர்த்தமகிமை

ஆங்கியமகுண்டத்திற் சித்தசுத்தி மருவவதனருகிற் சென்று
பாங்குடனே திண்டினார்கள் படிந்தவர்கள் பவவினையாம் பாசந்தீர்வார்
வேங்கை யதனாடையுட்கும் வில்வவனத்திறையருளால் வீடுஞ்சேர்வ
ரோங்குபுசும் ப்பிரமகுண்டமென்றுள தொன்றது வுமதை யொக்குந்தா
[னே. (உக)]

கண்ணுற்றும் பாவகன்மங்கமுன்றுலகமதிற் கனிவாய்க்கருதிச்செய்த
புண்ணியமெலா மடையுமுண்ணுற்றுலளவிற்ற பொருள்களெல்லா
நண்ணுமது தனிலாடவெண்ணுற்றுலின்பெய்து நனையிற் பாகம்
பெண்ணுற்றார் வீடுநுந்திக்குண்டமதன் பெருமையெவர்பேசவல்லார்.

அவ்வுழையிற் செவ்வுழையுமடன் மழுவங் கடுக்கையு நல்லாத்தித்தா
களவுமுதுவெவ்வரவுயிள மதியும் புனைந்த பெருங்கருணைவாரி [ருங்
யொளியின் மலரயனே முதலாய யாவர்களுமனைந்து போற்றத்
திவ்வியமாயெவ்வுயிரும் வளர்க்க வல்லாரொடுவாசஞ்செய்யுமாலோய்

மூர்த்திமகிமை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அன்பகன்மனத்தினுன மாதர வில்லாதானுந்
துன்புறு சோம்பினுனஞ் சூதுறுகுணத்தினுனங்
கொன்பரியாயத்தானுந் கூவிள வனத்தின்வாழு
மின்பனை நனைந்தபோதே யெழுபிறப் பல்லனிற்கும். ... (உச)

சேணிடையுறைவானுஞ் சிறந்தகூவிள வனத்துத்
தானுவாலயத்தின் முன்போய்ச் சங்கரற் புகழ்ந்துநோக்கப்
பூனுமன்புடையராசுற் புவிமிசை னூறுசன்மங்
காணியாயமைந்த பாவங்கழிந்து பேரறத்தைச் சார்வார். ... (உரு)

அவ்விடைத் தேவதேவ ரம்மையோடுறைவொன்றுஞ்
செவ்விதினவரைக்கண்டு சேவிக்குந் தன்மைபெற்றே
ரெளவியவினையினிங்கு யருங்கதிக்கிறைவராசு
செவ்விய சிவலோகத்துச் சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பரென்றும். ... (உ௬)

ஆதலாலெம் முயற்சியானு மெவ்வகையினுனும்
வாதனையொழிய வேண்டினு வயின் வணங்கவேண்டும்
போதமுந்தனமும் வாழ்வும் புத்திமுத்திகளுமெய்தும்
காதலினைந்த வெல்லாங் கையினுமலகமாமே. ... (உ௭)

உ.

சிவமயம்.

இரண்டாவது

தலமகிமைச்சுருக்கம்-நாடுநகர்-

கலிநிலைத்துறை.

* அணிதரங்கமாப்பரவையையாடையாணிந்தோர்
பணிமுடித்தலைகிடந்திடும்பார்மகடனக்குக்
கணிவிளங்குசோணடுகண்ணாகுமக்கண்ணின
மணியெனத்திகழ்ந்துவதுதிருவைகாநகரம். ... .. (க)

* தங்குநற்றவத்தவருறுந்தகைமையாற்றங்குந்
திங்களஞ்சடைச்சிவனுமையொடும்வதிதிரத்தா
லங்கண்மாநிலத்தென்றுமாயாதமர்தலினாற்
பொங்குபூங்கைலாயமேபொலிதிருவைகா. ... .. (உ)

* மேக்குடேலதாமாமணிப்புரிசையின்மேலுங்
கீழ்க்குக்கீழ்தாங்கராத்திரிகிடங்குளின்கீழு
மாக்கமார்பினனந்திமாமலரிருந்தண்ட
மாக்குநாயகனன் திமற்றியாவர்தாமறிவார். ... .. (ங)

* வானளாவியமாடமுங்கொழுகளும்வாசத்
தேனளாவியவாவியுஞ்சோலையுஞ்செறிந்த
தானமாக்கரிபரிநிரைகளுந்தமனியத்தா
லானதேர்களும்பார்ப்பவர்க்கற்புதமாக்கும். ... .. (ச)

* அணியுறுவீனராலயமோரிடையரசர்
மணியிழைத்திடமாளிகையோரிடையவங்கும்
வணிகர்மாடங்களோரிடையேழியர்மலிந்த
பணியின்யிக்கமாமந்திரம்பலபலபல்கும். ... .. (ரு)

* தோடலர்ந்தபூச்சுரிமுழற்றுணைவியர்தங்க
ளாடவர்மனம்புறஞ்செலாதைம்புலன்மகிழ
கீடரும்பலபோகமாம்விருந்தளித்தவரைத்
தேடருந்தெய்வமெனத்தொழுவார்கற்பிற்சிறந்தோர். ... .. (ரு)

தலமகிமைச்சருக்கம்

* மஞ்சுகந்த மேனிலையின் மாமகி முகநல்லார்
தஞ்சுகத்திலுக்க முதன மருத்தித்தஞ் சொல்லு
யஞ்சுகத்தினைப் பூவையைப் பவிற்பிட வறைதல்
விஞ்சுகந்தர்வமகளிருங் கேட்டுளம் வியப்பார். ... (௭)

* தனங்கடந் தவர்க்காடகப் பொருப்பனதங்க
டனங் கடநதரும் போகமு மதரமுந்தந்து
மனங் கடந்திலார் சாயனன்னடைகண்டமயிலோ
டனங்கடந் திரிந்துழல்வனநாணமுற்புடைந்தே. ... (௮)

* அருமறைக்குரியார் செயாகத் தழைப்புகையும்
வருவிருந்தினுக்காக்து மடைப்பளிப புனையும்
பொருசும்படு மிடத்தெழுபு நையும் புகுதனா
விஞ்சுகந்மபிமையார்களுங் கலங்கிடவியையும். ... (௯)

* வேதவோதையு பேழிசைவீணையினையுங்
கேநாதமுங்கமுத தினையுங்கிண்கிண்கீசன்
மாதரரடித்தொலியு மாறவொலிபடைத்த
வோதமாக்கடல் கீழ்ப்பட மேற்படவொலிக்கும். ... (௧௦)

* உலகம் யாவையும் வளர்ப்பவளெனவுரைத் தேத்து
மிலகுமெல்வனைக் கையுடையாளொடுமின்ப
நலம் புரிந்திட வில்வவனே சரநநகரி
னலகிலாவியாடல் செய்தரசு கீற்றிருப்பார். ... (௧௧)

* இத்தகைத்தல வளம் பலவுளசில விசைத்தான்
பித்தனென்றெனைக்கற்றவரிக்கழுவர் பேரறிவி
னெத்தசேடனு மணிந்துரையானெனினியவ்
விததகத்தல சிவ மகிமையுஞ் சிலவிளம்பும். ... (௧௨)

நூல்வரலாறு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நேர்கொண்ட கேத்திரத்து நேத்திரமாநைமிசத்திற் சிறக்குமெய்யு
நீர்கொண்ட குண்டுகையுந்தண்டருசைப்பவிறு திரமுநிதறந்தகையு
மேர்கொண்டமான்னோனு மரவரியுமிலங்குதவவெருங்குடி
வார்கொண்ட சடிவரருள் வளர்குதமுனியை மிகவணங்கிச்சொல்வார்.

திருவைகாவூர்ப்புராணம்

ஒருபொழுதே திருப்பூரூர்தொடு வைகாமேய
தருமவெள் விடையினுத் தஞ்சரணங்கள் வுணங்கினோக்குத்
கரதலத்தமுத மெய்துநாமிய மனைத்துஞ் சேரு
மரவணி சடையுத் தேவந்தாகிய நாமமேழே

* வில்வவனேசர் நல்ல வியர்க்கிரவீசர் வேதன்
மீல்குறப் பணிந்த வீசர் மைந்தனை யளித்தீவீசர்
நல்விழிய ருளுமீசர் நல்லிழீசர் வேடற்
கல்கலின் முத்தியின்பம்ளித்தருளீசரென்பா||

* இன்னநாமங்களே முந்துயிலுணாரதெழுந்தகா
நனைநர் வெண்ணீறு பூசிராடுகைகுவித்துக்கொண்டு
மன்னரு ஷம்புவாய்ந்து பண்டிதத்துதியாரிதப்போ
ரென்னரேயானு மன்னாரிருங்கதிக்கிறைவராவா||

* மாநிலம்புகழும வில்வ வனத்தமாதமபிராது
பாணலம் பொழியுங் கரதைமான்மியமபகர வேண்டின
மேனவங்கொடுக்குமன்னநாதரேவிளமபலன்றி
பூனமிலனந்தனுமொசெயமுறனுங்கொல்லே

* வண்மைசால்தெய்வவில்வவனத்தமர்பெருமான் காளை
யுண்மைசால்சூதமேலோனைமிசத்துவந்துவாழந்
தண்மைசான்மூனிலர்கேட்பத்தழைந்தினினைரைத்தவாறே
பூயண்மைசாலியானுஞ்சொல்லேனியாவருமகிழ்ந்துகேட்ப

ம ட் க் கு க ளி வி ரு த்த ம்.

கோவமுனிவுடன வுன்கொலைக்குரியவுடனடுவ
வாவிமிகத்தோயாரோமடியுமிகத்தோயாரோ
கோவினுயர்மா லுரக்கொம்பருயர்மா லுரக
காவினிணித்திருப்பாரே கீயமினித்திருப்பாரே.

கந்தமலாலுமபணிவா|| க...வுள் வில்வவனமபணவா||
நந்தியடித்துண்டாரேநடுவனடிக்கண்டாரே
புந்தியெழுமாதரையேபுகழுமெழுமாதரையே
வந்தனைசெய்திருந்தவரேமகத் துவுமெபதிருந்தவு

~~திருவைகாவூர்ப்புராணம்~~

சோபெற்ற நெடியகடலுத்தானையி கததரிக்குப் பூமகடகுநேத்தி
ரம்போலவிளங்கும் அழகிய ரைமிசாரணியத்தில் வசிககின்ற முனிவா
கள், சிவபெருமான்நிருவருள் வளரப்பெறும் சூதமுனிவரைப்பணிந்து
இவ்வுலகுதழைப்பச்சலதிபருகிப்பொழியு* மேகம்போலும், நிறைக்கடல்
பருகிப்பொழியுமலரகிதனே, சந்திரனைச்சுடையிற்றரித்த சிவபெருமா

என நிவ்வியசரிதைனை முன்னம் சொன்னதில், உத்தமத்தாய் ஒய்யில்
தாய் தவத்துக்கிடந்தாய் புத்திதருவதாய் விளங்கும் வில்வாரண்யகோத்
திர மொன்றுண்டென்னுரைத்தீர், அக்கதையினுமுதந்தைப் பருகவிறு
ப்புமடியேங்கட்கு விரித்துரைக்கவேண்டுமென்ற முனிவர் களசம்பூரி
க்க ஸ்ரீவில்வவனேசரைத்துதித்து, முனிவர்களே நாம் சொல்லப்புகும்
இச்சிவசரிதையைக் கேட்பவர்கள் பாவந்தீர்ந்து பிறவுக்கடலினின்று
நீங்குவதன்றி இம்மைக்கண் அறம்பொருளின் பமனுபவித்து மதுமைக்க
ண் வீடெய்தல் தின்னாமாதலின் இத்திரம்போலுமசையாது, ஒருநினை
வாகக்கேண்மினென்று புகல்வராயினர். இவ்வுலகினுள்ள பலதலங்களு
க்குமுற்றேன்றி, வலஞ்சுழிக்குங்குருகிற்கும் வடமேத்தில், இரண்டு
குரோசத்திலும், புறம்பயத்துக்கு மேற்கு ஒரு, குரோசத்திலு
முள்ளது, வில்வாரண்யகோத்திரம். அது முச்சிறப்பிலுஞ்சிறந்து
பூமிபுரம், வில்வவனம், பிரமபுரம் திருவைகாவெனப்பெயர்பெ
யும். அத்தலத்தை நினைப்பவர்க்குமிதிப்பவர்க்குந் தெரிசிப்பவர்க்கும்,
முத்திகிடைக்கும். அத்தலப்பக்கத்தமர்பவர், அமரராவர், தங்களுக்கு
ற்ற விடையூறு நீங்கியங்குருமுர்த்தி சன்னிதியில் சப்தகன்னிகள் மதி
ழ்ந்து இன்னமுந்தவம்புரிகின்றனர். ஆங்குள்ளவியமதீர்த்தமீ, பிரம
தீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தமென்னும் தீர்த்தங்களைக்கண்டவர், உண்டவர்,
ஆடநினைத்தவர், ஆடினர், அறமுதனாண்டையுமடைவார்கள், அவண், அய
ன் மான் முதலியோர்போற்றச்சிவபிரான் சருவராக்கெய்யாடெழுந்த
ருளியிருக்கின்றனர். அக்கடவுளை அன்பிலாறலும், ஆசையிலாமலும்
கேள்மபல் வஞ்சகம் பரியாயமாயானாறுங்கண்டமாத்திரத்தில் சகலத
ன்பமுமகலும், ஊரத்தில் வகிபுலகும் இக்கவிளவனத்துறுஞ்சங்கரன்
சன்னிதியினின்று புசுழினைக்கின் சதஜென்மத்துள்ள பவங்கழிந்து பு
ண்ணியமடைவர், இறுதியிலுமழியாத அத்தலத்தம்மையோடுறையும்,
அத்தனைக்கண்டு விதிவழாது சேவிப்பவர் வினையின்றுக்கிவலோதமடை
வர், ஆதலால் சென்மவிடாய்தீர வெண்ணிவனங்கினர்க்கு, ஞானம்,
தனம், வாழ்வு, புத்தி முத்திகளும், இன்னம் நினைத்ததும், கரதலாம
லகம்போல்கைகடும். அன்போடு, ஒருபொழுதாயிது வைகாலின் மே
யபுண்ணியவிடையினார் சரணத்தைப்பணிந்தவர், கைகாழுதமெய்திக்
காமியமனைத்தும் பெறுவர். இக்கடவுளினது நிவ்வியநாமமேழையுந்து
யினிங்கிய காசையில் திருவெண்ணிறனிந்து கைகுவித்து, அன்புடன்றுதி
ப்பவர் யாவராயினுங்குக்கிதுதலதூவுக்கொணச் சூதபுராணிகர் சொ
ல்லியருளினர்.

தலமகிமைச்சருககம் முற்றிற்று.

ச ரு க் க ம் உ இ. கி ஞ ளி ரு த் த ம் டி உ.

சிவமயம்.

கைலாயநாதர் வரவும் பூமிபுரமென்னும்பெயர்
வரவும் உரைத்தசருக்கம்.

கவித்துறை.

பதிகம்.

வன்னிருண்டத்தினுதித்துயர்மகத்துவதவத்தோம்
நன்னர்மேவியகூவிளவனத்தமர்நாதன்
பன்னரும்புகழ்க்கதைச்சுதையறமெலாம்பருகி
யின்னறீர்தரத்தெரித்தியென்றருந்தவரிசைப்பார். ... (க)

* வெள்ளிமால்வரையினிதுவீற்றிருப்பவர்வரவும்
வள்ளிதாகியபூபுரப்பெயர்வந்தவாறுங்
கள்ளுலாமலர்வில்வக்கானப்பெயர்க்கலப்பு
மெள்ளருந்திறக்கூற்றுவன்கருவந்தீரியல்பும், ... (உ)

* நடுவனார்விமோசனமும்நடுவனார்தீர்த்தம்
கடுவிராங்குளத்தெம்பிரான்களினிசிப்பெருமை
யடுதிற்றற்றவாவக்கினித்தீர்த்தம்வந்ததுவும்
விடுதன்மேவுறுவிதிபுரமாகியவியல்பும், ... (ங)

* வரியிறைச்சுரும்புளர்தருதிருத்துழாய்வனையு
மரிசெய்ப்புசனேதனைமகிழ்ந்தவன்பெயரடைந்த
பரிசுமுப்புரிநூலணிவிப்பிரன்பயந்த
வெருசுதற்கிருவிழியொளிபெறுவதவியதும், ... (ச)

* ஏழுமாதர்தம்வரவுமேழ்நாமத்தினியல்புஞ்
சூழியிர்ப்பெலாம்வளர்ப்பவளென்றநோல்வமைக்கு
வாமுநாமமொன்றுற்றதும்விரித்துத்
காமுமாதரத்துளையெனச்சூதுஞ்சாற்றும், ... (ரு)

மன்றுளாடியசங்கரனாயிடைவரவு
கன்றுநன்றுபேரறிவுடைநற்றவர்கேண்மின்
முன்றயாவோடோர்கற்பத்தின்மறையெலாழுழங்க
வொன்றுமால்விடைபூர்த்துமெய்ப்பிரையுடன்சூடி, ... (ரூ)

கஉ

திருவைகாஜர் ப்புராணம்.

வெள்ளியங்கிரியுறையிறையாகியவில
 னென்னரும்பெரிதாயவோரின்வினையாட்டால்
 வன்னலங்கமர்கணத்தொடுமெழுந்துவான்வாழ்த்துக்
 சுள்ளுலாமலர்க்கால்பொழின்முனிவராச்சிரமம். ... (௭)

தோடுமல்கியபுண்ணியவுரைகளுங்குனிர்நீ
 ரோடுமோடையுங்கண்டகிழ்ச்சிமீதூர்ப்
 பாடுசேர்கடற்பாரிடைபுற்றனன்பலவாங்
 காடுங்கற்பகநாடுதேர்ந்தகரமுங்கடந்து. ... (௮)

சையமால்வரைத்தடத்தினினுறைகுறுமுனிவன்
 கையபாத்திரநீர்விரைந்திழிந்துபார்க்கந்து
 வெய்யவேட்டுவருறைந்திடுகுறிஞ்சியைவிரும்பி
 மையிலாரமுமேரமுந்திரைக்கரம்வாரி. ... (௯)

பலையொலிமறவரும்பணிந்திடவிரைந்து
 கோலமுல்லையிற்சென்றுபல்குருந்தினைத்தாக்கி
 லீலமாமலம்மருதநன்னிலத்தினிற்பரந்து
 வேலைசூழ்ந்திடுசெய்தலைவிரைவொடுநாடி. ... (௧௦)

பூத்தச்சாமரைகுவினைகல்லாரமும்பொலிந்தே
 யார்த்தசாரசங்காரண்டமன்னமுஞ்சிறந்து
 தாய்த்ததாய்மலரனைந்தினவண்டுகடொனித்து
 வாய்த்தசிகளமனூர்ச்சிறுகாவறவையங்கி ... (௧௧)

க ளி ளி ரு த் த ம்.

தாவுகாதகிதாதுமேதலை
 மேவுபாகிரிவில்வயிலாங்கலி
 னவுகோகிலங்கோகினமாந்தருச்
 காவஞ்சேர்ந்துகதித்தெழின்மண்ணியே. ... (௧௨)

கண்டகாலைபகங்களுக்குலையவு
 மண்டில்வேண்டுமருத்தம்பலிக்கவு
 முண்டவர்க்குமெஞ்ஞானமுறக்கவும்
 விண்டுதொழ்த்தவாழிடைச்செல்சுவம். ... (௧௩)

பாங்குடன்வளப்பந்தருகாவிரிப்
 பாங்கெய்திப்பரைபுடன்பொங்கமா
 மாங்கணுள்ளவகியங்கண்டிதை
 யோங்குமின்பொடொருத்தாஞ்சொல்லவார். ... (௧௪)

கோலொவியகுன்றனிகன்னியே
யோகொவிரியோங்கும்வளத்தினு
னிகொலமுநின்றிடுமோர்தலந்
தேடியிங்குவசிக்கவியைந்தனம். ... .. (௧௫)

இயைந்தகாரீணமியாதெனிலன்பர்நம்
முயர்ந்தவார்வெள்ளியோங்கலினையுதழ்
கயந்ததன்மையராகுதலாலவர்
நயந்துசிந்துறங்கதிசேரவே. ... .. (௧௬)

விரிகொண்மேதினிமேவியமானிடர்
பரிசிறந்திரிபக்கிவிலங்குக
ளரிபெருநம்மடியவணங்கியே
சரிசனஞ்செய்துசன்மமொழிக்கவே. ... .. (௧௭)

என்றுமங்கையோடின்புகாவிரிக்
கொன்றிரண்டுரோசத்துக்குத்தரந்
துன்றுகிப்பியசுத்தந்தருந்தலத்
தன்றிலிங்கமதாகவமர்ந்தனர். ... .. (௧௮)

உறைந்துகாந்ததேபாடுண்மகிழண்ணலைச்
சிறந்துகாந்திசெழிக்குமைக்கண்டனை
நிறைந்தபார்மகள்கண்டதிநேயமா
புறைந்ததெய்வவுருவமதாகியே ... .. (௧௯)

துய்யவெள்ளிச்சுடர்க்கிரிவாசரா
மையர்நம்மிசையம்மையோடெய்தினுற்
செய்யும்புண்ணியசித்திபலித்தியா
முய்யவந்தனரென்றகமுன்னியே. ... .. (௨௦)

மன்னுமானந்தவாரியின்மூழ்கிச்செம்
பொன்னினுமை பொற்புக்கடத்தினுற்
பொன்னிரீர்கொடுபுகணத்தரைக்
கன்னியோடுங்கனிந்துநீராட்டியே. ... .. (௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடியலாகிரியவிருத்தம்.

பீதாம்பரத்தினுனொளிபெருகுமணிநற்பணியானுஞ்
சீதாதிக்கச்சந்தனத்தானுஞ்சிறந்தநிறத்தச்சுதத்தானும்
பேரதாலிசைந்தசரத்தானும்புனைமாலகிசன்பகத்தானுந்
தாத்தார்தளவுசாதிவனசங்கல்லாரமலரானும். ... .. (௨௨)

சொன்னத்தமைத்தமலரானுள்ளவுமில்லக்கினையானு
மன்னிவளருங்குருந்தானுமருமந்தாரமலரானு
துன்னிய நவமணியானுநாபதிவசையானு
நன்னர் நைவேதனத்தானு நறைகொண்டினிக்குங்கனியானும். (உக)

பூகநாகவுலியானும் புகழூரீராஞ்சனத்தானும்
வாகுபெறுமந்திரமுறையாய் வழுத்திச்செலுத்தமலரானு
மேகத்தசனிக்குரனிகர்த்தவித்தத்தொனிவாத்தியத்தானும்
வாகுக்கவரிக்கொடைப்பானுமயிலினிறைவிசிறியானும், ... (உச)

நிருத்தகிதமுறையானுநிமலர்விமலத்திருப்பதத்திற்
கருத்தைச்செலுத்தியுபசரித்துக்கனிந்துபூசைதனையியற்றி
யுருக்கமுடனேவலஞ்சூழ்ந்துரோமஞ்சிலிர்ப்பப்படிந்தெழுந்து
கரத்தைப்புடைந்துநடமாடிக்கண்ணீரரும்பத்ததிநொடங்கும். (உரு)

ஈழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியாயிருத்தம்.

தேவதேவநாதவண்பர்சேரவாரம்பவைத்தவா
தேவிநாயகாவிளங்குதிங்கடங்குவேனியா
முவருருவமுவருக்குமுதன்மையாஞ்சதாசுவா
வாவலோமொரிதூலநிந்துரைக்குமைப்பனே. ... (உச)

அத்தரித்தவிச்சுவம்புரக்குமையதேசிகா
வுத்தமத்தவத்தனென்னவருவெடுத்தசார்த்தனே
சுத்தமுக்குணங்கடந்தசோதியேயநாதியே
மொய்த்தமாயைபைக்கடிந்தமொய்ப்புலாவுசும்பனே. ... (உ௪)

காயம்வசய்மனத்தினுனங்கானுதற்குருதவா
மாயனர்ச்சுனைக்கியைந்தமங்களப்பதத்தனே
நாயதாபரங்குணந்தொடர்ச்சியொன்றுமின்றியு
மோயுமன்பரைப்புரக்கவருவெடுக்குமொருவனே. ... (உ௫)

கைலைவள்ளிமலையிருந்துகாசினிக்குள்வந்தநின்
செயலினுன்மனத்தினிட்டித்தியும்பலித்தனன்
னயமிருந்தசெய்தல்செய்தநன்மையுங்கதித்தறன்
மயமிருந்தநின்பதம்வணங்கியன்புசெய்தலால். ... (உ௬)

போற்றிபோற்றியென்றுரைத்தபூமகட்கிரங்கியே
யேற்றினூர்தியுன்மகிழ்ந்தெழுந்துவந்துமுன்புநின்
முற்றுபூசைசெய்தவுன்றனுவமென்னவென்னு
நிற்றவாரின்பாதமன்றிநினைதலயாதெனச்செல்லவாள். (௬௫)

இத்தலத்தையாவரேனுமின்புதந்துதித்தபேர்க்
கத்தவ்வத்தையுத்தியுத்தியருள்வதேயென் னூர்வமென்
றுத்தரம்புகள் றுபூமியுண்மைகண்டிநல்லதென்
றத்தரக்களத்திலிங்கமாகுமெய்மறைந்தனர், ... (௩௧)

மறைந்தபின்புபூமிதேவிமத்தகக்கணத்தனை
நிறைந்தவன்பினுன்வணங்கிநித்தருக்குவப்பதாய்
மறந்தவிர்தவிச்சுவக்கன்மாவையங்கழைத்துயின்
சிறந்திலங்குமணியினுஞ்செம்பொதுனுஞ்செழிக்கவே, ... (௩௨)

சிகரமண்டபந்தளஞ்சிறந்திலங்குகோபுர
மகிதலந்தொடர்ந்துயர்ந்தமதில்களேழுசுற்றினுந்
திகழுமாவரணவிலேகர்செழிக்குமாலயங்களு
மகிமைமேடையொடுகருத்தன்மகிழவாலயஞ்செய்தார், ... (௩௩)

தனதுபேர்தலத்தினுக்கெயைத்துவைத்தரன்றனை
மனதுகந்துபூசைசெய்தமகியினங்கிருந்தனர்
வனசமொத்தவதனியவனிமகள்வகுத்ததாகையாற
புனிதமிக்கமேஷுமிபுரமெனச்சிறந்ததே, ... (௩௪)

புகழ்விளங்கியுரையோடெய்திபுகைபரந்தபூபுரத்
தகமகிழ்ந்தோர்க்கணமரைக்கணந்தரித்தமானிடர்ம்
ககமிருந்தபிரமகத்தியாதிபாதகங்கண்மின்
னிகச்சிறந்தவிரவிகண்டவிருளெனப்பறக்குமே, ... (௩௫)

பூதநாதர்வரவுமாதிபூபுரத்தின்வரவுய்யா
மோஜினம்புவித்தலத்தருய்யவென்றிரங்கியே
கோதில்விலவவனமும்வந்தகொள்கைகேண்பினென்றுபி
னாதினாலையோதுகுதரந்தனர்க்குரைப்பரால், ... (௩௬)

உலகமுய்யும யரகத்திற்ஞென்றிய குத்புராணக்கேர நன்மைபய
க்கும் வில்வவுனத்தெழுந்தருளிய கண்ணுதற்குடவுள் கதாயிர்த்தத்தையெ
ல்லாம் அடியேம்பருகப்புகட்டி யெமகின்னல்களைக்களைந்தருளவேண்டு
மெனவருந்தவருரைக்கச் சூதர்புகல்கின்றனர். நீவீர் கேட்டது சாலவு
நன்மைதரத்தக்கதாதலின், முதலில் அரன்வரவுரைக்கின்றனம் அன்புட
ன் கேட்பீராக, முன்னோர் கற்பத்தில் கைகைப்பிரானோர்வினையாட்டா
உமாதேவியொடு விடைபூர்ந்து பூதஞ்சூழ வேதம்போற்றப் பொன்னுல
கேற்றத்தென்றிசைநோக்கிப் புண்ணியநதிமலைநாடுநகரங்வுடந்துகுறுமு
னிவன்கையினொடுங்கிச்சையினின்றிழிந்து ஐந்தினையினும்விரிந்து கா
வும்பூவும்பலபுகள்களும் பொலிந்து கண்டவுடன் சகலபாவமு மிரியத்

செய்து கதியளிக்கும் காவிரிநதியைக்கண்டு கனித்து இமையமீன்ற உமையவளே இக்காவிரியின் வளப்பத்தாலிங்குகைத்திருளவேண்டும். ஏனெனின், உலகுளோர்நம் கைலையையடைந்து தரிசிப்பதரிதாதலின், மால்கரணமலரடிதரிசித்து, முத்தியடையும்பொருட்டேயென்று, அம்பிகையுடன் காவிரிவடாதுபாங்கர் மூன்றுகுரோசத்திலோர் திவ்வியஸ்தலத்தில் இலிங்கவுருவமாகவெழுந்தருளிய அண்ணலையுமாதாவையும் பூமகள்கண்டு தேவுருக்கொண்டு வெள்ளிமால்வரை வீற்றிருக்கும்பெருமான் நம்மிடம்வசிக்கவென்னபுண்ணியஞ்செய்தன மென்றானந்தித்துப் பொன்னினமைந்த குண்டுகையிற்பொன்னி நீரெடுத்துவந்து அவ்விறைவனோடிறைவிக்குமபிடேகஞ்செய்த திவ்வியமலராலருச்சித்துச்சோடசோபசாரம் நைவேத்தியம் பலம் தாம்பூலம் விதிமுறையளித்தப் பஞ்சவாத்தியமுழங்கத் தீபாராதனஞ்செய்து வலம்வந்து அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாகப்பணிந்து கைகொட்டி நடமாடி ஆனந்தக்கண்ணீரரும்ப அங்கம்புகித்து, முன்புகின்று சிவபெருமானது, திவ்வியநாமங்களாற் றோத்திரஞ்செய்து நின்றனள். சங்கரன் அப்பூமகளன்புக்கிரங்கு, முன்புதோன்றி உனக்குவேண்டும் வரமியாதென வப்பூமகள் எனநிறைவ நிற்பத மலரை நினைதலன்றியாதுவேண்டும், ஆயினுமித்திவ்வியதலத் தையன்புடன்றுதிப்பவர்க் கிம்மைமறுமைப்பயனையளிப்பதேயென்று கேட்டபுகுகொடுத்து இலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். பின்பு அந்நைவணங்கி விச்சுவக்கன்மாவையழைத்து மணியினும் பொன்னினும் சிகர கோபுரமதில் மண்டபம் தளம் ஆலயமுதலியவைகளை அமையச்செய்வித்து தனது பேரத்தலத்துக்கிசைத்துச்சிவபெருமானைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கின்றனளாதலாற் பூபுரமெனப்பெயர்பொலியுமததலத்து அரைக்கணமேனுந்தரித்த மானிடர் பாவம் இரவிகண்டபுனியெனப்பறந்து அவர்கள் பேரின்பத்தைப்பெறுவார்கள்.

கைலாயநாதர்வரவும் பூமிபுரமென்னும்பெயர் வரவு முரைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

நான்காவது வில்வவனமென்னும்பெயர்வரவுச்

ச ரு க் க் ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மேலொருநாலகற்பாந்தமதனினைநேவேதமனைத்தும்வெருண்
டேலயமாகுவமென்றுநடுங்கியிரங்கியிலங்கொளிசேர்
நீலநிலாவையுரியமரசுதநித்திலமுதன்மணியு
மோலமோடரிதுதைமலர்களுமுளரிசுளுறைநிறையோடைகளுந். (க)

வரையும்நிச்சித்திரசித்திரபந்தியும்வாய்ந்தரிபிரமன்முதற்
சுரர்முனிவரர்கந்தருவரியக்கரசுரர்கின்னரர்கித்த
ருரைததியுஞ்சிந்தாமணிமயமெனவோங்கியநெடுமனையு
மருவியகையையடைந்தந்கெழிவலுமணிதிகழுஞ்சிகரம். ... (உ)

புனைமதில்புடைவளையாலயமிடைமணிபொலிதிகழ்ச்சரமிசை
வனமிசைவிரனவசத்திகள்சுத்திவளைந்திடவார்சங்கந்
தொனிதுந்துயிபேரிகைபூரிகைபலதூரியமியவைமுரலக்
* கனசாரங்குக்குலுமணமெங்குங்குமத்தரவளமையுடன். ... (ங)

அலைபயில்வரந்திதனினைசடைமுடியினையாமதியொளியும்
விலையுயரமுதனியிரொளிபழகியவியனுறுபுனைகலனுந்
கலைமதியரியெயிரியில்விழிபணிபவர்பயம்விலகியகரமு
நலமகிழ்தருமகிமைபுமுளவினைவனைநளிர்மலைமகளுடனே. ... (ச)

கண்டிவணங்கி வினையமொடு சிந்தை கலிந்தெட்டையவமு
மண்டலமுறமெய் படிந்துவகையின் மொழிமாற வெழுந்துருவங்
கொண்டமரர்க்கு முனையதாய் வருகுருடரமகதேவா
வண்டர்குழாமர்ச்சனை செய்யற் புதவவயவதரநாதா. ... (இ)

தினரையாள் சங்கரவயனரியுருத்திரனெனவுருவெடுத்தே
யானசராசரம்யாவும் படைத்தனித்தழிக்கும் விச்சுவவதிகா
ஞானமுதவுருதாயருள் தந்தைவினைவுசகாவாகி
மானிலமுமுதுந்தன் மயமன்றி மறுத்தொரு மயமில்லைய். (ஈ)

கின்னுடைநெட்டியிர்தன்னில் விளைந்துறை நீற்றமறையாமதனு
னின்னருள்பெருகியமைந்தர்கொன்று விளைந்துபுரப்பவனி
மன்னியவுன்னதுபாலனத்தால் யாம்வளர்பவர்க்கதேவா
முன்னிய கற்பமுடிவின் மடிவுன்னி முயன்றுணையுற்றனமே. ... (ஊ)

* கனசாரம்—சுருட்பூரம்.

கரலைவென்றருள் காலாசகமருள் கார்த்த*விசுதி நயனா
சூலதராபணியன் பர்கள் களைகளை அங்காமகலிங்கா
வேலைவினா முயமுறுமெம்மைவிடாது புரந்தருளென்
ரோலமிதிஞ்சதுமடைதிரமுறவருளோங்கியசங்கரரும். ... (௮)

மடிருவமெனநனி பயமுறுமறைமனமகிழவழுத்துவார்நீர்
முடிவுகமுன்னிவெருண்டிடலொழிகமொழிந்திடும்வகைகேண்மின்
புடவியின்வரமருள்காவிரியெனவொருபுகழ்நதியுளதந்நீர்
படரொளிபயிற்சரமசரமும் வினைவினைபற்றறுவிடெய்தும். ... (௯)

அத்தீரத்துக்குத்தர திசைதனினை யறுபுகையனவை
வித்தாரப்பூபுரமுண்டதிசயம் விண்டவர்கண்டவர்கால்
வைத்தனருன்னினர்காமியமுறநிருவாணமெய்துவர் கைலை
யித்தாரணிமுழுதழியினுமழியாதெம்மது கருணையினால். ... (௧௦)

எழுதிர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அந்நலத்தினின்புனைவத்தவர கம்விலங்கவிலிங்கமாய்
மைத்தடக்கணிசத்தியாவும்வளர்க்கவல்லவருடனியா
மெத்தினத்தினுமெத்தநத்தியிருப்பமற்புதமாகையா
னத்துமச்சம்விடுத்தடைந்தெமையன்போடாகமவிதியினால். ... (௧௧)

மிக்கபூசைபுரிந்துகூவிளவிடியிருவமெடுத்தநீர்
முக்கியத்தவமுயலின்யாவு முடிந்து முடிவிலர் நீவிரென்
றக்கினிக்கணர் சொல்லவாரணம் யாவு மகமகிழ் வாகியே
யக்கணம் புரிசென்றுசையையகத்தினுற்பவ மாகியே. ... (௧௨)

நின்மலப் புன்லாகி நன்மை நிறைந்து தூய்மை சிறந்துமா
கன்மடத்திரளாமகங்கள் கடிந்தகாவிரிகண்டிகர்
தினமனத்தொடுமூழ்கிவானவரெழிலுருக்கொடுவடதிசைப்
பொன்மதிற் புனையர்லயம் பொலிபூபுரத்தினை நாடியே. ... (௧௩)

வந்துகண்டு வணங்கியாவும் வளர்க்க வல்லவன் பாகர்பாற்
சிற்தையன் பொடுசென்றடிக்கடித்தரிசனஞ்செய்திறைஞ்சியே
விற்தைக்கண்டு வியந்து காவிரிமென் புனற்கொடுவந்துவந்
தந்திவண்ணரையம்மையொடு முழுக்காட்டிவாத்தியமதிரவே. ... (௧௪)

தய்யமருமலர் சந்தனம் பணிதுயிறரித்துபசாரமாய்
வெய்யகனலுறைதூபதிபரைவேத்தியங்கனிபாகிலை
செய்யசசிரீராஞ்சனத்தொடுசித்தமகிழ்ந்தருச்சித்தபின்
கையெடுத்தநடித்துகந்து கனிந்துகோயில் வலஞ்செய்தே ... (௧௫)

* விசுதி—வேறுபாடு.

* புனை—யோசனை தூரம்.

சுசர்நன் புறுபூசைசெய்து பேரின்பவாரியின்முத்தியே
யாசிலிறையருளாரும்பயமன்றியவ்வழைவில்வமாப்
வாசஞ்செய்து தவம்புரிந்த வவ்வகையினுத்தலத்தனை
வீசுபுகழ்பெறுவில்வனமெனமேதினிக்குள் விளம்புவார். ... (௧௯)

அந்தவனத்திலிருந்ததால் வில்வாட வீசரெனப் பெயர்
வந்தவகையிலம்பகந்தனை வழுத்து மவர் கேட்டவர்கன்பா
வந்தொலைந்துபலன் சிறந்தபவர்க்கமும் பெறுவார்கன்பா
சந்தவிர்க்கு மறந்தழைத்து சுகந்தரும் புனிதந்தரும். ... (௧௯)

இக்கதைச்சுதை சூதமுனிவாரியம்பவிண்டன்னகரி னுங்
சக்குமணியபனியிறைவரணியில்வாரணியமெனவந்தது
மிக்கனைப்பொடித்தாற்குவில்வவனேசரென்பெயர்வந்தது
தக்கதெனவானந்த மாகியதவர்க்குச்சூதருரைப்பரால். ... (௧௯)

* அபவர்க்கம்—முத்தி.

உலகிற்சிறந்த ஸைசுவனத்துறையுந்தவசிரோட்டே. ஆதிமத்தி
யாந்தரகிதனாகவிளங்குகின்ற பூதநாதனது வரவும், பூபுரமென்னும்
பெயர் வரவுமோதினம், இனி வில்வனமெனப்பெயர் வரவுரைக்கின்ற
னம் கேண்மின், முன்னம், ஓர் கற்பாந்தத்தில் வேதங்கள்முற்றும்பய
ந்து இக்கற்பத்தீற்றில் நாமும் லயமாகி விரிவமேயென்று நடுக்குறுத்
திருக்கைலாயத்தையடைந்து, சிவபெருமானையுமுமையவையுங் கண்டு
பணிந்து மனங்கலிந்து ஹே: சங்கர, நினதுயிர்ப்பில் வந்த புத்திரனாகிய
வெம்மைப்புரந்தருளாவிடினிக்கற்பத்தீற்றில், மடிசுலடைவோமென, அ
க்கருணைப்பிரான் மகிழ்ந்து பூவுலகில் நினேத்தவை முற்றந்தரும். பொன்
நிரதிக்குத்தரம், அரைப்புலகையளவில், உலகமுழியிலுமழியாதோங்கும்
பூபுரமென்னுந்தலத்திற் சென்று, எம்மைப்பூசித்துக்கூவினவுருவங்கொ
ண்டதெவமுயல்கிராயின், யாவுமொழிந்தும், நீயிரோழிவிவிராவிரென்ற
ங்கணனுரைப்ப. ஆரணியிபாவுந்தாரணிசென்று பலம்போக்கும்பொன்
நிரதியைக்கண்டின்புற்று ஸ்நானஞ்செய்து, கடவுளருளுக்கொடுதிரும
ஞ்சனந்தாங்கிப்பொன்னினமைந்த, ஆலயம்பொலியும் பூபுரத்திற்குவந்
து சர்வரட்சகிபாகனை வாந்தியம் நாதிக்க, துபிடேசஞ்செய்து, பொ
ற்றுகில் சந்தினம் மலர்கொல் அலங்கராஞ்செய்து அருச்சித்து ஹேவேத்
தியனுபதிபேசோட்சோபசாமமுஞ்செய்து வலம்பந்து பேரானந்தத்து
முழுகிச் சிவபிரான் பக்கத்து வில்வவுருக்கொண்டு தவம்புரிந்து தங்கந
ச்சந்தகர்ந்து நின்றனவாதலின், இந்தத்தலத்துக்கு, வில்வனமென்னும்
பெயரும், இதிலெழுந்தருளியிராணுக்கு, வில்வாட வீசரென்பெயரும்,
வந்தனவென்று சொல்லிப்பின்னுஞ் சூசுபுராணிமர் சொல்லுகின்றனர்.

வில்வனமென்னும்பெயர்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் சுகருகிருவிருத்தம் ராகு.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது இயமன் கர்வபங்கச் சருக்கம்.

இன்னுமொருகாஷையுண்டதுபுகலுவம் வியாக்கிரனாதென்னுமேது
பன்னுமவர்விண்டவர்களுக்கபரம்பெறுவர்முன்பாஞ்சாலதேயமதனிற்
அன்னுஞ்சுநாபமெனான்கரினான்மறைச்சருதிசாத்திரமனைத்து
நின்னயமதானபொருள்கண்டுகரைகண்டதவநிதியென்னும் வன்னியொ
ருவன். (க)

இஃகைதனிலிவ்வாழ்க்கையெத்துறந்தகமகிழ்ந்தின்புமனத்தனாகி
வளமைபெறுநதிகள்பலமும்புகழ்ந்துவவனத்திற்றவஞ்செய்கவு
முளமதினினைந்துசென்றங்கங்குதிர்ந்தநதியுயர்தவவனந்தலங்க
ஞளதெலாந்தேடிவருகாலவளமிகுபொன்னியுற்றதிர்ந்தனைந்தே. (உ)

புண்ணியசொருபமாய்நின்மலம்பொலிசுல்லபூரிதமதாய்ச்சிறந்து
தண்ணளியினிர்ந்தகல்லோலமாமுலயினசைந்து*காதம்பமாட
விண்ணுயருமிருகமாமரங்களைக்காலுதறிவிசிஅதிவலைகண்ணைப்ப
வண்ணவரிகோதுகனிவழிநறையின்மகிந்நையமருவியிருகரைநிறைந்தே.

வளர்பலாக்கதலிமாநாளிகேரங்கப்பலம்நன்னவெகுநன்மைதழைய
விளமைபெறுமெழிவிலோபாமுத்திராங்கிசமுமிசையவாவிர்தவதன
மனிதமுழந்தெந்தாமரைப்போதுகரமீனமக்கி*சக்கிரவீக்தய
மொளிர்பவனவதளதீரநீர்திவலையெயிறுதுறா யொண்ணகையுறுப்ப
டக்கி. (ச)

அங்கிரிபராகந்துயிற்புட்ருந்ருனிகளறைவசனமாய்வினங்கு
அங்கிரியுருக்கொண்டிலோகபாவனி பென்னவமர்பொன்னிதன்னேநோக்
சங்கையகறையன்*கிருதகிருத்தியநமதுசனபரிசுத்தமென்றே [கிச்
மங்களர்பெருகுமநீராமிவெள்ளைமடிமணியக்குநீறணிந்தே. (ரு)

நித்தியகிருத்தியமுடித்துவடபாலினுயர்நெடுமதிப்புடைபராவச்
சித்திரமிரத்திவயிழைத்திலகுசிகரஞ்சிறந்தவிவ்வாரணியமு
மொய்த்தவளர்மேகினிபுரத்தினோக்கண்டகிகமோகமாயங்குசென்றே
யுத்தலத்தெல்லாமவளர்க்கவல்லவன்மருவுமண்ணன்மந்திரமடைந்தே.

பொங்கமிருமவகைமீக்கொண்டுகனியன்புரிதறபூரணமனத்தனாகி
யங்குமகலிங்குருவானவில்வவனேசரடிவினைவணங்கியெத்தித்
துங்கமிகுதவமியற்றுத்தலமிதென்றுபரிசுத்தவில்வாடவியினிற்
றங்கபாதனமிசையிருந்திறையையுன்னிற்றவமொத்திருந்தகலை. (எ)

* காதம்பம்-பாடும் அன்னம்.

* சக்கிரவீ-சக்கரவாகப்புள்

* கிருதகிருத்தியம்-நித்தியகன்மம்.

அப்படிச்சிலநாள்கழிந்தபின்போர்வேடனாருயிர்வதைக்கும்வகையா
லெப்பொழுதுமடவியிடைதிரிவன்வருபொழுது மேகியபொழுதுயிறை
[யாலயத்

தப்புறுவிளக்கினைக்கண்ணுற்றதான்மிகுதுரோகியாயினுமத்தலத்
திற்பரவுகானினிடைவேட்டைசெயவில்லம்பெடுத்துமான்புட்டேடியே.

கொலையென்றுகிணையாது மான்பேடைமுதலாங்குரங்கினை வதைத்து
[வருகான்

மலைவாலியொருபேடை மான்பயமெடுத்தோடி வன்னியிடைசுரணமெ
[ன்ன

கிலையாஞ்சமாதி விட்டிருவிழிதிறந்துதவநியமியம்மானை நோக்கி
யலையாதவபயங்கொடுத்தமழமீதுவைத்தன்புடனனைக்கும்வேலை. (க)

வேட்டுவனும் விராவொடுதொடர்ந்துமான்பேடதனை விடுவிடாயாகிலு
[ன்னைப்

பூட்டுகிலையம்பினான் வாட்டுவேனென்னவப்புன்மைவேட்டுவனைவன்னி
யோட்டமதரர் துடிப்பச்சினந்தெம்மிடையுறைந்தமான் பேட்டைநின்

[கண்
காட்டுவது கடனன்று வந்தவழிதேடெனக்கண்சிவந்துகிராசனும். (க௦)

கலிவிருத்தம்.

வில்லெடுத்தடர்களை விரைவிற் பூட்டியே
கொல்லுவனென வருகுறுமவ்வேலையி
னல்பொருள் செல்பொருளைத்தந்தானெனப்
புல்லனல்லறிவுடைப்பூதநாயகன். (கக)

பற்றறுபத்தர்கள் படரெலாந்தனக்
குற்றதுபோல வந்துதவுகரணர்
விறழைவிலவனேசர் வேங்கையாய்ப்
பற்றவுமுருக்கொளப்பயந்துவேடனும். (கஉ)

கண்டகமயங்கியுட் கலங்கிவேகமா
யண்டர்தம்பிநூனுறைந்தமருங்கோயில்சென்
றொண்டியபயத்தினுலோடலன்றியே
தண்டழைக்கவிலத்தருவிலேறினான். ... (கங)

சித்திரகாயமாந்தேவதேவரு
மத்தருவடியினிலமர்ந்திருந்தனர்
புத்தியில்வேடனும்புலிப்பயத்தினு
னித்தியமிதுவெனநினைந்திருந்தனர். ... (கசு)

இவ்வகைப்பதன்முழுதேகிப்பூதலங்

கொளவியிசியவர்க்கண்டுவிட்டுவன்

வெளவியதழைமுசுமறைத்தல்கண்டுபின்

நிவ்வியக்கிளைதனைச்சிதைத்தெறிந்தனன்.

...

(௨௫)

நெ. வேறு.

எறிந்தபைந்தழையாவும்வியாக்கிரங்

சிறந்தகோலச்சிவன்முழிந்துற

நிறைந்தவத்தினநிர்மலன்கங்குலா

யுறைந்துகண்டுவினாறுமகன்ததரல்.

...

...

...

(௨௬)

நசர்நண்புறுமிச்சிவன்கங்குல்செய்

பூசையாகிப்பொலிந்தனமேனிசி

மாசுகண்டுருளினவகறையுற்றிட

வாசுவேடனாக்காயுநநிற்றநீச.

...

...

...

(௨௭)

அந்தவேலையிலந்தகன்வாயிலி

சைந்தநந்தியாற்றைகவதுமின்றியே.

வந்தவேட்டுவன்மருங்கிலனைந்திட

வெந்தைவில்லவனேசருங்கோபமாய்.

...

...

(௨௮)

நெ. வேறு.

மறமிருத்தவிவஞ்சமுலையி

துறைவதுயாதெனவுமுனைபாயுரு

மறைதனீக்கித்தன்வழிவுசொண்டுகை

யுறைபுந்தண்டுடனருங்கெழுந்தனன்.

...

...

(௨௯)

நெ. வேறு.

எதிர்க்கிங்காலையினிறைவர்கைத்தண்டையுங்

கொதித்தசெந்தழலெனக்குலவுமுக்கண்ணையும்

வதைத்திடுந்தொழிற்கொடுமறவியுநோக்கிமெய்

பதைத்தவெங்குகிர்முனம்பனியைப்பொப்பாகியே.

...

(௩௦)

வந்திவிருத்தம்.

நிமலராலயநீங்கியே

யெமனுமோட்டமெடுக்கவே

நமவெனப்புகழ்நந்தியை

விமலர்சீறிவிரும்புவார்.

...

...

...

(௩௧)

தண்ணளிக்கொருதாவெனப்

புண்ணியத்திரள்பொருந்தியே

பண்ணுபாதகம்*பாந்திடு

மண்ணலார்நமதாலயம்.

...

...

...

(௩௨)

ஆனதாலிந்தவாலயத்
 சினனூமியமன்வர
 வேளிருந்தனையென்றான்
 மானநந்தியைவழுத்துமுன். ... (2௩)

நந்திமெத்தநடுங்கியே
 நொந்துகீட்டிசைநோக்கியே
 விந்தைநெட்டுயிர்வீசவே
 வந்துசேணகன்மறலியை. ... (2௪)

பொருத்துமிருதளைபூட்டியே
 யிருத்திக்குரங்கினையிழுத்தல்போற்
 நிருப்பினுசிரந்திரத்திலே
 விருப்பமுற்கொடுவிட்டதே. ... (2௫)

ஒங்குமுயிர்தனிலோடவும்
 வாங்குமுயிர்தனில்வருகவுந்
 தீங்கொடென்புகள்சிதறவே
 யாங்குதூண்டலேந்தன்ன. ... (2௬)

அலையுங்காலையென்புர
 மிலகுமோர்சனமின்றியே
 சலகம்வினைநரகம்மெலா
 முலசலின்றியொழிந்ததே. ... (2௭)

மறவர்வருவதமாநியே
 யறவர்மறவரெலாமொன்றா
 யுறுதியாகியுயர்நிலை
 யுறைதல்கண்டெழிலும்பர்கோன். ... (2௮)

விந்தையென்னவியந்துமேற்
 சிந்தையுற்றகஞ்செய்பவா
 முந்தநற்றவமுயலுவோ
 ரிந்தவுலகிலியைந்ததால். ... (2௯)

மறலிபடைமடிவான்தோ
 மறலிதான்மடிவான்தோ
 வறிகுவோமென்வமாரோ
 டிறையயன்புரமெய்தினன். ... (௩௦)

கேளு முனிவர்களே இந்த வில்வாடவீசருக்கு, வியாக்கிரநாத ரெனப்பெயர்வந்ததைச் செப்புகின்றனம். முன்னம், பாஞ்சாலதேயத்தில் குசநாப நகரில் மறையெக்கரைகண்ட தவநிதியென்னும் பிரமசாரி, இளமையிற்றுந்து யாத்திரைசெய்து பலதீர்த்தமாடிக்காலிரிந்தியைக்கண்ணுற்று மகிழ்ந்து மங்களஸ்நானஞ்செய்து வெண்மடிவியூதிருந்திராக்க நதரித்து நித்தியானுட்டானமுடித்து இரத்தினயிழைத்த சிகரமில்வங்கும் வில்வவனத்தாலயத்திற்சென்று சர்வீரட்சகிபாகனைப்பணிந்து அங்குதவஞ்செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்து, நல்வினைப்பகுதியாலவ்வாலயதீபத்தைக்கண்ணுற்ற, ஓர் வேட்டுவன் அவ்வனத்தில் வேட்டையாடும்போது, ஓர் மான் பயந்து, அங்குதவஞ்செய்யும் வன்னியைச்சரணடையக்கண்டவேடன் இம்மானைவிடாயாகில், உன்னையிச்சனைக்கிரையாக்குவனெனக்கிடும்போது பத்தர்களைரச்சிக்குஞ் சிவபெருமான் வியாக்கிரவுருவங்கொண்டவரவே கிராதன் பயந்து ஆலயத்தளோடி ஓர்வில்வமரத்தேறினன். வியாக்கிரமுந்தொடர்ந்து, அவ்வில்வமரத்தடியில் மர்ந்தது. பகல் நீங்கி யிரவுதோன்ற, முகத்தைமறைத்த கிளைமுறித்தெறியவே, அவ்வில்வம் வியாக்கிரவுருவமாகிய சிவபெருமான்திருமுடியில் விழ, அத்தினம், சிவநிசியானதாலும், அவ்வேடன் ஊனுறக்கமில்லாதிருந்தமையாலும், அன்பர்செய் பூசனையினும், அதிகமாகப் பொலிந்தன. அன்றுவைகறையில், வேடன் வாணவீரானதால் தேன்றிசைக்கிறைவன், நந்தியெம்பெருமான் தடையின்றி வேடன் மருங்குசெல்ல, வில்வவனேசர்கோபங்கொண்டு, வியாக்கிரவடிவம் விட்டுக் கையிலோர்தண்டங்கொண்டு வரக்கண்டவியமன், இரவியைக்கண்டபனியெனப்பறந்தோடிவிடவே, அங்குபுரூழ்ந்து நின்ற நந்தியைப்பார்த்துப் பாதிக்கம்போக்கும் நமதாலயத்திவஞ்சசன்வர, ஏன் பார்த்திருந்தனையென நந்திப்பிரான் நடுநடுங்கி, கீழ்த்திசைநோக்கித் தனது சுவாசத்தையோட்டி, அவ்வியமனைப்பந்தப்படுத்தி நாகிரந்திரத்திற் கொணர்ந்தும் திசையினந்தத்தோட்டியும், குரங்கையிழுத்தல்போல் தூறுவருடமிழுப்புண்டலைந்து கொண்டிருந்தபடியால் யமலோகத்தொருசனமின்றி நரகம் பாழாகிப் பாடிபுண்ணியஞ்செய்தவர் வேற்றுமையின்றிச் சுவர்க்கலோகங்குடிகொண்டதைத்தாங்கமுடியாமல், இந்திரன் அதிசயமுற்று இப்படியுண்டாசக் காரணமென்னையென்றையுற்றுத் தேவர்கள் சூழப்பிரமலோகத்துக்குச்சென்றனன். என்று கூறிய சூதபுராணிகரை வணங்கி அருந்தவர் புகல்கின்றனர்.

இயமன் கர்வபங்கச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சுருக்கம் ௩-௩ திருவிருத்தம். நாடகம்.

சிவமயம்,

ஆறாவது இயமன் விமோசனமும் இயமதீர்த்தகர
'வும் உரைத்த சருக்கம்.

எழுதிக்கழி நெடில்சிரியவிருத்தம்.

எனவின்குதர் முன்னையர் அடியியல்பாய்வனங்கி மொழிவார்
முனைகொண்டு சென்றிடுவனவாரவர்க்கு மொழிநின் நிறென்னவயன்றி
*கனைவந்தினுன் மெய்தனை கொண்டலேந்தகாலன் சரித்திரமெனச்
சினைகொண்டெழுந்த தருமீதிருந்த தீறல்வேடனென்ன செய்தான். (க)

வருமானையன் பினுடனே புரந்து மகிழ்வன்னி செய்கையெனநீர்
விரிவாயெமக்குமொழிவேரெனச் சொன்மெய்யர்க்குரைப்பர் குதர்
புருசுதனெங்கு மிசைக்கொண்டிப் பந்தபோதன் புரத்திலனுதி
வரிகொண்டதங்கமணி கொண்டியைந்தமதில் சித்திரங்கள்சிகரி. (உ)

மணிமந்திரத்தினவைமண்டபத்தின் மகிழ்ச்சிங்கநற்றவசின்மேற்
கணிசித்தர் கின்னரரிபக்கர் வினைகற்றோர வணங்கமுனியா
ஏணியாயிழைத்த புல பூணிலவ்குமஞர்வரணிசேருடியனைப்
பணிசெய்து சிந்தைதனிலேயுகநதுபரிவாகநின் றுமொழிவான். (ங)

இசைதாபரங்கடைசங்கமங்களியாவும்படைக்குமின்தவா
மசமாழத்தனருமாலறத்தவகுமென்புரத்தின்வரலால்
வசிகொண்டனதரோடு தரலன்னுமடிவானதோவிறைய
நிசமாய்வழுத்துமெனும்வாசவற்குநிறைவேதபோதன்மொழிவான். (ச)

இதுநீயுரைப்பவறிகின்றதன் நியிதன்முன்னம்யாதுமறியென்
றுதிமாயனரை வகையாகவிண்டு சொலுவேனென்பிதுடனே
யதிவேகமாகமுனிலோர்கள் சூழவமரேசனோடுமயன
ரதிவிர்தையுற்றவைகுந்தமுற்றியரிமந்திரத்திலனுதி. (ஐ)

நவரத்தினங்கள்பதித்திசைங்கனகவெற்பெனுஞ்சிகரமு
முலமைக்ககன்றவுயர்தோரணங்கொளலிமண் டபங்கள்புடைசூ
ழவைமண்டபத்தினிரியாசனத்தினவிரிமின்னதுதறமுநிலிப்பொற
*சிவமேயிருத்ததிருமேவமிக்கதிரிலோகமெச்சுமிறையாய். (ஊ)

முடி குண்டலங்கட்கழங்குதங்கன் முதனன்கலன்கன்பது ம
வடிசங்கமாழிகைதசின்னவாரம வளாநாநதகங்கன்பொலிய
வடிவஞ்சிறந்ததிருமுலையுண்புகைகொண்டுகண்டிரயமாய்ப
படிதண்டமென்னவெகுதண்டனிட்பயவந்கைசென்னியுறவே. (ஏ)

* கனைவந்து-ஒலிக்காற்று.

* சிவம்-நன்னம்.

திருவள்ளூர் பரணம்

தத்செய் வராதி நாராயணபதமமர்வணைந்த பொருளே
மதரங்கொள் காணநிறை நாரதாதி வரஞானபோதர் மகிழ்வோய்
மதிஞ்செய்துமத்தவருமாவகத்து வருநீள் சுவர்க்கு முறலான்
வதைகொண்டனதரோகொல்லுருமடிவான தோவிமறையை. (அ)

தெளிவாய் விளம்புமெனும் வேதனுகத்திதமான் மகிழ்ந்து மொழிவார்
வளர்வேதவித்திநின்றயற்புத்தஞ் சொல்வதனுக்கியாதமறியே
மளியார் சரீரனெல்லுமெனந்நவவரந்த வந்தையறிவார்
வினையுங்கலரபுழுவர் புரூலினெய்தின் வெளியாகு மங்குசெல்வெம். (ஆ)

எனவந்ததேவநிறைவேதனையரிவரோடுசென்றுகைலைக்
கனகஞ்சிறந்த மதினமண்டபஞ்சிகரசோபுரம் பரிகமும்
பனைசண்பகங்கமுஞ்சுவஞ்சிபுன்னைபனசந்தாரைவகுளங்
கனிகொண்டசூதமந்தாரைசற்பகமரம்பைநாளிகேரம். ... (க0)

உயர்ந்தோங்கு வில்வம்மரமும்பராகமுறைபுட்பந்தவனமும்
கயமோடைவாவநிநிசூபகோடிகமலஞ்சிறந்த சுனையு
மியைவந்தைகண்டியுனிழ்ப்பன்னதத்தினிலகும்குவட்டுமுடியில்
வைவரஞ்சிறந்தகுடமோவியத்து வசதோரணப்பவனமேல். ... (க1)

உதையம்பொலிந்த கதிர்கோடி குழுமொளிர்சங்கமண்டபமிகை
மதர்கொண்டிலங்கு நவசுத்தி குழுமணிபொங்கு சிங்கவண்ணமேற்
நிதிமைந்தரண்டா வழுங்குடை மரர்விதிநிசாமரங்கள் சிவிறப்
புதைகொண்டு சாணத் சனகாதி யோகர்புத்தினைகளைகர்புகழ. ... (க2)

நளிர்பொங்கு கங்கையிலைவெய்கு நனைகின்றசெஞ்சடிலமும்
விளரிந்துறைந்த முடிமுச்சுடர்ச் செவ்விழியங் களங்கமிடறு
மிளமந்தமானநகைகொண்டு சோதியெயிறென்றுகின்றவிதமு
மொளிர்குண்டலங்கடச்சுமங்கீதம் பொன்னுப்பீதமாதிகலனும். ... (க3)

எழிலாய் விளங்க விடையந்தமாதியில்லாதத்திந்த
னழியாத நன்மையமைவன் பிணையான்ந்த நுபனமலன்
நழைகின்றவேதமுடிசுண்ட நம்பன் சகமேனியண்டரீண்ட
முமுதும்பராவு மகளங்கமானமுதலோன் விதிக்கு விதியன். ... (க4)

இறையென்றியம்பு முழைபாசர் பாதவினைகண்டுகந்தெடுமா
னிறையன்பினோடுதிவிண்டு தண்டநிகராயிறைஞ்சிமுடிகை
யுறவைத்தளிக்கணனந்தமாரியுநன்னயத்தினுடனே
யறையென்ற வாணிமெதுவாய் நடேசரநியும்படிக்கு மொழிவார். (க5)

இயமன்விமோசனமும் இயமதிச்சங்கவரவுமுரைக்கச்சருகம. ௨௭

அமரேசமுற்று மதிசங்கராவரசதாசிவாகருணையாய்
தமனீயவிற்கைமகதேவதினசன்பால்னாவெயிழைவா
நமராமதத்தினருமாவகத்தினரு நீள்சுவர்க்கமுறலால்
விமல்கொண்ட னாதரொடுகாலனரும் விளிவானதோவிமழையை. (௧௭)

புகலென்றதைத்தபுயல்வண்ணர்சிந்தபுகழும்படித்துமொழிவா
ரகமிஞ்சிநந்தமடியாரிடத்தினபராதமுற்றவகையா
லிகனந்திவீசியெறிநெட்டுயிர்க்குளிகொண்டு னுறுவருடந்
தகைசண்டனுய்யவகைசெய்வநீவிர்சதிரம்ந்திரத்திலடைமின். (௧௮)

இவ்வாறுரைத்தபரமேசர்பாதவிணைதண்டிதைஞ்சிநெடுமொல்
செவ்வாப்பமலர்ந்துதுதிசெய்துகந்து திரமந்திரத்தனாகுமு.
னாவவாதசத்தியரனாருணைக்கவுடனந்தியுமனைவிடவே
யவ்வாதைவிட்டவனும் வில்வநாதரடிநீதிதைஞ்சியவர்முன். (௧௯)

நளிர்நின்மலங்கொட்டமொன்றுகண்டுநமதீர்த்தமென்றுபெயர்வைத்
தொளிகொண்டவந்தநீராடி வெள்ளையுடைபூதியுக்குமுண்புண்
டளிகொண்டவிலவவனவாலயத்தினகமண்டிபங்கனுந்நயுங்
களைகொண்டவிலவவனனூதர்முன்பு கெருவந்தவிந்நகதைபோல். (௨௦)

தொழுதஞ்சியங்கமயிருஞ்சிலிப்பதொடரன்புகொண்டுவெழைமெய்
முழுதுங்கணின்றவானந்தவாரிமுழுகும்படிக்குவெருவங்
குழையொன்பனிப்பினிருசெங்கைகொண்டு குழையுட்புடைத்துவனையா
மொழியுந்தளர்ந்துதுதிசெய்துநம்பர்முனநின்றுகொண்டுமொழிவான்.

கலிவிருத்தம்.

நதிசேர்தவர்மனமார்சகராசா பரநாதா
சதிராகிய பரைநாயக சசிசூடியமுடியா
விநிகூரியமறையின்முடி விள்ளுங்குருகருவா
னதிசேரயானரிதேடிய சுபமார்பதமுடியா ... .. (௨௧)

விச்சுவவதிகாசெளரிய மீரியவதிபோதா
மெச்சியமந்தாநினியலை வீசியசடைமுடியா
வுச்சிதவரைமகள்வந்தனையுந்தாபரனேமு
னச்சமில்லாமற்கடுவிடமணியுங்களவரனே ... .. (௨௨)

அயனரியுருத்திரனெனப்படைத்திளித்தழிகீகும்வினோதா
தயைமயமெனுமுருவாதன்தன்நென்னுமொருவா
வயவாகணனனலவன் சுடரம்பகபரவனுலே
புயன்மேனியனயனர்ச்சனையுரியுழிபுத்திச்சா ... .. (௨௩)

மனமாயைக்கணுகாதமகேசாகுணவுருவா
சனனக்கடல்வங்காசுத்தாருணவதிகரதோ
கனகப்படைமதனைச்சுடுகண்ணுவொளிவண்ணு
கணவாகனர்வழிபாடுறுதாலாதிரிகுலா ... (28)

சிவமருள் திக்கும் பரசத்திய வரமயயில்லோய்
புவனம் பரவுசதாசிவபுகழ்சீலாவயரும்
பவனாதிபசிவனே தப்பாவறியாதென்றாற்
றவரும்பிழைசதஞ்செய்கினுஞ்சகித்தருண்மகதேவா. ... (29)

இத்ததியளிவாருதியெனவெழின் மேதினிரகரின்
மைத்தவழுவில்வாடவியிடைவளர்சங்கரர்கொண்டு
கைத்தலமறிமான் விடைபொடுகொலன் முனநின்ற
ரத்தரிசனவின்பத்தினடிக்கடி தொழுஞ்சமனே. ... (30)

அதிநேயமோடன் பாய்நமதடியானெனநோக்கித்
துதிகொண்டனம் வேண்டிதியென் சொல்லென்றவவரனை
மதியுன்னிவணங்கித்திருமாலயனறியானின்
பத்தரிசனைக்கொப்பாம் வரம்பாதெனநமன்பகர்வான். ... (31)

நின்சன்னிதிமுன்னம்பெயர்நீர்த்தடத்தினிற்படிந்தோர்
பன்னுந்துதியான்செய்ததைப்பகர்ந்தோரிகபரமு
மன்னும்படியருளென்னவவரந்தந்தன்மென்றே
பின்னுந்தயவாய்ச் செலவடிபெயர் சண்டனையழைத்தே. ... (32)

இந்நான்முதலென்னன்பர்களெத்தனையகஞ்செயினு
நின்னாண்மையங்கிபையாது நன்னெறியாய் நடவென்றே
மன்னாருமிலிங்கத்திடைமறைந்தாரவியமனும்
பொன்னூர்வில்வவனேசரைப்புதழ்ந்தேபுரமடைந்தான். ... (33)

நடுவென்விறலொழிநந்திருணக்காயினமுறைவார்
வடநீமுலினுறையோர்கதைவைத்தின்னயிலகுவா
ரிடமேவியவில்வாடவியிமகுண்டமிதற்குத்
திடமாயுவமஞ்சொலமுச்செகத்திற்கிடையாதே. ... (34)

இமகுண்டத்தினின் மூழ்கியவெழில் சேர்வில்வவனத்
தமையும்பரனைத்தரிசித்தவரிகபரமடைவா
ரமுதக்கதையாமிதுபடித்தவர் தேட்டவூரன்றி
*யமுதத்தினிலடையார் மூவவனிக்கொருத்தர். ... (35)

இயமன்விமோசனமும் இயமதீர்த்தவரவும் உரைத்தசருக்கம்

எமது பவவிருளகற்று மருந்தவச்சுடரே இந்திரனுக்குப்பிரமனு
ரைத்ததம், நந்திப்பிரானுயிர்ப்பிலையுமியமன், வில்வத்திருந்தவேடன்
மாணப்புரந்தவன்னி இவர்களின் சரிதங்களையும் விரித்துரைக்கவேண்டு
மென சூதபுராணிகர், மெய்யங்களை அவ்வந்திரன் பிரமனைக்கண்டு
வணங்கி உலகம் படைக்குந்தலைவ, பூவபுண்ணியஞ்செய்தவர் வேற்று
மையின்றி ஒருங்குசேர்ந்து, எழுது லோகமும்வந்து நிறைந்தழமயாலிய
மன் மடிந்தனனோவெனப் பிரமன்மெரியாதவனாய், அவ்வந்திரனோடு
திருமாலுலகஞ் சென்று, இலக்குயிர்கார்த்தன்நிருவடி பணிந்து மொழிய
த்தானுந்தெரியாதவனாய் அப்பிரமணந்திரன் முதலாயினோடு கைகை
யிற்சேர்ந்து எல்லாமறிந்திருக்கும் பசுபதியின் சுரணம் பணிந்து மொ
ழிய, அப்பசுபதிநாதன், மாலின் மயன்மனமகிழ மொழிகின்றனர். அவ்
வியமன் நமதடியானுக்குத்திங்கழைத்தமையால் நந்தியின் சுவாசத்தக
ப்பட்டுமூல்கின்றான். அவனுய்யும் வரைசெய்குவன், தும்முலகம்புகு
மினென்றனுப்பி நந்திப்பிரானுக்குத்தரஞ்செப்பவே அவ்வியமன் விடுப
ட்டு சோகந்தீர்ந்து, வில்வவனேசனடிபணிந்து, தன்னால் தீர்த்தமொன்
று கண்டு ஸ்ரானஞ்செய்து, வெண்மடி வெண்ணீறு கண்மணி புனைந்து
சன்னிதியிற்றும்ந்து ஆனந்தபரவசனாய் ஆடிப்பாடித்தோகத்திரஞ்செய்யு
ஞ்சமனைச்சங்கரன்மகிழ்ந்து விடையிற்றோன்றியாதவரழ்வேண்டுமென
வினவ, ஐயனே நின்றய்யசேவடி சேவிப்பதன்றி யடியனுக்கியாதவே
ண்டும், நின்னது சன்னிதிமுற்றோன்றுந்தீர்த்தமாடி யெனது துதியை
நவின்றவர்க்கிபரசுகந்தரல் வேண்டுமெனத்தந்தனம், இந்நான்முதல்
நம்மண்பர்களியாது புரியினுமங்கு, நினதான்மைகாட்டலொழியென்று
த்தரஞ்சொல்லி இலங்கத்துருவாயினர். பின்னரவ்வியமன் பணிந்துத
னது புரமடைந்து செங்கோல்செறுத்தி வந்தனனாதலிலவ்வாலயத்தில்
நந்தியெம்பெருமான் கீழ்த்திசைநோக்கியும், தட்சணாமூர்த்தம் தண்டுகை
க்கொண்டும் விளங்குகின்றனர். இவ்வொப்பிலாக்கதையமுதத்தைச்செ
ப்பியவரும் செப்பக்கேட்டவரும், அமுதம்பெறுதற்கையமில்லையென்
று சொல்லிப்பின்னரும் புகள்வராயினர்

·இயமன்விமோசனமும் இயமதீர்த்தவரவும் உரைத்தசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் - கருதிருவிருத்தம் ௩௬௭.

சிவமயம்

மு. ரா. வ. அ. ச.

சிவனிராத்திரிமகிமையும் புத்திரனளித்தவரென்னும்
பெயர்வரவும் வேடனுக்குமுத்தியளித்தவரெ
ன்னும் பெயர்வரவும் உரைத்தருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இவ் வகைச் சூதர்சுமன்கதையாவுமியம்பிமேற்றருவிற்
றெளவியவேடன்சரிதைகேளுமென்த்தயவுடனுரைப்பார்
திவ்வியக்கோயில்விடுத்தியமன்பதிசெல்கவுமுடனே
கௌவியதொண்டர்க்கெளியவரவில்வககாவினிறையருளால். (க)

வேட்டைசெய்தாலையாலையமாலேவிளக்கினகோக்கி
வாட்டியின்வில்வமரத்திடையேறிவதிந்தவிதத்தன்
மீட்டரனிகியிலுண்டியின்னியிருந்திடவதுவே
கூட்டுசமாதியுசனையாகுகொடுமறநீங்கி. ... (உ)

ஒங்கியநன்மைவேடனுக்கிரங்கியோகியர்க்கரிதாம்
பாங்குறுமேலாமபதவியினுலாம்பதங்கொடுத்தனரென்
ருங்கவர்க்குரைப்பவொருவருக்கொருவரல்லுமகநோக்கித்
திவ்விளக்கதையோர்காலமுங்கேட்டநிலையெனவியைந்தே. ... (ங)

அன்பகமலர்ந்துதருச்சனிமூக்கினமர்த்தியம்முனிவர்
துன்புறவங்கத்துறுமயின்பொடிப்பச்சூதரைநவில்வார்
வன்புறுமனத்தன்கொலைசெம்பொலாதமறவனுக்கறியா
தன்புறுசமாதியுசையாய்ததுயிலுணன்றியுமமர, ... (ச)

செய்தகந்தொலைத்துச்சிவனருள்புரிந்துவிடங்கொடுத்ததெனக்
கதையைமுடியானருள்பெறச்சிந்திகாரணமுளதோ
வெய்தியவேதுவிதுவெனவிர்வியம்பெனமுனிவேரா
மொப்பிரட்புனிதக்கதைதனைச்சூதமுனிவர்பொழிவார். ... (ரு)

முன்னொருகோனிரண்டாமுகத்திகழுகியவரெவர
நன்னதித்தடத்தினெண்டிருப்பொலிந்துநாடொறுமவளர
மன்னும்விக்கிரமமென்னுமேர்பெரிதார்வயங்குமவ்வுரிம
பன்னியவேதமுதற்கலையாவும்பயில்வெகுமறையோர். ... (ஸ்)

உண்டதிற்க்கலவேதசாத் திரமரமுதலியின்கலையைக்
கண்டசுத்தியுமுத்திரதமுதிராமரயுக்கருத்திரமரமறையேநன்
மண்டலம்புகழ்ப்புயந்தனனைக் கமதத்தியநெரு
ளொண்டருகனிட்டன்சுகலமுமுனைந்துமுனைந்நிலனாகி.

(௭)

மனைவியைவிடுத்துப்பரத்தையந்நிவாசமனைத்தினின்வரும்பித்
தனமணியாடைபாத்திரந்தவீசுதனையமுதலாம்பத்
தினந்தினமொன்வொண்ணுயவர்க்கிந்திரித்திரசுருகி
யினர்மனைபுகுந் துணவுசெய்தவசொன்புருந்திரந்தான்.

(௮)

இப்படிக்களவுக்கிஹாழைனத்திரியுயியல்பையவ்வூரின்
விப்பிரதறிந்தவெருண் டெண்ணிலுந்தவெளியினிந்துரத்த
வொப்பியதுணைவர்தந்தைதாய்கினைஞருருயியுவிடுத்து
வெப்பமாயெழுந்ததக்கண்திசையில்கிரவொடுஞ்சென்றே.

(௯)

செல்வழிதனிலங்கங்குறைநகரிற்சென்றுபொன்றிருடிப்
பல்வகையவ்வவ்விடத்தினிலிருக்கும்பதத்தைவர்க்கணித்துப்
புல்வதாகருமமாயுணர்ந்தலையும்பெருநுதலெகையலா
னல்வளங்கதிக்கும்வில்குமனவனத்தினுடந்தினைடைந்தான்.

(௧௦)

அத்தினஞ்சிவனிராத்திரி பாகியன்னகரயலார்
மொய்க்தவிப்பிரர்கள்வாஸியர்விருத்தர்முதன்மடந்தையர்கண்
பத்திரவரசர்வசியர்களைணைப்பரவியர்வெருபேர்
பத்தியாயெய்தினின்மலபயிரமண்புகுகிண்மூழ்கி.

...

(௧௧)

தேகமெல்லாம்வெண்ணீறனிந்துயர்நெறியின்மிகசமூனறு
ரேகையாய்க்குழைத்துத்தரித்தரனயுனகிறைவடப்பணியுண்
டாகமம்பயிலுருகிவனிடத்ததிருந்நுபுவத்திந்நு
சேகரர்வில்வவனத்தராலயுத்திற்சென்றநெருணங்கி.

...

(௧௨)

தோத்திரம் புரிந்தவ்வாலயத்துறையத்தாயதாட்பகற்போய்
ரர்த்திரி மருவநன்னுதானத்தினியல்புடனணைந்து.
நேத்திரமூன்றுவிளங்கிய சிவனை நெறியுடனருக்கித்
தார்த்தியைக்களைத்து அயிலுணவன்றியமரும்காலை.

(௧௩)

சஞ்சயனென்னு மறைவலவனும் வஞ்சகமிகுமனத்தார்
றஞ்சமில் பெரியோரெனச் சிறந்தயன்றன்றடத்தினின் மூழ்கி
மஞ்சனியாகவுருத்திரனயனமணிபொடிதரித்து
நஞ்சணி வில்வவனத்தினை வளா சன்னிதினைபென்றே.

(௧௪)

வல்லவரல்போலவகைந்தகைந்தேவியுந்ருமாஸயத்திற்
கலனுமங்குலத்தோர் கையுறை தன்முன்கைகண் டாத்திரமு
மலர்விழியுநற்கும் வேளைநன்கெய்க்க மகத்தினிலினைத்தே
நெர்வைவறுமகிமைநிறைவராலயத்தைச்சுற்றியகாலை.

(கரு)

அப்புலத்தொருவகைகண்டிச்செய்யாலதிதியிலடையச்
சற்பனைச்சோரச்சஞ்சயுனோக்கென்னமவய்தெனவே
யொப்பியோர் குழந்தைத்தழுத்தினோமடக்கெயாடித்ததின் கலனைத்
தப்பிலாதெடுத்தவ்வாலயம்விடுத்துச்சுடியினடந்தான்.

(கரு)

அவ்வகை நடக்கும் வேலையங்குறைவாரார்ப் பரித்ததட்டக்
கௌவு நித்திரையார்ந்தந்தையுந்தாயுங்கண்மேயில்கைறு
செவ்வியம்பாலன் மடிவுகண்டலித்திரள்பொழுதயலோர்
மொய்விறவடையபூசுரனெழுந்து முனிவுடன்றொடந்தே.

(கரு)

தமது குத்திர நூக்கையினுலோடிச் சயம் பெறுந்திருடன்
சமமுறப்பிணித்தக் கைத்திருவுகத்தத் தாளினுவுகைத்தே
யழையுமாவய த்திற்றிருப்பவங்கொணர்ந்தவ்வனிகலன்யாவும்
யமபுரமடையுஞ்சுவது தந்தையிடத்தினிலளித்தான்.

(கரு)

திரும்பவுணையர் பலர் கினத்தாலத்திருட்டுவிப்பினை
நிரம்பவுமடிக்கவொருசுவானந்தநியமியரம் யோகெச்
சுணைபரந்தடிக்குஞ் சனங்களைவின்கெச்சொல்லுவரகத்தை
விரும்பிய வேடவிப்பிரர்க்கதம வெவவினையனுவே.

(கரு)

அன்மதியாய்விப்பிரனென விருந்தந் தொழுவுச்சுவைக்
கன்மதியாயெவ்வகைவகைத்தாயக்கனவகந்திருட்டான்
கனிம்தானவேட்டுவெனையுதிக்கக்கடனெனச்சபித்தார்
தன்முறாதசோரவிப்பிரனுந்தளர்ந்தகங்குழந்து.

(உ0)

எண்ணிர்க்குழிகெடிவொளியவிருந்தம்.

அனாள்பெறச்சபித்தருநிலவசனடிவினடிக்கடிவணங்கியன்பொருளினிவா
யிருகரத்தானுங்கவுண்மிசைபுடைத்துமினைக்காஞ்சிரம் வைத்திரங்கிய
ம்முனியைக்
கருணையங்குடவேதினாக்கள்கிளையெகண்ணுதல் வடிவேயெனத்துதித்தடி
யென்
றெரிவிலனாகுருளுடன்வினாத்ததியனுக்கருளின நாறவிச்சாபம்.

என்றெனக்கொழிந்துசுகந்தருமதனையியம்புகையடைந்தமறத்தனைப்பூர
[ப்பூர
யென்றுநின்றிரங்குங்கரவடமறையோனியல்புறயோகர்க்கிறைமனங்க
[நின்ற
நன்றுவில்வவனநாதரைநினைந்தன்னவன்றனைநோக்கிநகையொடுநவில்
[வார்
தென்றிசைக்கிறைவன்றடத்தினின்மூழ்கிச்சிறந்தவில்வவனத்திறைவ
[ரைவனைக்கி. (௨௨)

அத்தினத்திராவினித்திரையசனமகன்றதினாமாலயஞ்சூழ்ந்து
மொய்த்ததீயெனினுயிச்சிவதலத்தின்முப்பதுதினத்துக்கப்பறமரித்துத்
தத்தியசனனஞ்சவரனாயெடுத்துத்தழைத்திடுமுயிரைவதைத்தழன்றலை
[வா
யெப்திடுங்காலவினாகிவந்துறியின்னமுமநன்மையிதையவனிசியின்.

நினையநியாதுகண்படையுணவுநீத்தநியானகிமுருச்சினைபாற்
[பா
சனமுறைவில்வவனத்தரித்தலத்திற்கருணையான்மனதுகனிந்துகிடனிப்
ரெனமொழிந்ததன்பின்வில்வவனைசரினையடிவணங்கியிழைஞ்சியன்பு
[டனை
வினையமாய்நயந்துதுதிப்போடவகரணைவிதுயர்க்கிழைபாமுனிவரந்நவி
[வார். (௨௪)

சுகலமுமிந்தோய்தேவருக்கெல்லாந்தலைவன்தன்னதனம்புரந்தருள்
[வேப
தகவுளநாதனைசரமசரமுறையரிகேசகருணைநிதியே
மகிழ்வொடுவருமித்தம்பதிபுதல்வன்மடிவினாநிக்ஃகிமதலைசோகமெனு
மிக்ஃகலுமமுனிநிவாந்துதன்னுயிரையுந்தலேகதியென்றெண்ணியிங்
[த்திறைவார். (௨௫)

ஜயநின்பாததெரிசுணைச்சுகவரசைகொண்டனைந்தோராரூயிர்மறுத்தால்
வைமகத்தன்பர்நேயனென்றுன்னவமுத்தியநாமமன்னுவதெவன்கொ
[ல்
வெய்யவன்சூழையடர்மகதேவாவேண்டுவர்களைபவிலல்கியானிவனை
மையிலில்விருவார்மடிவதைத்தவிர்த்திம்மதலையையுய்யுமவகைபுரந்தரு
[வ்வாய். (௨௬)

இப்படியோகிச்சரன்றுகிசெய்யவிதையெனுமில்லவனத்தரனிரங்கி
யற்புதமலைக்காரூயிரனிக்கவக்கனஞ்சிசுவையனையையர்நோக்கி
மெய்ப்பரவசத்தோடின்பவானந்தவேலையின்மூழ்கிவிமலந்தன்வடிவை
யொப்புறுமயோகிதனைத்துதித்தப்பாதுனரும்வகைநயிலுறைபவர
[னைத்தும். (௨௭)

ஆதிகையமனத்தராய்மநவருளும்பிகைபாகத்தமாசிவன்றையுஞ்
சுதிப்பெறும்பொகிதன்னையுந்துதித்துச்சமன்நடம்படிந்துசங்கரன்றா
[னைக்
கதிபெறத்துதித்தவ்வாலயம்விடுத்துக்கனிவுடனவர்களுறைவிட்டுச்சேர்ந்
[தார்
வதைமகவளிக்ஞமவகையினுல்லில்வவனத்தரனார்க்குமகவருளீசன்(உஅ)
என்றுமுன்யோகிமொழிந்திடும்படியேயியைந்தவேட்டுவனுக்கின்புறு
[ம்வீடு
நன்றுறக்கொடுக்குநடந்தையாலமுதநல்கவலீசரென்றுமேட்டுவனை
யன்றுகொலவேங்கையாய்தொடர்ந்ததட்டியார்ப்பரித்ததனாலபுலியீ
[ச
னென்றுமிப்பெயாகண்மூவகையுலகினிருப்பவரியருமிசைபெறமொழி
[வார். (உஆ)

ஆதலால்விலவவனத்தரன்விலவவடலிசோதானந்தகன்றடந்துக்
கோதுவமானமுன்றுகாலததுமுபருமுப்புவிவினுரைப்பதற்கரிதாந
திதுசிவனிராததிரிசேரிச்சிவகதைகேட்டோர் செப்பினர் புவிபிற
காதலார் வித்தைசேய்தனஞ்சேர்ந்துகையிற் சிவனபோவருவெடுத்தி
ருப்பார். (உ௦)

கேளும், முனிவர்களே, விலவவிடபியிலேறிய வேடன அவவாலயத்தி
ருவிளக்கைநோக்குற்றபடியாலும், அன்று சிவநிசிபிலுணுறக்கமின்றிய
ன்பர் போலும், சிவார்ச்சனைசெய்தமையாலும், அவனுக்கு விலவவனே
சர்மேலாகிய நாலாமபதவியளித்தனரென, முனிவரதிகயித்து, இக்கொ
லைனுக்குச்சாயுச்சியநதர, வேறுகாரணமுளதோவென, முன்னம், கி
ரேதயுகாரந்தத்தில் ரெவர நதிக்கரையிலுள்ள விக்ரமமென்னுமூரில்,
சகல சாத்திரமுங்கற்றறிந்த வோர மறையவற்கு, ஐந்து புத்திராகளு
ளர், அவர்களுள், சஞ்சகனென்பவன், மறைமுழுதுணர்ந்து முணர்வில
னாய், பரத்தையை விரும்பித்தனத்தைத்தோற்றுத்தரித்திரனாக அயல
வர்பொருளை வெளவுதல்புரிய பிராமணாகள் சினந்து அடித்துத்துறத்
திவிட்டமையால், தாய் தந்தையரைவிட்டுத் தக்கணநோக்கித், தங்கு
மூரிற்றிருடி அங்குள்ள விலைமாதருக்களித்துப் புனர்ச்சிக்கவலையிலுமு
ன்றலைந்து முற்றவப்பயன் வருதுற்றதால், விலவவனம் வந்தனன். அ
ன்று சிவனிரவானதால், தரிசனத்துக்கு வந்த பல தேயத்தரும் பிரம
தீர்த்தம்படிந்து, விபூதி ருத்திராக்கந்தரித்து விலவவனேசனைப்பூசித்து.
ப்பகல் நீங்கி இரவில், ஊண்டியிலின்றி யவ்வாலயத்தமர்ந்திருந்தனர்
அவ்வஞ்சகச்சஞ்சகனும், சிவவேடங்கொண்டு நகை மூட்டைகளை யப

கரிக்கரினைத்துத் திரியும்போது, தூங்குமோர் குழந்தை கழுத்தைத் தி
றுகிக்கலன்களைக்கழற்றிக் கொண்டோடினான். ஜனங்களார்ப்பரிக்கத்
குழந்தையைக்காணாத தாய் தந்தையர் கோவென்றலறக் கேட்டவோர்
பூசுரனெழுந்தோடிப் பிடித்துக்கட்டியடித்து அணிகலன் யாவும் வாங்
கிச் சிசுவின்றந்தைகைக்கொடுப்ப, மற்றும் பலரடிப்பதைச் சிவானந்த
யோகியென்பவர் விலக்கி அச்சஞ்சகனைநோக்கி நீ தகாதகாரியஞ்செ
ய்தமையால் வேடனாகியெனச் சபித்த முனிவனைப்பணிந்து இச்சாப
மென்று கழியுமென, முனிவன் மனங்கலிந்து, இத்தலத்தின்று ஸ்கான
ம் வலஞ்செய்து, ஊண்டுயிலொழிந்தனை யெனினும், முப்பது தினங்
கழிந்த பினிறந்து வேடனாகப்பிறந்துயிரை வதைசெய்துமல்வாய், பிற
கு நின்னிறுகிக்கண் செய்யாது செய்யும் பூசனையை வில்வவனேசர்
மகிழ்ந்து முத்தியளிப்ப ரென்றுரைத்துச் சிவபெருமானை உணங்கி, ஜ
யனே நின்றரிசனைக்குவந்த விவ்விருவார்மடிவைத்தலிர்த்திப் புத்திரர்க்
குயிரளித்தல் வேண்டுமெனவேண்ட, அக்கருணைப் பிரானுயிரளிக்கக்க
ண்ட தாய் தந்தைமுதலியோரற்புதமடைந்து யோகியையும் கடவுளை
யும் வணங்கி ஆனந்த பரவசப்பட்டு வைகறையிற்றிர்த்தமாடித்தத்தந்
தேயஞ்சென்றனராதலின், மகவருளீசர், அமுதநல்கீசர், வியாக்கிரவீசர்
ரெனப்பெயர்விளங்கிய வில்வவனேசன், வில்வாடவி, இயமதீர்த்தமெ
ன்னுமுச்சிறப்பையு மெடுத்துப் புகழ்தலரிது. இக்கதையைச் செப்பு
வர்கேட்பவர் சிவசாரூபம் பெற்றுச் சிவானந்தத்தோடிருப்பார்கள்.

சிவனிராத்திரி மகிமையும் புத்திரனளித்தவரென்னும் பெயர்வர
வும் வேடனுக்கு முத்தியளித்தவரென்னும் பெயர்வரவும் உரை
த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் எ-று கிருவிருத்தம் ௧௯௭.

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது அக்கினிதீர்த்த வரவுச்சருக்கம்.

புதுசோங்கழிநெடிலாசிரியருத்தம்.

இலங்குயிச்சிவன்கங் குனநகதைதனை யியம்பினமகத்திரள்விலகு
நலந்தருங்கதிசேர்மகமனை தையுடத்தியபலனையுநல்குந்
அலங்குமக்கினித்தடத்ததுவரவையுஞ்சொல்மென்றிதமொடுகுதர்
விலங்குமும்மலமெய்யருக்கின்புறவிரிவுடன் மிகமகிழ்ந்துரைப்பார். (க)

தலையுத்தினிலெழுமுனிலேராகருஞ்சங்கராமனமகிழவேழ்வி
நலமுற்புரிவோமெனக்கோமதிநதிக்கரை அடிவந்தனுவி
நிலைபெறுமடலவேதசாத்திரப்பொருணரிறையுமேதியாகனையழத்தே
பலமிகுத்திடுமகத்தெட்டக்கினர்திறயில்நுதுகளுடனகூட. (உ)

ஆங்குவேழ்வியைநடத்தியுநிலிவினனலிதூபதுவெனவிருந்தே
யோங்குமேழ்முனிவரரெழின்மடலதையருருவயொளவனங்களைநோக்கி
வாங்குவினமதன்சனையனல்வெதுப்பமெய்வாடினன்மனமிகச்சலித்து
[த்
தேங்குதுப்பதநாள்மடிபொண்டிடத்திறமுள்ளுடோமுதினனான். (ங)

அந்தவஞ்சகந்தலை முனிவரவரலாமறிவெனுங்கண்ணினுலறிதே
தந்தமாயினுசுகத்தினைவிருமபியதழவனன்றனைமிகச்சினந்தே
துந்தநாண்முதனிலிறவடைபுடலினைத்திடுவாயெனச்சபித்தார்
ரந்தநாண்முதப்பொலிவுளவருவினைத்தனலவனாத்தியையடைந்தான்.

அப்பொழுதினவாசவத்தெழுமனனமகவனவிடைபுகுந்தெரிந்ததினற்
தப்பிலாமகஞ்செய்தனரதனபலனசங்கராமனமகிழ்ந்தளித்தார்
பொற்புமெனியழிவதுகண்டிதுவினைப்பொருளென்பபயந்துசுவாகர
வெரப்பிலப்பதிபேவரவாநினதுடலினைத்திடுமவகையுரைப்பார். (ஊ)

என்றுகூதுதன்மனைவியையமடிவறுமில்ச்சையினுண்முகநோக்கிக்
குன்றுமவாசகத்தானுரைப்பானறவக்குறையறுமெழுமுனிவரர்செய்
நன்றுவேழ்வியினவர்துனைவியரெழினலநதனைநோக்கினன்மனது
சென்றுகாதலிகதேனதுகண்டினைத்திவ்வரமுனிவரர்சபித்தார். (சு)

அந்தவேதுவினாற்றிறதுகடபுடலழிந்திருநடத்தையெய்தினனென்
நின்றுநேர்முகப்பாரியோடுகொக்குமுனிநையினிடந்தகவாகா
நந்தவர்க்கிதுதகுதியன்மெனமனநனிமெலிந்தெழுமுனிவோர்பால்
வந்துதாளினைவணங்கிமுன்றானையமலர்க்கரம்பிடித்துநின்றிரந்தரன்.

நாநதனும்பலியெனக்கருணாமுனிவரேகனன்அநீர்சபித்திவுடலந்
பீதய்தவென்முணையுயரீர்சமையுடன்மெலிந்திருங்கடைக்கனானைக்
[கித்

தாழ்ந்தவிய்மொழிதவிர்த்திடுமெனவுரைத்தவடனைத்தயவுடனானைக்
யாய்த்தவெழுமுனிவரில்வதிட்டமுனிவனஞ்சலென்றிதவுடனுரைப்பான்

கமலமென்மலர்க்கண்ணினைசிறந்துமங்களவுருப்பொலிசவாகாவே
நமதுகற்புடைப்பன்னியர்க்கிடர்செயநண்ணினனெனூறின்பதியைச்
சமைநின்மங்கலத்தாற்புரந்தருவோரோய்தணந்திடும்வகைதனைக்கேண்
[மோ
வமையுந்தக்கணதேயத்தினகத்திரளாகற்றியெவ்வலகையும்புனிதம். (௯)

செய்யும்பொன்னியென்றொருருகிவிளங்குமத்திருக்கரைக்குத்தரதிசை
[யிற்

அய்யமுவுலசிஷுமிசைபெறநறைசொரிந்தகவீளவனத்துடனே
தையனமேனியன்மகிழவுஅமொருகிவதலமுளதததலநதன்னின்
மையிலன்பினர்களைகளைந்தியாவையும்வளர்க்கவல்லவன்மகிழிறையாய்

சே. வேறு

பிறையணிந்தொளிரசமுலாபைத்தழைபிறழும்வில்வவனேசரந்
குறைவரவாமுனமதிகபாவனமோங்கோக்கினர்தோய்தவந்
மறமகன்ரிடமுத்தியுற்றிடமகிமைபெற்றுவனந்தரு
மறலிசுண்டமெனக்கதிக்குமோர்வாவியுண்டதினமுழ்கியே. (௧௦)

முந்தமானிடர்பாவநெரியின்முயன்முழன்றவராயினு
முந்தமின்*நிருவானம்வில்வவனத்தருளினரன்பினிற்
சந்தவல்லவனெத்தலத்தினுமுத்தமம்பெறுமத்தலத்
திந்தவேலைநடந்துவில்வவனேசர்தாளினையேத்தியே. (௧௧)

நன்மைசேர்துதிசுறியேசிலநாடவங்களியற்றினுன்
மின்மருங்குமைபாகர்வில்வவனேசர்திருவருள்பெருகிடும்
பொன்மயங்கியவொளியும்வலியும்பொருந்திமுன்வடிவெய்துவன்
கொன்மதுத்திசுகமடைந்துளங்குருவானடிகோதையே. (௧௩)

* ௧௧ ம - பொறுமை *பாவனம் - தூட்டல் *நிருவானம் - மோகமும்

திருக்கணத்தினினை மையிடத்தினினை மீதியிவ்வகை துவல்வையென்
றக்கினிக்குணையாழ்வதிட்டர வட்குரைப்பவனேரமே
மைக்கண்மங்கையும்வல்லவன் புடைவந்தியாலும் வழுத்தின
ளுக்குமனதுமவண் மொழிந்திடு முண்மையான் மகிழ்வாகியே. (௧௭)

பலமலர்த்திரள்பொலிவனத்திரள்பலவிசித்திரசித்திரம்
பலகனித்திரள்பலக்கத்திரள்பகர்தொனித்திரள்சொன்னமா
யிலருபித்திகைநவமணிப்பணியிழைகொடிப்பொலிகோபுர
நலமிகுத்திடுகிரமண்டபநாதுகிக்குமேவியே. ... (௧௮)

மிக்கபுகழ்பெறுவில்வவனத்தினின்மெல்லமெல்லநடந்துசென்
றக்கண்வாத்தியவொலிமுழங்கியவாலயத்தினடைந்துபின்
முக்கண்வில்வவனேசர்சன்னிதிமுன்னடிக்கடிதெண்டிட
பிட்கனிந்துவளர்க்கவல்லவமைக்குமன்பொடிநைஞ்சியே. ... (௧௯)

சோதிவில்வவனேசருறையுளதுக்கவன் நிசைதன்னிலே
பூதலத்தருமுயவவனபெயர்பொலியநின்மலகூபமொன்
ருதரத்தொடுகண்டுமுகியதன்ருடத்தினிலின்பமுந்
ருதனத்திலிருந்துநாரகனாகிதேவனனாமயன் ... (௨௦)

நாதனன்பாரினைத்தருளபவனனிமறைத்தலைதுதிசெய்வேன்
பாதிமுகியணிபரமன்முச்சுடர்பயிலும்வீழியினனெழிலுடைப்
பூதியன் சிவனீலமிடறுபொருநதுகிரிஞ்சுலக்கர
னாதவன்சதிர்கோடியொளியினனாகும்வில்வவனத்தரை. ... (௨௧)

எண்ணியுன்னிரலிதையங்கயத்திருத்திக்கருத்தனைப்பொருத்திமுக்
கண்ணனின்புறுதவயிறநியகாலையிற்றிலநாள்கழிந்
தண்ணல் வில்வவனேசரவன தருந்தவத்தினுகந்அதன்
வண்ணமவனிருகண்ணுறும்படிவந்துமுன்னர்வயங்கினர். ... (௨௨)

அன்புசெப்பவாரேயராயெல்லாம்வளர்ப்பவன்பாகராய்த்
தன்பிலாவன*துகின்னஞாயிறுதுலங்குகண்ணினராய்வயல்
கின்பவில்வவனேசர்வரவுகண்டெட்டுறுப்பொடடிக்கடி
முன்புநின் அபணிந்துவகையரிமுழ்கியிருகரமுடியிசை. ... (௨௩)

வைத்துமகிழ்வுமிகுந்துவாய்தடுமாறவினையவிதேயமா
யத்தனேமகதேவனேயருளாழியேயரசம்புவே
யத்தமதிறநிமுடியனேகனலாதவன்மதிவீழியனே
பத்தர்களைதவிர்குலியேபணியபணியெனுஞ்செகதீசனே. ... (௨௪)

*ககம் - பகதி *துகின்ன - சந்திரன்

சங்கரா வந்தனைவென்றசதாசிவாகுணவதிகளே
யெங்குநிறையணுவேமன்றச்சிரமேத்துசின்மயவுருவனே
மங்கைமலைமகள் கொங்கைதனிலணிஞ்ஞமும்பொடிமாப்பனே
பொங்குமுனிவரரிதயகமலம்புகுந்துவதிதருபோதனே. (உஉ)

நின்றுணைச்சரணஞ்சரணமெனநினையுமெனையருள்கொண்டிகா
வென்றுதுதிம்கவிண்டவன்கணிநங்கிலில்வவனத்தரன்
றொன்றுமேனிதிறந்திருதியொளிர்சோதியும்பெறநல்கியே
நன்றுவரமுறுமங்கியேநின்றுமயியைகூபத்திலே. (உ௩)

தோய்ந்துநின்றுதிரம்முனன்பொடுசொன்னபேர்விடைகுவா
ராய்ந்தபலகலையங்கியேயிதிலையமில்லைபென்றையரும்
வாய்ந்தவுருவமறைந்திலங்குதன்மந்திரத்தினமர்ந்தபின்
றேய்ந்ததேயுவுஞ்சிவனருட்கொடுதேர்த்தவன்புரமெய்தினான். (உ௪)

ஆதபுராணிகா, முமமலமுமொருக்குகளைந்தவருந்தவர்க்குச் சிவ
நிசிமகிமையுரைத்து, அக்கினிதீர்த்தவரவையுரைக்கின்றனர். முன்ன
ம், கிரேதாயுகத்தில் சப்தவிருடிகளுங்கோமதிநதிக்கரையில், யாகஞ்
செய்கையில், அக்விபாகத்தினது நடுவில் வளரும், அக்கினிபகவான்,
அம்முனிவா பத்தினிகளழகைக்கண்டு மோகித்து காமாக்கினியில்வெந்
து சுவாலை பொடுங்கி நிற்பதை, அம்முனிவர்கள் ஞானநோக்காலறிந்
து சினந்து கனவியைநோக்கி, இன்றுமுதல் தேய்ந்துவிடக்கடவை
யெனச்சபிததுத்தமது தவாக்கினியைக்கொண்டு யாகத்தை நிறைவே
ற்றினர். பின்பு, காதலனைப்பதைச் சுவாகாவென்பவள்கண்டு, உமக்
கென்னுற்றதென்று வினவவே, மனைவியிடத்தில் நடந்ததை நாணங்
கொண்டுகூற, தேவியருந்தி உடனே முனியரிட்டுச்சென்று, தானையைக்
'கரத்தேநதி தாலிப்பிகைத்தந்தருளவேண்டுமென்ற, மங்கைக்குமனமி
ரங்கிய முனிவர்களில், வதிட்டமுனிவர் ஹே, சுவாகா நினதுவல்லவன்,
தக்கணதேயத்தி லிவ்வுலகத்தைச்சுகிபடுத்திக் 'கதியளிக்குங்காவிரிவட
பாங்கரில், மூவுலகுதொழும் பூபுரப்பிராணை அங்கு மறலிசுண்டத்தில்
ஸ்ரானஞ்செய்து பூசித்து அவனது நாமங்களைச்சொல்லித்துதித்தால்
முன்னுருவடைந்து நின்றுடைவல்லவன் வல்லவனாவனென, அக்கணம்,
வந்துபதியிடஞ்சொல்ல, அவனும் பையப்பையச்சென்று இசைபெறு
மிமகுண்டம்படிந்து வில்வவனேசமூர்த்தியையுஞ்சர்வரட்சியம்மனையு
ம் பூசித்துத்துதிசெய்து பிறகு, தனதுநிசையில், தனது தீர்த்தமொன்
று கண்டு அத்தீர்த்தத்தாலும் பூசித்துத்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு சில

நான் வசித்திருக்குங்காலத்து, வில்வவனப்பெருமான் கருணைகூர்ந்து அவன்கண்முன்றோன்றவே, அவ்வக்கினிமகிழ்ந்து மொழிதடுமாறப்பல் கால் தண்டனிட்டுததுதித்து, நின்னிணையடிசரணம். அடியேனைக்காத்தருளுமென்றுரைத்த தேயக்குத்தேகத்திறேய்வைத்தீர்த்து, சோதியருவமிக்கொடுத்துத்தனஞ்சயனே நினது கூபந்தோய்ந்து நம்மைத் துதிப்பவர் அழியாவிடைவதற்கையமில்லை யென்றறைந்தருளிமறைந்தருளினார். அச்சிவபெருமானறிருவருளைக் கைக்கொண்ட கனலியுந்தனதுபுரஞ்சார்ந்தனன்.

அக்கினித்தீர்த்த வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் அ-க்கு திருவிருத்தம் ௨௨௧.

உ.

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது.

பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்;

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

கன்றுமழல்வன்னியதுகூபவரவுரைததனமேற்கனமாம்பாவங்
குன்றுகதைபிரமபுரம்பிரமேசரெனவியைநதகொள்கைகேண்மின்
வென்றிமழுப்படையணிநதவில்வவனததரனருளால்வீடுஞ்சேர்வா
ரென்றுநைமிசஞ்சிறந்தவிய மியர்க்குச்சுதமுனியியம்புமாதோ. (க)

விச்சுவமுண்டானவகையாதிதனிநிறகுணநீங்கியவிகார
நிச்சயநிராமயகிராதரமெலாங்கடந்தநிமலமாகி
மெய்ச்சொருபயில்லாதுதோன்றுபிரமத்திலுவய்வெனியிற்பூத்த
வுச்சிதபடங்கயம்போலவொருபொழுதுமாயையடைந்துறையுங்கலை.

திரியனங்கதையிடாதிங்களணிச்சிதருவஞ்சிறந்தகுலம்
பகாரிவைகள்விளங்கவொருவழுவமமைந்திசனெனப்பகரவோங்கு
மருவியவவ்வுருவினுருத்திரன்னேன்றுமுருத்திரனின்மாயன்றேன்அம்
வருவரியினயன்றேன்றுஞ்சரமசரமவனருளவழங்குமாதோ. (ங)

அவரிலயன்படைப்பவரியளிப்பவுருத்திரனழிப்பவவர்கட்கெல்லாஞ்
சிவமெனுமீச்சுரனேதுகரணராய்விளங்குவரத்திரிமூர்த்திக்கு
ருவமையிலாதுத்தம்முருத்திரனவரிற்றிரமாயுரைக்குங்கோவா
மவகையினுருத்திரனேபரத்தினுக்கும்பரனெனவேயறிந்துவேதம்(ச).

அவனையவனதுபெயரையணிகலனையுருவைமுனையசியைவாழ்த்தி
நவநவமாய்ப்புகழ்ந்துநிதம்பணியுமெநதவேதுவினானுமுகன்மா
அவமையிலாவுருத்திரனையடுத்தனரோவவனையிவ்வுலகுக்கீச
னவனிவிளங்கியநடத்தையிதுவன்றேவதையறிந்துமறியாராகி. (ரு)

ஒருகாலையகத்தொடரியயன்சேர்ந்திராசுதத்தானென்றுககொன்று
பருவைரமாய்முனிவாற்கலகம்விளைத்தநியானேபதியாமென்கப்
பிரமனிருகன்சிவந்தாமொழியானினதன்பர்பேயோடாடிக்
குரியரன்றியக்குமுணிபூதியொழிந்திருபுயத்தினுளிரசங்காழி. (சு)

* அங்கிதராய்மந்திரதந்திரமகன் றுபுவியிடத்தினமைவரென்னச்
செங்கமலைநாயகனைச்சபிக்குமுனந்திருவரியஞ்சினத்தினால்
பங்கயனைப்புவியிலுணையாருமருச்சிக்கமனம்பற்றிலாமற்
சங்கையுடனிருப்பரெனச்சபித்துமுனிவரலவனைத்தகர்க்கவாழி. (௭)

கரத்திலெடுக்கவும்பிரமன்பிரமதண்டவத்திரத்தாற்கண்ணன்மீதி
ஹரத்தடிக்கநினைத்தனனப்பொழுதுநிலமலையசையவுத்தியேழு
நுரைத்துமறுகிககலங்கவும்பர்பயந்துமுன் றுமனநோக்ககண்டு
மருத்துமுனிவரமரருடனவர்போர்விலக்குதற்குவல்லாராகி. (௮)
சென்றுசதாசிவனையெலாந்தெரிந்தவனைச்சரமசரத்திருக்குங்கோவை
யென்றுமனமயனையுயர்ச்சங்கரனைமுவுலகுமிறைஞ்சுநதேவைக்
கொன்றையணியீச்சரனைச்சரணமெனவடைந்துதுதிசுறுங்காலை
குன்றுவிலியடியார்நன்பன்பகவன்மெய்யான்மாவாகக்கூறுஞ்சம்பு (௯)

தேயுவிவிங்கத்துருவாய்மாலையெனக்கனல்சுழன்றுசெநியான்மாவாய்
மாயன்முதலமரர்முனம்வந்தனன்சதாசிவனவடிவைநோக்கித்
தாயகலைமசுடுனைவன்மாலாகிதேவர்பயந்துவன்றியோட
வாயுவிவிங்கத்துருச்சதாசிவனுமவரையழைத்தருளுவாரே. (௧0)

அஞ்சலஞ்சனீவிரவரமளிப்பவம்கிங்குதவந்தோமயன்மாலாகி
மஞ்சினுறைதேவருக்குளியானேயுத்தமனதாலுவுமுத்தக்கேணமின்
மிஞ்சியநம்முடியடியையநோக்குதற்குச்சென்மினதின்மெலிந்துமீன்
[டோர்
தஞ்சரெனவேனமனமெனவுருக்கொண்டரியயன்பாதலம்விண்சென்ற
ர். (௧௧)]

பூதலத்தைமுனைமருப்பாற்குடைந்துபாதலங்காஹம்போந்துமாய
னாதொடைமுடிவுமறியாதுமிகவார்த்தியினாலசந்துமிண்டு
வேதனையேவெறுத்துமனவேதனையால்வந்தனன்பின்விண்ணிற்சென்ற
வோதிமத்தினுருவயனுஞ்சிவனதுமாமுடிசாணதமுலங்காலை. (௧௨)
ஆங்கொருகண்டகமலரைக்கண்டயனெவவிடத்துறைந்திங்கடைந்தாயி
[ப்பா]

லீங்கெவிடத்தேகுதியென்றுரைப்பமடியோதிமமாமிறையைநோக்கி
யோங்குசிவன்முடிவிடுத்ததுநாயுகஞ்சென்றுமினமுலகைக்காணே
னீங்கெவிடஞ்செல்லுதிநீயென்றுகைதையுரைப்பவயனைங்குச்சொல்வா
[ன். (௧௩)]

எப்படியகோசரமரஞ்சிவன்முடியைக்காண்பதெனவெண்ணித்தாழை
நட்புறவோர்வகைபுகல்வனேமுடியோரிடநடந்தோர்நண்பரென்றே
செப்புலவராதலினுனக்குச்சேடனெனவெம்மிடத்திற்கிந்தைகூர்ந்தே
யொப்புமுபகாரமொன்றுசெய்குதியென்றுரைப்பன்னவருவவேதன்

* அங்கிதம்—உடற்றமும்பு.

பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம். ௪௩

அண்டர்பிரானிடத்தடைந்துநின்முடிகண்டேனெனயானறவேனியுங்
கண்டனன்கண்டனெனவேகரியுரைக்கவேண்டிமென்மேற்கருணையா
[லென்

ரெண்டியந்தக்கேதகையோடுநவாகுத்திரும்பிமகியுறைநதானீல
கண்டரிடங்கண்டிலன்றொன்றன்மால்வேதன்முடிகண்டேனென்ற
[ன். (௧௫)

அப்பொழுதினிலிலாக்கேதகையுமாமாமென்றையக்கேட்டு
வெப்பமொசுங்கரனவ்வேதனையுங்கைதையையும்வெகுண்டுநோக்கி
யொப்பகனம்பத்தரினியுத்தமென்றிருந்துமிப்பொய்யுரைத்ததாலி
னிப்படைக்குந்தொழில்வாணியேயென்பதில்விநீங்குமின்றே.

என்றுசொல்பேழைமதிக்கேதகையேவேதியனுக்கிதொய்நம்மு
னின்றுமுடிகண்டனென்றவமாகக்கரிபுகலநீதியாலே
யென்றுநமக்காகாமலேகுதியென்றேசாபமியம்பியாங்கு
மன்றமொடுமறைந்தனனவ்வேலையந்திமையோரும்வாசஞ்சேர்ந்தா
ர். (௧௬)

பிரமனுஞ்சாம்பியமுகமாய்ச்சலிக்குமனுவாய்மிகுந்தவீதுகிப்
பரவியதுன்பத்தினுடுவெட்கிமிகவுக்கியவன்பதியிற்சேர்ந்து
கரகமுலைமையுடன்புகல்வென்றன்கண்ணேநற்கலையின்னேகே
ளரன்சிரம்பாதங்காணயானனமாயரியுமரியுருவமாகி. (௧௭)

*பாதலங்கிண்டொருகணத்துக்காயிரங்காதம்படர்ந்துபலமுந்தேய்ந்தே
யேதினிரம்மாலடியைக்காண்பதற்குமுடியாதென்றவர்ந்துமெய்மை
யோதினனேதிமவுருவத்தியானுமரைக்கணத்தினுக்கோராயிரஞ்சேர்
காதமதுகடந்திறையுமுதிர்ந்துமுடியநியாமற்கலங்குங்காலே. (௧௮)

*முண்டகமொன்றம்மலையின்முடியிருந்துவிழுவதனின்முன்புசென்று
மண்டலஞ்சேர்கைதாய்நின்றனக்குநன்பெனன்றென்னேநித்திவ்வெர
[ள்வே
தண்டமுடியயன்கண்டானென்றன்முன்பொருகரிநீசாற்றென்றேனக்
கண்டலச்சரியெனவந்தவழிநோக்கிவந்தரணைக்கண்ணுற்றியானும். (௨௦)

* இம்மலையின்முடிகண்டேனென்றனன்கைதையுமாமென்றிசைப்பக்கே
[ட்டுப்
பொம்மன்மலையுமெனையுமம்மலரினையும்வெகுண்டுபொய்மைசொன்
[னீர்
கொம்மைமுலைவாணியன்பன்படைப்புவினையிரண்டையுநீங்குவநீனக
[தாய்
நம்முன்வரலொழிநீயென்றொளித்தனன்விண்ணவரஞ்சிரகரம்சேர்ந்தா
[ர். (௨௧)

*பிரமையொடுமுகம்வாடியுருவொடுங்கியரையுடம்பாய்ப்பெருகுதன்
[பப்
பரவையதின்முழுநீயிதற்கென்செய்வேனென்றுநந்தம்பதியிற்சேர்ந்
[தேன்
வரிவிழியாயிதற்கினியாஞ்செய்வதென்மாட்டினைப்பூரக்கும்பாலர்கூட
[ப்
பிரமனென்றெனைக்கணியார்வானவராவெனைக்கணித்துப்பெருமைசொ
ல்வார். (உஉ)

எனவமுங்குந்தன்பதியைத்தேற்றிவாக்காள்கைலைக்கேகியாங்கு
கனகமயமானசிந்தாமணியவைமண்டபத்துயர்சிற்காதனத்தி
னினையுமன்பரைப்புரக்குஞ்சங்காணைப்பரையுடனேநீங்காதோங்கு
மனமரியவொருபொருளைக்கண்டொடுங்குவணங்கிமலரடியின்வீழ்ந்தே

அதிமதுரவாசகத்தானன்பிளொடுசெல்கருமமறியச்சொல்வான்
மதியினினைத்ததையறிவோயையவகிலேச்சரசமத்தபூதத்
திதவவன்பர்நண்பயின்பார்ப்பதிர்மணநாதவுணர்வில்லாதென்றன்
பதிசெய்பிழைபொறுத்தருள்வாயன்புடையேன்மீதிலருட்பார்வைநோ
[க்கி. (உஉ)

படைத்தலென்றன்பதியாதல்பரிந்தருண்முன்போலினமும்பரியாயே
[ல்வே
நிடத்தெவர்பாலிப்பவர்நின்பதவினையேகதியெமக்கென்றிறைஞ்சங்கா
[லைப்

படத்தரவமணிகவன்பத்தர்கள்சொற்படிநடப்போன்பதியிதாசை
பிடித்துரைக்குங்கலைமகளைநோக்கியினநகையோடான்பேசுமாதோ.

மங்கலமென்வடிவேகேனம்வசனம்பொய்க்கதிகமறமொன்றில்லை
யங்கதனானின்கணவனின்புறவேறொருவயனமறையக்கேண்மோ
பொங்குலகம்புனிதமுறச்சகலமறமறத்தென்பார்பொலிந்துமிக்க
துங்கமிசுகரவிரியென்றோர்நதியுண்டத்தீர்த்தததுதக்குப்பாலின்(உசு)

நமக்கதிகபிரியியிசுவில்வவனமென்றொருநன்னகருண்டாங்கியா
முமைக்கனியோடுறைகுலமெப்போழ்துமதியுகந்தவிடத்துறைந்துநின்
[கோ
னெமைத்துதித்தன்பொடுபூசையிறநினனேற்படைத்தனிக்கிறைவ
[னாத
விமைப்பொழுதினளிப்பமெனவிதைவார்சொலவாணியுந்தனிறைபாற்செ
ன்றே. (உஎ)

பிரம்புரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம். சடு

பூதபதியுரைத்ததெல்லாம்புகன்றனன்வேதியனுமன்பொலிந்தப்போழ்
[தே]

திகற்றிநன்மைதரும்வில்வவனஞ்சென்றியமன்றிர்த்தத்தாழிக்
கோதகன்றமனத்தினுமெய்முழுதும்பொடிதரித்தக்குமணியூண்டு
வேதவிதியாய்த்திரிபுண்டரந்தரித்துப்பொற்சிகரம்விளக்கினன்றாய் (உக)

ஷெ வேறு.

பத்தியாயியமன்கண்டபடுகிரிநீரெடுத்தே
யுத்தமமானவேதவுருத்திரஞ்சுத்திரத்தா
னித்தனைவளர்க்கவல்லநிலையையகிழ்நீராட்டிச்
சித்திரமாகவம்பொன்செறிந்தபட்டாடைசாத்தி. (உக)

கதிர்மணிப்பூடணங்கள்கலந்தகர்ப்பூரச்சரந்தஞ்
சுதைமதிநன்மைவெள்ளச்சுதநவமணியூப்பொற்புத்
துதிபெறுந்நாபதிஞ்சுவைரைவேத்தியம்பலன்கண்
மெதுவுநுநந்தாம்பூலம்பெண்ணுடைசாமரங்கள். (ரு)

மயிலிறைவிசிறிமேளவாத்தியநிருத்தங்கிதஞ்
செயல்பெறுவந்தனந்தோத்திரமுடல்வலத்தினு
மயலறுசிவனும்வில்வவனத்தூரப்பூசைசெய்தே
நயமொடுவணங்கிக்கண்ணுநந்தவாரியையுகுப்ப. (ரு)

மெய்ம்மயிர்பொடிப்பச்சென்னிமீதிருகரங்குவித்து
மைமிகுகண்டன்றன்னைவளர்சிவசங்கராவேர்
மொய்மலைமகடன்கோனேமூவுலகிறைஞ்சபாதா
கைமதிமுடியாய்சன்மக்கடல்கடந்திடுவோய்நாதா. (ரு)

அரமியிருடாவநாசவம்பரகேசசம்போ
பரமவானந்தனையபாயயில்லோய்மகேச
வரநதித்தாங்கம்வீசுவதினைசடையாய்திங்க
ளரியெரிக்கண்ணாகாமவரவரிகேசதேவா... .. (ரு)

பணிசரணமுஞ்ஞந்தன்பன்றியாய்க்தேபிபாதா
குணவடிவாபுராரிகுணவதிகாபரேச
கணிகருணாகராவோங்காரத்தாமரைக்குச்சுஞா
வணிகரநாதாபத்தார்த்தியைவிலக்குமையா. ... .. (ரு)

* மிருடன்—சிவன்.

* சூரன்—சூரியன்.

சருவகீரிசஞ்ஞலதர்க்கரத்திழப்பாமுவர்
பரவியவதிபாதிக்கம்பரகுதாலயகணேச
குருவடிவாநிர்வாணங்கொடுப்பவாவேதசாரா
குருவரைமகளாங்கிள்ளைக்குடம்பையாம்வாமபாகா. ... (௩௫)

தாரகையாலின்பால்வெண்டரளந்தன்பனிசுவைக்கு
நேருறுமெய்யாவன்பர்நேயபூதேசவாதி
யாரணமுடிவணங்குமனகலிச்சுவத்துக்கீசா
பாரிரதம்மால்வாளிபனிமதியுருளேவேதன். ... (௩௬)

திறலுடைவலவன்சேடன்*சிஞ்சினிமேருவில்லாப்
பெறுமகதேவாமேதைபேதகமாய்மயங்கி
யதிவிலாப்பிழைசெய்யுநின்னடியன்மேலன்புவைத்துப்
பொறுமையாவென்றுபோற்றிப்புகழவில்வவனநாதர். ... (௩௭)

பிரியமாயயன்முன்னின்றுபெரிதுவந்தருட்கணைக்கிக்
கருதியதனித்தும் பின்னுங்கலைமகட்கிறைவனென்றல்
சரமசரம்படைத்தறனைக்கொடுத்தனுப்பியப்பான்
மருவியவிலிங்கத்துள்ளேமறைந்தனரிறையவ்வேலை. ... (௩௮)

மாலருண்மகனுகந்துமலர்ந்தநான்முகத்திலைவ்
வாலயந்தன்னைநோக்கியங்கங்குசிறைந்திடிந்து
சீலமாமதில்களெல்லாஞ்செடிகொடிதருப்பொலிந்து
போலியாய்க்காடுகொண்டிபொருந்துதல்பொருந்தானாகி. ... (௩௯)

அத்தமெல்லாங்களைந்தவ்வாறுநுறை மந்திரத்தை
யத்தமொப்பாக்கிமுன் போலாலயமியற்றவேச
மத்தனாமிச்சுவீக்கன்மாவையங்கருகழைத்துப்
பித்திமண்டபஞ்சோபானம்பிறங்கியகதவந்தம்பம். ... (௪௦)

சிகரகோபுரநன்மேடைதென்றல்*வாதாயனம்முச்
சகமகிழ்தோரணம்பதாகைகுட்டிமமனைத்து
நகைநவமணிகள்சாம்பூரத்ததினுவமாய்ச்செய்து
வகைவகையாகநானுவன்னமும்பொருந்திவாழ்க. ... (௪௧)

தானியந்தனங்கள்பொங்கித்தழைக்குமந்திரங்கள்கட்டி
வானகர்க்கிணையாமென்னவளமுறுநகரஞ்செய்து
பானிருமலனாமிவ்வப்பழுவநாதரைப்பணிந்து
தானுறையுலகந்தன்னிற்சனார்க்குமகிழ்ந்துசென்றான். ... (௪௨)

* சிஞ்சினி—நாணி.

* வாதாயனம்—பலகணி.

பிரமனால்வருத்தர்ச்சித்தபெருமையால்நகர்க்குப்
பிரமபுரமென்றுநாமம்பெறும்பிரமேசரென்றவ்
வரனதுநாமமாகுமயன்றுதெவன்முன்சொன்னோர்
கருதுகாமியங்களுய்திக்*கைவலம்மடைவார்மாதோ. ... (சங்)

* கைவலம்—முத்தி.

நேமிவனத்துமருந்தவர்க்கு, அக்கினிதீர்த்தவரவுரைத்துப் பிரம
புரம் பிரமேசரென்ற பெயர்வரவைச் சூதபுராணி கருரைக்கின்றன
ர் ஆதியந்தயின்னிச் சர்வ சாட்சாத்கார அகண்ட பரிபூரண சச்சிதான
ந்தமாம் பிரமத்தினிடத்து, மாயையின் சாயை பட்டுச் சிவந்தோ
ன்றி அச்சிவத்திலுருத்திரன்றோன்றி, அவ்வுருத்திரனில் மாயன்றோ
ன்றி அம்மாயனிலயன்றோன்றி அவ்வயனில் சராசரப்பொருளனைத்து
ந்தோன்றும், அச்சராசரப்பொருளனைத்தையும், அயன்படைப்ப ஆய
ன்றந்தைகாப்ப, அவன்றந்தையழிப்ப அச்சிவன் றந்தையிவற்றிற்
குக்காரணமாக விளங்கும், இங்ஙனம், முத்தொழில்வல்லவருத்திரனே
முமுமுத்தற்கடவுளான வேதத்துதிசெய்கின்றன, இவைசனையறிந்தம
றியாராயகங்கொண்டபிரமன்மாலிருவரும், யான் பெரியன், யான் பெ
ரியனென்று ஒருவரையொருவர் சபித்துக்கோபித்து, ஒருவர் சக்கரஞ்
சுழற்ற, ஒருவர் தண்டந்நாக்கவே, நிலமசைந்துமலைகுலங்கிங்கடல்
ததும்பக் கண்டதேவர்கள் பயந்து இப்போரைவிலக்கவல்லவன் சிவ
பெருமானே யென்றோடிப்பணிந்து வேண்டச் சிவபெருமான், தேயுவி
லிங்கமாய்ப் பூமியாகாயந்தெரியாமல் நிற்பக்கண்டு பயந்தோடியமா
யனயனை, அஞ்சேல். உமக்கு வரமளிக்க இங்குவந்த யாமேபதி,
எமதடிமுடியறியச் சென்மின், அறியாதுமெலிந்துவந்தவரே யெளிய
ரென்றுமையவன் தலைவன்செப்பக்கேட்ட விருவரில், மாயன் பன்றி
யாய்க்கணத்துக்காயிரங்காதம் பூமியைத் தொனைத்துத் தனது வாண
னை வீணாக்கி, அடியைக்காணாது மெலிந்து மீண்டு அடியை யறிகிலனெ
ன்றனன், பிரமன் அன்னமாயரைக்கணத்துக்காயிரங்காதம் பறந்து
சிறகுதீர்ந்து முடியறிய முடியாதென்று வருந்து மவனெதிரே தரை
யைநோக்கிவிழும் ஓர் தானமுமலரைக்கண்டு அதனோடு நட்புபாராட்டி
நினது தோழனாகியயான் யாது பகாரம் புறிகுவன்ஆயினும் என்னிடத்த
ன்புகொண்டு பூமியிற்சென்று, சங்கரனிடத்து இவ்விவிலங்கத்து முடி
யைக்கண்டனென்பேன் நீயுங்கண்டானென்றுரைக்க வேண்டுமென
வே அம்மலர் சம்மதித்து இருவரும் வந்து சிவபிரானிடஞ்செப்பனும்
வெகுண்டு உத்தமனாகிய நீ இப்பொய்யுரைத்ததால், படைப்பு வினையும்
பாரதி நேயனென்பதும் நீங்குவையென்று, சபித்து, கைதாய் இனி நம

து முன் வாரலொழியென்று மறைந்தருளினன், இமையவருந்தமது புரஞ்சென்றனர். பிரமன் துன்புற்று ஸுனைவிமிடம் நடந்ததைக் கூறிய நாயகனைத் தேற்றுவித்துக் கைலையிற்சென்று பார்ப்பதிமணானைப்பணிந்துதுதித்து, எனது கணவன், தெரியாதிழைத்த தீங்கைப்பொறுத்து முன்னம் போலாகவருள் செய்யென்னுங் கலைமகளை, அருட்கடல் நோக்கித் தென்பாரிற் பொலியுங் காவிரி நதி வடபாங்குள்ள, நமக்குப்பிரியமான வில்வவன மென்னுந்தலத்திற்கு, நின்னாயகன்சென்று அங்கெழுந்தருளிய நம்மைப்பூசிக்கின், இரண்டு முண்டாகுமெனக்கேட்டு நாயகனுக்குச்சொல்ல, அந்நான்முகனங்குசென்று யமதீர்த்தமாடி வெண்பொடியக்கமணிபூண்டு, அத்தீர்த்தத்தினால் சிவபெருமானை அபிடேக அலங்கார வுபசார முதலிய செய்து துதி புகன்று, விச்சுவக்கன்மாவையழைத்து அவ்வாலயத்தைக்கனகங்கொண்டு புதுக்கி அநேகமண்டபமுதலியவைகள் செய்வித்துத்தனது பெயரால் தீர்த்தமொன்றுகண்டு வில்வவனேசன்நிருவருள் கைக்கொண்டு படைப்புத்தொழிலையும் பாரதிநேயனென்பதையும் பெற்றுத் தனது புரஞ்சார்ந்தனன், ஆதலாற் பிரமபுரம் பிரமேசரெனப் பெயர்வந்த விச்சருக்கத்தைவாசிப்பவர்கேட்பவர்கைவலம் பெறுவரென முனிவர்கட்குச் சூதபுராணிகர்புகன்றனர்.

பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் கூறு திருவிருத்தம் ௨௬௪.

உ
சிவமயம்.

பத்தாவது

அரியீசனென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்.

கவிரிலைத்துறை.

வேதனாமப்பதிக்குமவ்வரனுகும்வினங்க
வோதினோமரியீசனென்பதமினியுரைப்போங்
காதலாலினுகேட்டவர்பலனையாரசணிப்பார்
போதவேதியரேயெனச்சூதரும்புகல்வார். ... (க)

பண்டுவெள்ளியங்கிரிதனிலாதியாம்பரம
னண்டர்மாமணியாடகத்தாலிழையவைசேர்
மண்டபத்தரியாதனத்தெழின்மலைமகளோ
டெண்டிசைத்தலத்தேருகந்திறைஞ்சவந்திருந்தார் ... (உ)

அந்தவேலையிலரியயனமருக்கிறையா
மிந்நிரன்றிசைத்தலைவர்கந்தருவர் நல்லியக்கர்
புந்திவிஞ்சையர்பன்னகர்கருடர்கிம்புருடர்
நந்துகுய்யகர்சாரணர்சித்தர்கின்னரும். ... (ங)

மிக்கனாய்த்தவரனைவருமன்பொடுமேவி
நக்கனைப்பணிந்தவனருளேவலினுலோர்
பக்கமேகியங்கங்கிருந்தனர் சுரர்பணியான்
மைக்கண்வானவர்மடந்தையர்தனிற்சிலமடவார். ... (ச)

செங்கொலிந்தனத்தழலமைத்ததிலதிந்சேர்த்துப்
பொங்குனாபங்கர்ப்பூரநந்நீபமும் பொருத்தித்
திங்கண்மாமுகத்தேவிக்குஞ்சிவனுக்குஞ் செவத்தித்
தங்குமன்புவினையமுடனவரடிதாழ்வார். ... (ஐ)

பூத்ததாரகைநேர்பொரிசிலர்கொடுபோற்ற
வாய்த்தபேர்சிலர்மந்திரமலர்கொடுசூத்த
வார்த்தனாரியமன்பொடுசிலருகந்தடிக்க
மூத்திலார்சிலர்*முனைவளைபலபலமுழக்க. ... (ஈ)

*முனை—வெண்மை.

சுத்தமாதவர்சிலரரசிவவெனத்ததிக்க.

நத்துநேர்களத்தரம்பையோடினஞ்சிலர்நடிக்க
வொத்தவித்தொனிகம்மியிலுக்கத்தினுமைபா
கத்தர்நெற்றியிற்கனமெனச்சிவவெயர்கலிப்ப.

... (௭)

சின்தும்வேர்வினையரன்கனிட்டிறைகொடுதெறிப்ப
வந்தவேலையவ்வெயர்வொருதானவனாக
வெந்தழற்கணன்வேதனையழைத்தநம்பெயர்விலி
வந்தவவுணனுக்கொருபெயரியல்புறவகுத்தே.

... (௮)

இல்லறத்தறவதுவைசெய்தவன்பெயரியைய
நல்லமாரகர்செய்தொளிர்நவமணிக்கனகம்
புல்லுமாமுடிபொருத்தியிங்கேகெனப்புனிதன்
சொல்லுமேவலினுன்மலர்வேதியன்றுரிதாய்.

... (௯)

வேலைவாயடைந்தவனதுவிண்டொடுமுடியுஞ்
சாலநீர்மலிபாதலத்துருவியதாளுந்
தூலமேனியுநோக்கியிக்கவும்வியந்துடனே
சீலநீர்கொடுமந்திரித்தவன்மிசைதெளித்தே.

... (௧0)

அக்கணத்திலவ்வவுணனைச்சிவடிவாக்கி
யெக்கிழுக்கியுமெடுத்துத்தன்மடியிசையிருத்தி
வைக்குநாமியனுக்கெனவென்மெனுவாரனை
மற்கடக்கரத்தாற்புருடியினிடைவகிர்ந்தான்.

... (௧௧)

அந்தநோய்பொறுக்காதயன்வருந்தியுமமுநீர்
நந்துதானவன்மேற்சொரிந்தனலெனநனைப்ப
வந்திவந்தவன்மடியவிட்டவுணனுமொதுங்க
விந்தவேதுவிற்சலந்தரனெனப்பெயரிசைந்தே.

... (௧௨)

பக்கமாயழைத்தவன்பெயர்பெறவகல்பதியொன்
றக்கணத்தினினமைத்துநன்முடிபுனைந்தியாரு
மெய்க்கலாழியக்கன்மகள்விருந்தையேவெட்டுத்
தக்கசெய்தியெலாமயன்சிவனுக்கெச்சரித்தான்.

... (௧௩)

ஏமமாஞ்சிவன்வெயர்வினிலெழுந்ததினையந்த
நாமமெய்தியசலந்தரனையர்மின்னாரை
நேமமாயொழிந்திமையவர்க்கிடர்செயநெநோள்
வீமமாயுழன்றனவன்மடியகைவிழைந்தே.

... (௧௪)

அண்டர்யாவருநாரதன்றனைநயந்தனுப்பப்
கண்டுதானவன்கனிவுடனெழுந்துப்சரித்தே
யன்டினம்பதிக்கடைசெயலுரையெனவவன்பால்
விண்டகாலையினாதர்சிறுநகைவினைத்தே. ... (௧௩)

நின்னிடைத்தினிலோர்மறையுண்டதைநிகழ்த்த
வுன்னிவந்தனமியாதெனிலுன்புகழ்க்கினையாம்
பன்னிநன்கிலையவனையொப்பாருமெங்குமிலை
பென்னுங்காலையவ்வுணனுமுனிதனையிரங்கி. ... (௧௪)

காந்திரற்குணமிளமையேருநுநலங்கற்பு
வாய்ந்தநம்மனையாடனையிகழ்ந்திடும்வகையை
யாய்ந்துசொன்மினென்றவுணனுஞ்சொலமுனியறைவான்
காந்ததேமென்மயலாய்ப்புகன்றனையொருகணிகை. ... (௧௫)

உருவயௌவனநற்குணமொழுக்கமுள்ளவளாய்
யருகுதும்வழியாய்ப்புகலுவநினக்கதுகே
ளிருமைவெண்மலைமேற்பலியேற்பவன்சுவனென்
றொருவனுண்டவன்மனையவள்குணமெழிலுருவம். ... (௧௬)

இளமைமுன்முற்றுமிசைந்தவளவளுனக்கினையாம்
வளமையாதலினவனையின்னிடைம்வரவழியே
அளவெனப்புகன்றம்முனியேகியவுடனே
நளிர்கன்மங்கையைக்கொணர்வரத்தானவனடந்தான். ... (௧௭)

அக்கணத்தினின்விருந்தையாமவன்மனைதகைத்தே
பக்கமானதன்காதலனோடுரைபகர்வான்
மிக்கபோரினில்விருப்புநாரதர்விள்ளும்
பொய்க்குளாய்ப்பலியாமுயற்சியின்மனம்போக்கி. ... (௧௮)

அனுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

ஏகற்குத்தியன்அலகமெல்லாம்வளர்க்குந்தந்தையான்
பாகத்தமர்ந்தமலைமகொப்பாருமளித்ததாயவண்மேன்
மோகித்தெழுந்திங்கெடுத்துவரமுயலுமுயற்சிமுடியாது
காகத்தினுக்கின்னமுதருந்தக்கனவுதனிவம்வாயாதே ... (௧௯)

என்றுதடுத்தமவன்மொழிக்குளிசையாதெழுந்துமுதந்துடனே
சென்றுகலையடையுமுனந்தேவரனைத்துந்தெரிந்தோடிக்
குன்றியொளிப்பச்சலந்தரனுங்குன்றுவிலியும்போர்வினைப்ப
வன்றுநாகன்வெற்றிபெறவணங்குவிருந்ததவம்புரிந்தான். (௨௦)

ஏலக்குழலிவிருந்தைகற்பினிகல்கொண்டவுண்ணெடுதாளாய்ச்
சூலக்கரத்தன்முவுலகுந்நுணிக்ஞந்திறத்தன்சமனெடுங்கக்
காலிட்டுதைமுக்கண்ணெடுகதித்துப்போர்செய்வகையறிந்து
காலைக்கமலக்கண்ணன்மனங்கருகிவேடத்தெதியாகி. ... (௨௩)

தொன்புரியுமாணக்கர்சூழவிருந்தைமனைக்கடையக்
கண்டுவிருந்தையெழுந்தமனங்கனிந்துகமலப்பதத்தீணையிற்
றெண்டம்புரிந்துவினையமொடுதேவரீரீர்கெழுந்தருளப்
பண்டுதவத்தின்பயன்யாதோவென்றுமுகமன்பரிந்துரைப்பாள். (௨௪)

பாரிற்றழைக்குமுயிர்களுய்யும்படிசஞ்சரிக்கும்பதத்தறவா
யாரூந்துதிக்கமுந்துமுணர்ந்தமர்ந்தோயென்றன்மனத்தினிடை
சேருங்கவலையொன்றுளத்தேதென்றூலித்திரியுலகும்
*வாரமிகுந்துபணிசிவன்மேல்வாதாவெழுந்துமதத்துடனே. (௨௫)

என்றன்பதிசென்றமர்வினைப்பாரிற்றத்தல்பிழைத்தல்தோர்வைவெற்றி
யொன்றுந்தெரிந்ததிலையிதூர்நுரைக்கவேண்டுமெனவிருந்தை
நின்றுமொழியவெகிவேடமெடுத்தவரிகண்ணினைமுகிழ்த்தே
யொன்றியுயர்ச்சமாதியினுணர்ந்தல்போலநகைமுகமாய். (௨௬)

கற்பின்மிகுந்தவிருந்தைமனங்கனிப்பவுரைப்பரஞ்சாதே
பொற்புமிகுந்தகாரிகைநின்புருடனுயிர்க்குச்சேதமில்லை
யொப்புமெனதுகற்போராலுன்றன்பதியிங்குறைந்திடச்செய்
விப்பமெனவவரைநோக்கிவிளங்குகைகலைக்கேகி (௨௭)

நமதுமொழிவிண்டவனையிந்தநகரிற்கொணர்தியெனவனுப்பி
யிமையினவனைநோக்கியங்கங்கேகுவேமென்றியம்பவவ
ளெமதுமனையிற்பலியருந்தியேகுவினென்றுபசரிக்கக்
கமலைகேள்வனொமதிநிற்கணவன்வரட்டுமென்றுரைத்தே. (௨௮)

தனதுமனையிற்சென்றுசலந்தரனைப்போலவுருவெடுத்து
வனசுக்கண்ணனவண்மனையின்மறுத்துஞ்செல்கவவண்மகிழ்ந்து
நினைவிற்கணவனென்றவென்றீராற்றைவழுமுக்காட்டிக்
கனகத்துகின்மின்னவமணியின்கலங்கடரித்துமலங்கரித்தே. (௨௯)

நிலவுமுறுவல்வினைத்தகடுநிரம்பவாறுசுவையுடனே
யிலகுமமுதுமருத்திவைத்தேயிலைபாகருளித்தானுமுயர்
கலையும்பணியுந்தரித்தசனங்கனியோடருந்திரவமணியாய்
பலபொன்னிழைத்தமஞ்சமிசைப்பதியென்றுகந்துபடுத்தவனை. (௩௦)

கண்ணன்கலசமுலையருந்திக்கட்டியிறுக்கிக்கனியிதழை
யுண்ணுமுதமெனவருந்தியுடையைவிடுத்தற்கூடாடிப்
பண்ணுந்தொழில்களனேகவிதம்பரிந்துபோகம்வினைத்தவூடன்
வண்ணவிருந்தைகற்பகன்றவகையாலவுணன்வலிதொலைந்தே. (௧௧)

மெலியுமவனைச்சிவன்றனதுவிரலங்குலியாந்திகிரியினாற்
பலவுமுனிந்துமுடித்தலையைப்பறியவரியன்றேவுகற்போர்
மலையுஞ்செருவின்மடியுமவன்வாரந்த்சிலையும்வலிமுடியுங்
குல்லியெடுத்துவிருந்தைதுயர்கொண்டிகலங்கக்கொண்டுவைத்தார்(௧௨)

வைக்குங்காலத்தடிமுடியையமாதுநோக்கிமனஞ்சிலசும்
பிக்கவெழுந்துகபட்டில்வரும்பிரியவரியையுலகனைத்தந்
தக்கவருளாற்புரந்தளிக்குந்தயவைவிடுத்துக்கண்மனதா
யொக்குமெனதுநாயகன்போலுருவமெடுத்துவஞ்சனையாய். ... (௧௩)

ஒங்குங்கற்பையழித்ததினா* லுபலமாகநின்மனைநீ
தாங்குஞ்சிலைநின்மலையிரண்டுந்தறிப்பக்கண்டேன்போலிரங்கி
யேங்கக்கூடவதெனச்சபித்தேயிறைவன்றலைவன்சிலையுடனே
வீங்குமுயிரைக்கனலினிடைவிடுக்கவரியுங்கற்புடையாள். ... (௧௪)

சாபத்தினினுட்கலங்கிமிகச்சலித்துவிமலவடிவகன்று
தாபத்தொடுகல்லாய்க்கிடக்குந்தருதியெவன்கொனந்தலையுஞ்
சாபத்தினையுங்கண்மொரதவித்துத்திருமினெந்தவித
மாபத்தடைவளென்றிதனையகற்றமனத்திராராய்ந்தே. ... (௧௫)

கோகனகத்துத்திருவையும்வைகுந்தத்தையுமின்புறுஞ்சகல
போகத்தினையும்விடுத்துலகம்புரக்குந்தலைவனெனவிருந்தும்
பூகத்தொடுகற்பகம்பொலிந்துபொங்கியுயர்பொன்மலையுடையின்
வாகுற்றிடுபுனிதத்தலத்தின்மாயன்சிலநாண்மருவினாலு. ... (௧௬)

இவ்வாறென்றும்போகம்விடுத்தியைகற்புடையவிருந்தைபுக
லொவ்வாச்சாபந்தனைநினைந்துள்ளுடையுமாயன்றனைநோக்கி
மைவார்த்தடக்கனாகாயவாணிதேவதேவதுகிற்
சேவ்வாய்ச்சூசைநாதாநின்சிந்தைகலக்கந்தீர்வதற்கே. ... (௧௭)

தக்கவகையொன்றுளதுனதுசாபயிரண்டிவ்வதற்குத்
தெற்குவிசும்பினிடைப்பொலிந்தோர்சிந்துசையைவரையுதித்துப்
பக்கிபறவைமுதல்யாரும்படிந்தபேர்க்குக்கதியனித்து
யிக்கபாவமாந்தருவின்வேரைக்களையும்பொன்னியென்றே. ... (௧௮)

இலகும் தற்குத்தர திசையினிஹைக்குப்பதியாய்ப்புண்ணியங்கள்
பொலியுமிடமாய்க்கரியங்கள் பொருந்தக்கொடுக்குமகத்துவமா
யலகில்கற்பவிழ்தியிலுமழியாவில்வவன்மெனவோர்
தலமுண்டதனிற்சாபமகாதாபபாவமாமிருட்கே. ... (௩௯)

எல்லாப்பரமபாவனமாமிய மன்றமுண்டவ்விடத்திற்
பல்லார்பணியப்பயந்தவிர்க்கும்பகவனென்னச்சம்புவென
எல்லாம்வளர்க்கவல்லாளோடிறைவருறைவரத்தலத்திற்
செல்லார்மேனியாப்போயச்சிவனைப்பணிந்துபூசசெய்தால். (௪௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணத்தின் முக்கணத்தனருளினவ்வாயிழை
வைக்குமிக்கசாபநீங்கிவாழ்வையென்னமாயவ
னெக்களிப்போடத்தலத்திசைந் துபத்திசெய்பவர்க்
கொக்கலாய்க்குளிரந்ததிங்களுதையகோடியென்னவே. ... (௪௧)

நன்மையாய்வளர்க்கவல்லராயகிக்குநாதராஞ்
சினமயத்துருப்பொலிந்ததேவர்தம்மைவிதியுடன்
பொன்மலர்த்திரட்டுகொடும்புகழ்ந்துபூசசெய்துடன்
றன்மனத்துகந்ததித்தொழ்ந்துவிழ்ந்திஹைஞ்சியே ... (௪௨)

மத்தகத்தினிற்றுணைக்கைவைத்துநாடினியே
யத்தரானசங்கரன்பொன்னடிமனத்திருத்தியே
யொத்தநற்றியானமாயுறைந்தசெங்கண்மாயன்முன்
றத்துயர்த்தரங்கவாரிதாவுசொன்னவல்லிபோல் ... (௪௩)

ஒளிசிறந்தசெஞ்சடைக்குளுற்றவிந்துரேகையுங்
குளிர்களங்கனங்கிவெம்மைகொள்பதங்கனயனமும்
வெனையிருந்தபெர்டியணிந்தமெய்யுமுன் அபுண்டரக்
*குளமுமந்தநகைநிலாவுகொள்ளலங்கலதரமும். ... (௪௪)

வெருவுமாலகாலநீலமேவுநீள்கிரீவமு
மரவிசைந்தகங்கணங்கலன்கள்குண்டலங்கலமும்
பரிதிகோடியொளிசிறந்தபடிக்கமானமேனியும்
வரிபுரந்தமற்புலித்* துவக்கணிந்தமத்தியும் ... (௪௫)

பத்தருக்குவரமுகந்தபயமளிக்குமத்தமுந்
தத்துழைக்கையும்பல்கோடிசம்பராரியுருவமு
நத்தமொத்தகாலனைச்சினத்துதைத்தபாசமும்
வத்துவாய்க்குணங்கடந்துவாத்தியானவுருவமும். ... (௪௬)

* குளம்—நெற்றி.

* துவக்கு—தோல்.

விளங்கமுச்செகத்தினுக்குமேன்மையானநாதராய்த்
தளங்கலாப்பொலிந்தலர்ந்ததாமரைப்பதத்தராய்
யுளங்கனிந்துசத்தையாதியோதுமூன்றுவடிவராய்
வளங்கொள்சம்புவாய்மகேசராய்க்களாமயத்தராய் ... (சௌ)

கருணைபொங்குவிழியராய்ச்சங்கரனெனும்பெயர்த்தராய்
மிருடராயனாமயத்தராய்விளங்குசார்த்தராய்ப்
பரையெலாம்வளர்க்கவல்லவட்குகந்தபாகராய்
மருவும்வில்வவடவிநாதர்வந்துதோன்றமாயனும். ... (சௌ)

அன்பினுலகந்துகந்தடுத்தித்திறைஞ்சியே
யின்பமுண்ணிறைந்துபொங்கியேதளர்ந்தமொழியினு
லன்பர்நேயதேவதேவவம்பிகைக்குநராயகா
மன்பொலிந்தசேகராரண்மறையறிந்தசம்புவே. ... (சகூ)

விச்சுவச்சொருபரித்தவிச்சுவத்துளானவா
விச்சுவத்தினதிகனேவிகாரனாவருவனே
நிச்சயச்சொருபவோசைநின்றபிரம்சொருபனே
யிச்சைமாயையெக்கடந்தவெண்ணுதற்குருதவா. ... (சூ௦)

தூலருபவற்பருபதூலவற்பருபனே
தூலமாதியாறுதானமுங்கடந்ததூரனே
சீலயின்றியேசடச்செகஞ்சடத்துயிர்சளாங்
கோலனேசடாசடத்தினுக்குமிக்கதூரனே. ... (சூ௧)

காரணச்சொருபனையதைக்கடந்தவருவனே
நேருமேகவுருவனையனேகவுருவவேகமாய்ச்
சேரனேகமாகியுஞ்சிறந்திலங்குமுருவனே
யாருமைந்துகோசவுருவனையதற்குமதிகனே. ... (சூ௨)

யாறுகோசவுருவனையவாறுகோசவதிகனே
வீறுதாகிவீறினுக்குவிறதானசுத்தனே
துறுதுண்டுகட்குதுண்டுகட்களென்றசருவனே
தாறிலாப்பராபராசித்தானசங்கதூரனே. ... (சூ௩)

காணத்தோற்றுமுருவவதனைக்காணுநயனவருவனே
காணத்தோற்றுதற்குநோக்குகண்ணினுக்குநீண்டவா
பூனுமனதுவாக்கினும்புகாதகன்றதூரனே
கோணுமுனடியாறகன்றுகோதிலாசவுருவனே. ... (சூ௪)

அண்டரனினம்போலும்புரியினரவந்தோன்றல்போலும்வெண்
கண்டவிப்பிதன்னில்வெள்ளிகாணல்போலுநின்னுழை
யண்டமுன்றுந்தோன்றுமாதலானுநீயொருத்தனே
பண்டுநிச்சயன்பனீரிற்பரிதிவிம்பமென்னவே. ... (௫௫)

உலகுதோன்றலன்றியொருத்தனாகுநின்னிட
மலியுமாயைநின்னிடத்தின்வந்தவடிவிரீண்டுமே
புலவியின்றியொன்றோடொன்றுபொருந்தத்தோன்றுமுலகினி
னலகிலாதசெய்சையும்பொயாயமத்தியமைவதால். ... (௫௬)

பூதமுநிகழ்ச்சியும்பொருந்துமேனடத்தையென்
றோதுமுன்றுகாலமாகியுற்றிடுஞ்சதாலிவா
வாசியானநீயலாலிவண்டமென்றுமவேறிலை
யாதலானுனக்குயர்ந்தவதிபர்யாருமில்லையே. ... (௫௭)

இற்றெழும்பசுக்கணங்கனியாவுநீயவைக்கெலா
முற்றபேரெனப்புரந்துகந்தளிக்கும்பதியதாற்
சொற்றவாதினானுனைப்பசுப்பதியெனச்சொலு
மற்றவர்க்குமந்தராமம்வாய்க்குமோகனானும். ... (௫௮)

தேவனேசெகம்பணிந்தசெம்பதத்தனேமகா
தேவனேதயாலயாவெனத்துதித்துநின்னுணைச்
சேவடிக்கடைக்கலம்பதிந்தவென்றனைப்புரந்
தேவலாகத்தொண்டுகொள்வையென்றமாலேநோக்கியே. ... (௫௯)

அன்பர்நேயரானவில்வவடவிநாதருண்மகிழ்ந்
தின்பமாய்விருந்தைசாபமேகும்வாறுரைப்பம்நீ
மன்பதிந்தராமனாகுவாயவ்வேலைமாயையாம்
பொன்பொதிந்தமுடிவினோக்கிப்புலம்புவாணுச்சனகியும் ... (௬௦)

தக்கமாயனானங்கிசத்திலேயோரங்கிசந்
திக்கிலுள்ளபேர்கள்பூசைசெய்யவேசிறந்தசா
லக்கிராமமாகுவாயெனப்புகன்றுமாறனை
யக்கணத்தனுப்பிலிங்கமாகிமெய்மறைந்தனர். ... (௬௧)

மைக்கொள்மாலவரனைமிக்கவாழ்த்தியும்வணங்கியு
மக்கணின்தவன்சொலாற்றனங்கிசத்திலொன்றுசா
லக்கிராமமாகியேயிலங்கவந்தப்பூசையுந்
தக்கதென்றுமுன்றுலோகத்தாரும்பூசைசெய்வரால். ... (௬௨)

இலங்கிராமனாமெய்யெடுத்தரக்கர்கோனுடன்
மலைந்தபோரின்மாயைவில்லைமந்தகத்தேநோக்கியே
கலங்கிவாயிரங்கொந்துகண்கணீர்சொரிந்திடப்
புலம்பினான்மகம்புரிந்தபோழ்தபூவெழுந்தமின்

இந்தவாறினாலீசரென்றுமன்னியற்பெய
ரந்தமானவில்வநிழலண்ணலுக்கியைந்தீதாம்
விர்தையிவ்விலம்பகத்தைவிண்டபேர் கவர்ந்தபேர்
முந்தைவந்தபாவசாபமுந்தவிர்ந்துவாழ்வரால், ... (சுசு)

தத்துவமுணர்ந்ததய்த்தவரேபுரமென்னுந்திவ்வியதலத்துக்குப்
பிரமபுரமென்னும், அதிலெழுந்தருளும் பிரானுக்குப் பிரமேசரென்னு
ம், பெயர்வரவை விரித்தனம். இனி அரியீசரென்னும் பெயர்வரவை
விளம்புகின்றனம். கேண்மினென்று சூதபுராணிகர் விரிக்கின்றனர்,
வெள்ளியங்கிரியில் லீற்றிருக்கும்பரமன், ரத்னம்பதித்துப்பொன்னி
ழைத்த ஓர் மண்டபத்தரியணையில் தேவியுடனெழுந்தருளினர். அவ்
வேலை அரியயனிந்திராதி தேவர் முனிவர் முதலிய சகலகணங்களும்,
வந்துபணிந்து, சிவபெருமானருளைக்கப்படியொருபுடைசார, தெய்
வப்பெண்கள் வாசனைப்புகையும் தீபமும் காட்டிப் பொரிகளிரைத்துப்
பொற்றவும், சிலர் மலர்சாத்த சிலர் வாத்தியமுழக்க சிலர் ஹாவெனத்
துதிக்க சிலர் நடிக்கவிருக்குமிந்நெருக்கத்தில், சிவபெருமானெற்றியிற்
றோன்றும் வேர்வையைத் தனது சுண்டிவினகத்தாலெடுத்தெறிய வஃ
தோரசரனாகவே, சிவபெருமான் பிரமனைப்பார்த்து, இத்தானவற்குத்
தக்கபெயரும் விவாகமும் புனைந்து, ஓர் நகம்படைத்து மணிமுடி தரி
த்துவாவென, அவ்வரசரணையிட்டுக்கொண்டு கடலிற்சென்று அவனது
மாகமளாவியமுடியும் பாதலமுருவியவடியும் திசையை நெருக்கியபுட
லையுங்கண்டத்சிவத்துப் பிரமன் மந்திரரீர் கொடு சிசுவடிவாக்கி மடியி
சையிருத்தி இவனுக்கியாது நாமமிடலாமென்றாராயுமனது நெற்றி
டைய, அச்சிசு கையால் வகிர அதினின்று சலம் வந்தழையால், சலந்த
ரென்று நாமமிட்டு, ஓரியக்கன் மகள் விருந்தையை மணம்புரிவித்து
அவன் பெயரால் ஓர் நகரமுண்டாக்கி மணிமுடி புனைந்து கைலைநாத
னிடம் சொல்லியபிறகு அச்சலந்தரன் தேவர்கட்கிடர்செய அத்தேவ
ர்கள் நாரதரையனுப்பச் சலந்தரன் கண்டுபசரித்து இங்குவந்ததனரீ
யென, நாரதர் நகைத்து நின்புகழ்க்கியைந்த மனைவியிலளாதலின், உ
ருவமிளமை நடை குணமுள்ளவளாய் நல்வழியில் வந்தவளாய் சிவனு
க்கு மனையவளாயிருக்கின்றனள், அவளைக் கொணர்தியென்றருந்தவ

னேக அக்கலகத்தகப்பிட்டவசுரன், மனைவிமொழி கேளாமல் இமையவர்கலங்கக்கையிற்சென்று சூன்றுவிலியைப்பொருதிய நாயகன் மடியாதருந்தவஞ்செய்யும் விருந்தை கழ்பில் வல்லமைகொண்டு வளர்வதைக்கண்ட மணிவண்ணன் மாயச்சன்னியாசிவடிவுகொண்டு மாணுக்கர் பலர் சூழ வருவதைக் கண்டெழுந்து தண்டனிட்டுத் தேவரீர் வர என்னபுண்ணியஞ்செய்தனனோவென்றுபசரித்து முக்காலமறியுந்தத்துவஞானியேமுத்தொழில்வல்ல நித்தனிடத்து யுத்தம்புரியுமெனது நாயகன் இறத்தல் பிழைத்தல் தோல்வி வெற்றி இவைகளிலொன்றையுரைத்தருளெனக் கண்மூடிச்சமாதியிருந்து கண்டவர்போல் நகைத்து நின்னாயகற்குயிர்ச்சேதமில்லை நஞ்சுடரையனுப்பி யழைப்பிக்கின்றன மென்றனுப்பி விருந்தையை நோக்கி நின்கணவன் வந்தபின் நின்மனையிடுபுசிப்பமென்றேறி, அச்சலந்தரனைப்போலுருக்கொண்டு பின்னரும்வளிடஞ்செல்லவே புருடன் வந்தனனெனமகிழ்ந்து ஸ்தானாலங்காரஞ்செய்து இன்னமுதருத்திப்பாகிலையளித்துத் தானும் பொற்கலைநற்பணி பூண்டிமணிகளிழைத்த மஞ்சயிசைப்படுக்க, அவனைக்கண்ணிரான் கட்டித்தழுவிக்கனியிதழருந்தி உடைநெகிழ்த்துக் கலவிசெய்து போகம் விளைத்தலாலவள் கற்புநிலை சூலையவே கணவன் வலிகுலைந்து சிவன்றனது கால்விசுற்றிகிரியாலறுபட்ட மணிமுடித்தலையையும் அவன் சிலையையும், சன்னியாசியாலனுப்பிய மாணுக்கர் கொண்டுவந்து முன்வைப்பக், கண்டவிருந்தை கலக்கங்கொண்டு நடுங்கிக் கபட்டில்வந்த மாயனைநோக்கி, என்னாயகன் போலுருக்கொண்டெனது கற்பழித்தமையால், நிமலவுரு நீங்கி நீகல்லாக், நின்றலையுஞ் சிலையுந்தறிப்ப நின்மனவி கண்டேக்கமடையக்கடவதென்று சாபமியம்பி நாயகன்றலையும் சிலையும் கனலிற்பெய்து தானுமக்கனலிலேறினள், பின்பவ்விருந்தை தந்தசாபத்தால் மணிவண்ணன் கலங்கி நாம் நிமலவுரு நீங்கிக் கல்லாவதெவ்விதம், நமதுதலையுஞ் சிலையுந்தறிபடக்கண்டு திருமகளேக்கமுறுவதெவ்விதம், இதனையெவ்விதமகற்றல்செய்வோமென்றாய்ந்தமனத்தினனாய், திருவைப்பிரிந்து, பொன்மலைமுடியிற்சின்னளிர்ந்தவ்விருந்தைசாபத்தாலுள்ளமுடைந்தருந்தவம்புரிந்ததிருமலை, ஆகாயவாணி நோக்கிலேசலசைநாயகா,சையைப் பிறந்திவ்வையம்பொலியத்தென்றிசைசெல்லும்பொன்றிகழ்காவிரிப்புண்ணியநதியின்வடபானண்ணிய வில்வவனமெனுந்தலத்திற் சென்றுயாழீர்த்தம் படிந்து வில்வவனேசனையு மெல்லாம்வளர்ப்பவனையும் பூசித்து வந்தால், விருந்தை சாபவிமோசனமாய் நன்மையுண்டாகுமென, அவ்வாதேநாரணன்செனையூழீர்த்தமாடிப்பூசித்துத்து திசெய்து, தனதிருகரங்களைச்சிரசிந்தப்பி வில்வவனேசன்றிருவடியைச்சிந்தித்து நிற்குமாய

ன் முற்றோன்று மக்கடவுளை மாயன் கண்டு களித்து ஆனந்தப்ரவசனாய் வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சித் தத்துவநாமசங்கீர்த்தனஞ் செப்பி, அடியேனை நின்றிருவடிக்க கடிமைகொள்ளென்றமாலே, மாயாவில்வவனேசன் மகிழ்ந்து நோக்கி, விருந்தையளித்த சாபமிரண்டில், ஒன்று நீ இராமாவதாரம் செய்வாயப்போது நினதுமாயமான தலையையுஞ்சிலையையுங்கண்டுநிம்மனைவிசானகிபுலம்புவள், மற்றொன்று நினதங்கிசத்திலொன்று உலகத்தார் பூசைசெய்யும்படி சாலக்கிராமமாகுமென்று புக்ன்று திருமாலுக்கு விடையளித்து, இலிங்கவுருவில் மறைந்தருளினார். பிறகு திருமால் பணிந்து துதிசெய்துஞ் சிவபெருமானுரைப்படி, அவன தங்கி சத்திலொன்று சாலக்கிராமமாகவே, மூவுலகத்தாரும் அதைப்புகித்துவருகிறார்கள். இராமாவதாரமாயிராவண்ணோடு போர்புரியும் போது மாயச்சிலையையுந் தலையையுங்கண்டு ஜானகி புலம்பினள், இக்கிரணத்தாலரியீசரெனப்பெயர்வந்த, இக்கதையை ப்படித்தவர் கேட்டவர் பாவசாப மொழிந்து மோட்சவாழ்வைப் பெறுவார்கள்.

அரியீசரென்னும் பெயர் வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் ௧0-க்கு திருவிருத்தம் ௩௨௮.

உ

சிவமயம்.

பதினென்றாவது

விப்பிரஸுக்கு நேத்திரமருளிய சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியவிருத்தம்.

இயல்பெறுவில்வவனத்தரனுக்கரியீசனென்புவிழிற்
பெயர்பெறுமேதுவிளம்பினமேல்விழிபெறவருணைரெனப்
பயில்பெயர்வருமொருகதையுண்டதில் வெகுபக்கமிறைக்காரு
நயமுறுபுண்ணியமாமெனமுனிவரார்ந்தமொழிவரீகுதர் ... (க)

கிட்டினைநதியோரத்தினிலுயர்சக்கிரவரமெனூநகரின்
மட்டடர்வேதமுதற்கலைகற்றறிமறையவர்பலரவரி
னிட்டையரன்பதபத்திபொறுமைமறைநிறைசிவசன்மனென்
சிட்டமறையவனவன்மனைபுண்ணியசீலமிருந்தவளாம். ... (உ)

சீலவதியெனநனாமிசைந்தவன் சேர்ந்திருவருமகிழுங்
காலையிலேவெருவனிதைபிறந்தனர்கண்டுமகிழ்ந்தினைம
மாறுவனன்னியர்தன்னைவரித்துயர்மணவிஜிமுறைசெய்தார்
வாலிபமேகிழுதுக்குறைவாய்மணமகனிடமவர்சென்றார். ... (ங)

புத்திரியாவருமவர்வல்லவர்மனைபுக்கியபின்னவர்தாம்
புத்திரரின்நியிரங்கியுமன்பொடுபூசுருக்குநிதம்
மத்தமசனல்வத்திரநென்மணிமுதலாய்வெருவிததானஞ்
சுத்தவிரதமுயர்தேவர்கள்கூசைதுவண்டிவருந்துதவம் ... (ச)

நித்தியமாகவியற்றுமவிருவர்நிழ்ச்சியினுனும்பா
வத்தினுமோர்சுதனந்தகனய்வரவதுகண்டவர்வெருதுன்
பத்தினுமின்பத்தினுமுன்புண்ணியபாவமிதென்றினிமே
லெத்தொழில்செய்வதெனக்கருதிப்பினியைந்நிடுவயதைந்நில். (ந)

நான்முறையாகமுநூலுமணிந்துமுன்னுல்பயில்விற்பவவன்
மேன்மையதாமறைசுமைபனிரண்டுமிருந்திடுமுன்கற்ற
தான்மதர்வியுளகலிகைவிசாரித்தந்தகனெனவமையா
தேன்மலைவாகியலைந்தனமென்றுமிரங்கிவருந்தியுமே. ... (ஊ)

* சமை-வருடம்.

மணீவிதிருக்கல்புத்திரனோடம்மறையவனீராட
றணைமனதுன்னிவளங்கள் விளங்கியதன்பதிவிட்டேகிப்
பணிந்திடமரியரஹைகோயில்பணிந்துயர்தணங்க
ளனுதினமருளொடுசெய்துமிதலைக்கக்கமுறாததனால். ... (௭)

அகமகிழ்வின்நிடந்துதிரிந்தங்கங்கையுங்காலை
மகிமைவிளங்கியநந்திசயிலமகில்வந்துபினுகினிரீர்
வெகுபுனிதம்பெற்றழங்கியவுழையொருவில்வமரத்தடியின்
வயிர்வரியுழுவையினதளாதனமிசைவடமாநிழலிறைபோல். ... (௮)

சடைமுடிபொடியுடறிரிபுண்டரதுதற்க்கியவக்குமணி
வடமுறைபுயமிசைமரவுரியிடையுடன்மலர்விழித்தனைமுடி
யுடன்மிசையுங்குடமனம்பற்றுதந்தமமகிமைபெறு
கிடமுளதவகித்தியவானந்தத்தேசிகனைக்கண்டே. ... (௯)

உளமகிழ்வொடுமணையவண்மகவொடுமுளியுழைசென்றன்புகனிர்
திளகியமனதுடனஞ்சலிசெய்தவனெதிர்திற்கமுகுர்த்த
மளவுமதன்பின்முனிவிழிமலர்தரவடியில்விழுந்தவரை
யளிவிளைதவகித்தியவானந்தனைழைத்துயர்வேதியனே. ... (௧௦)

எவ்விடம்விட்டிங்கெய்தினையினியேகுதலெவ்விடமென்க
வவ்விபயின்றியசிவசன்மாவெஹுமந்தனனும்புகல்வா
னவ்விவிளங்கியகிட்டினையருகொருநகர்சக்கிரவரமென்
றெவ்வுலகுந்துதிசெயவுண்டநகரெய்தியிசைந்திரொள். ... (௧௧)

*எங்களிடத்தமுதம்பலவுருவெனவேய்ந்தவெழிற்சதைகள்
பொங்குவிதித்தனரங்கவர்தம்மைப்போற்றிவளர்த்துவருந்
துங்கமிகும்வன்னியர்கட்கருமறைசொல்லியவணமீந்தே
மங்கலமுற்றவரவரவல்லவர்மனைன்னினியின்னயர்வாய். ... (௧௨)

*பலபுத்திரிபெற்றென்றோர்புத்திரபாக்கியமிலையென்னிற்
றலமுந்தனதானியமுமினம்பலசம்பத்தும் பெற்றென்
னிலகுமிகப்பயனும்பரபயனுமெய்தாதெழுமையினு
நலனும்விளங்காருலனும்விளங்காருரகப்பயனாகும். ... (௧௩)

*கந்தமிலாமலர்திங்கனிலாநிசிகற்றறிவுறுபுலவர்
குந்தலிலாவவைகண்கனிலாவுடல்கொண்கையிலார்சயன
மைந்தனிலாமனையென்றுவயிப்பவர்வாய்மையினுறுமொழியைச்
சிந்தையி னுன்னினரைந்தனம்பாதாத்தேயடைகுவமென்னு. ... (௧௪)

*எண்ணியதைத்தரும்புண்ணியமொன்றேயென்றெண்ணிப்பலவாம்.
புண்ணியமுய்த்தனமந்தகனையொருபுத்திரனும்நன்னமுன்
பண்ணியவினைநண்ணியதென்றேமூப்பிப்பகர்வயதைநீதினிலா
எண்ணியவிதிமுந்நூலணிவிதநலந்தருமறையில. ... (௧௫)

*ஆண்டிராநிலருமறைகற்றனனாயினுமந்தகன
யீண்டியதாற்பலகனிகைவிசாரித்தியையாதேங்குமனம்
வேண்டியநதிபலமூழ்கித்தானம்விதித்தரியானுறையுந்
காண்டகுதானங்கண்டுஞ்செய்க்கருகண்களுகுததனல் ... (௧௬)

*முகமுமெலிந்தகமகிழ்வுமிழந்தமுயற்சிதருங்கால
மகிமைவிளங்கியநின்னடிகண்டுண்ணிநின்னருளாற்
சுகமுறவிருவிழிபெற்றிமதலையதுயரகல்செய்வாயென்
றகமகலந்தணன்மொழியவுரித்தியவானந்தனெனுமுனி. (௧௭)

அச்சிறுவன்பயன்முற்சன்மவினையறிந்துதெளிந்தறைவா
னிச்சகமிசைகொங்கணமெனநாமயிலங்கொருதேயமதிண்
மெச்சியபாடலிபுரமெனுநகருறைவிப்பிரனிவன்வெகுபேர்
அச்சுனெனமறையிலீவோர்நம்மைநாடித்ததிமதமாய். (௧௮)

மனைதன்மகவில்லவளொடுகூடமகிழ்ந்துயர்புண்டரமிட்
டனகமெனும்பொடியக்குமணிச்சரமன்றிரிதஞ்சுவநிந்
தனையவரடியவர்தனைநிந்தனையொதொழ்வுமொழிந்துயர்வோர்
புனைபுண்டரமிட்டவரெனவுணவுபொருந்தவளித்தரனார். (௧௯)

அடியவராயக்குமணிவிபூதியணிந்தவரைக்கண்டால
வெடிசுரலொடுகிட்டினகிட்டினவெனவிண்டிருகண்மூடிக்
கொடுநெறிசெய்வதினாலவன்மனையிற்கோதுகலையுணர்வோர்
விடமணிசிவனடியாருயர்மறையவர்மேவிலரவ்வேலை (௨௦)

உச்சிப்பொழுதிற்பசிதாகத்தினுமுன்றுபின்மாணக்கர்
நச்சக்கண்ணு வமுனியசனத்தினைநண்ணியவன்மனையை
மெச்சிச்செல்குமுனவனிவரதுசிவவேடமதைக்கண்டே
தச்சிற்செய்தகவாடமடைத்துச்சுடிதியினுட்போனான்; (௨௧)

ஷெ-வேறு

அப்படிச்செலுமவனைமிக்கவதட்டிமுனிவொடுகண்ணுவர்
விப்பிரர்க்குனிகழ்ச்சிபெற்றிகழ்வேட்டுவாபசிதாகமா
யெயப்பினைப்பொடுவந்தநம்மையிதழ்ந்ததானுமுருத்திராக்
கப்பருஞ்சரம்வெள்ளைநீறணிகடவுளன்பரைநிந்தனை. (௨௨)

பேசகந்தையினுமினிநீபிறவியந்தகனென்னவே
யேசயாவருமூன்றுசன்மமெடுப்பையென்றுசயித்தநூர்
வாசவிப்பிரரன்புசெய்யமகிழ்ந்துசென்றனரவனுமவ்
வாசுகொண்டிருசன்மமந்தகனாகியிச்சனனத்தினின். ... (௨௩)

நற்றவஞ்செயுமுங்களுக்கிருநயனமின்றியசேயதா
யுற்றனன்சிவபத்திசிலமொழுக்கமுளவுங்கட்டுவின்
புற்றமகவெனவந்ததால்விழிபொருந்தமவ்வழிபுகலுவாங்
குற்றமற்றுயர்தக்கணக்ககுபப்புவிக்கொருகங்கையாய். ... (௨௪)

சையைமால்வரைவிட்டிழிந்துசகத்தினைப்பரிசுத்தமாய்ச்
செய்யவினைவினைபாதத்திரமரகிமைவிளங்கியே
தய்யகாவிரியென்னவோர்நதிதோன் அமத்தற்குவடக்கினின்
வையகம்புகழ்வில்வவனமெனமகிமைகொண்டதிபொங்கமாய். (௨௫)

அட்டசித்திபலிக்கவேதிரமாகியோர்பதிபுண்டதி
னெட்டுமாதிரஞ்சுமுமுலகினின்யாரையும்புனிதஞ்செயு
மட்டிலாதமகத்துவத்தொருமலிதடமுண்டவ்வுழை
வட்டமாகியநீவிர்சென்றவ்வரன்டத்தினின்மூழ்கியே. ... (௨௬)

நசராய்முற்றும்வளர்ப்பவளிறைவராய்வில்வாடவி
வாசராய்வளிறைவர்பாதம்வணங்கியேந்நியுமனமகிழ்ந்
தேசமாதிரசெய்தவ்விடத்திலிசைந்துவாசமுறைந்திடின
மரசுகொண்டவுன்மைந்தனுக்கவர்மலரும்விழியினையருளுவார். ... (௨௭)

என்றமுனியையிறைஞ்சியிருவருமெச்சமோமெப்பதிதனிற்
சேன்றுமறலிதடம்படிந்துஅதிக்குமன்பர்தழைக்கவே.
நன்றுவரமருணீடுவில்வவனத்தினமேவியவத்தரோ
டொன்றியாவும்வளர்க்கவல்லவருபயபாதயிறைஞ்சியே. ... (௨௮)

அதிபுகன்றனைச்சமாதிரதொடங்கினின்றினைந்தின
மதியின்வைத்துவணங்கியுஞ்சிலமாதமங்கணிநுப்பவத்
அதிவணக்கமுழுக்கினுற்பரிசுத்தமாயரனருளினான்
மதலையின்புறவிழிதெளிந்துவயங்கவவனுமவரனையே. ... (௨௯)
பார்த்தமகிழ்வுடனின்வாரிபடிந்துகந்தமனத்தொயிந்
தோத்திரஞ்சேயவன்னைதந்தைஅதித்தரன்றனையேத்திமேற்
கோத்திரங்குணமழகுலிசுந்தகன்னிகைதேடியே
சாத்திரப்படிவதுவைசெய்துதழைத்துமுறைமுறையாகவே. (௩௦)

சகலபோகமருந்தியங்குதழைத்தமுத்தியுமுற்றனர்
மகிவிளங்கிடசுதன்மகிழ்ந்திடமலரிணைச்சணனித்ததா
லிகல்படைச்சுமவரணைவிழியருளீசரென்றுவழுத்துவார்
மகிமையுந்திடுமேமுமாதர்கள்வந்தவகையுள்விளம்புவாம். ... (௬௧)

என்றகுதரைமுனிவர்மாணையெடுத்தனைத்தருள்வன்னிசெய்
கின்றதென்னவதற்குமேலிதுகிளத்தலாமெனக்குதரு
நன்றெனப்புதழ்த்தவன்னிநடத்தையங்குதவாஞ்செய்தே
யென்றுமின்புதுவீடுவிலவவேசரருள்கொண்டெய்தினன். ... (௬௨)

உலகம்பரவும் வில்வவனநாதனுக்கு, அரியீசனென்னும் பெயர்வர
வுரைத்து விழியருளீசரெனப்பெயர்வரவை விரிக்கின்றனமென்று குந
புராணிகர் முனிவர்களுக்கு விளம்புகின்றனர், கிருட்டிணை நதியருகில்
சக்கிரவரமென்னுநகரில் வசிக்குமந்தணருள், பத்திரிதைந்த சிவசன்ம
னென்னுமோர் மறையவன், சிலவதியென்னுமனைவியுடன் மகிழ்ந்துசே
ருங்காலங்களிற்றிமந்தபெண்கள் பலரையும் வளர்த்து அமையும்பருவந்
து, வன்னியர்கட்கு மணம்புரிவித்து, அவரவர்மனைக்கனுப்பியபின், ச
ந்திரனில்லா வானம்போலுமைந்தனில்லாத மனையென்று புத்திரனில்
லாமல் வருந்தி, தவந்தானம் தருமம் பலவற்றைச்செய்த நல்வினையினு
ம், முற்செய்ததீவினையினும், நேத்திரமில்லாது, ஓர் புத்திரன் பிறக்கப்
பெற்றோரிருவருந்துன்புற்று, பாவபுண்ணியப்பயனென்று மனக்கலக்க
த்தோடும் மகவைவளர்த்து, முந்தூல்புனைந்து, தொன்னூல் துவக்கி
வேதமுற்றுஞ்செவியாலுணர்ந்து வல்லவனாகிப் பன்னிருவயதில் நன்ம
ணம்புரியக்கண்ணிகை விசாரித்து, அந்தகனாத்தலிணையாது, ஏனையந்த
னமென்றிரங்கிய தாயுந்தந்தையு மிப்புத்திரன் விழிபெறும் விதந்தேட
வேண்டுமென்று யாத்திரைசெயக்கருதி மூவரும் புரம்போர் தூபலுண்
ணிய திர்த்தங்களிற்படிந்து, அங்குள்ள சிவஸ்தலம் பலவற்றைப்பணி
ந்தும் புத்திரன் விழியருமையால், வருந்தியங்கங்கலையும்போது, மகிமை
தங்கிய, நந்திமலையின் பிநாகினிதிர்த்தம்படிந்து, ஓர்வில்வமரநிழலில்
புலியதளில் வடநீழலிலுறையுந் தட்சணமூர்த்திக்கடவுள்போலும், கண்
மூடி, கிட்டைகூடிய நித்தியானந்தயோகீச்சரணைக்கண்டு மூவரும்பணி
ந்து அன்புகனிந்து நேர் நிற்க வேர்முகுர்த்தநேரங்கடந் துகண்மலர்
ந்தமுனிவனடியமற்றும் பணியக்கண்ட அருள்சரந்த அம்முனிவன்
அன்புமுதிர்ந்த அவர்களை நோக்கி, எங்கிருந் தவந்தீர், இனியேகுதலெ
ங்கெனவே, அச்சிவசன்மன் ஆதியோடந்தமாக நடந்தவ்வ முற்றுமொ
ழிந்து, முயற்சியால் முடியுங்காலம்வர, நின்றிருவடி சார்ந்தனம், தே
வரீர் திருவுளயிரங்கி; இப்புத்திரனுக்கு விழியருள் செயல்வேண்டுமெ
ன்றிரக்கவே, அம்முனிவன், முற்செய்தினைதெரிந்து மொழிகின்றனர்.

கொங்கணதேயத்தில் பாடலிபுரமென்னுநகரில் வசித்தபிராமண னாகியவிவன், மதத்தினால், மறைபயிலு மறையவரைத்துழித்த, மனை விபுத்திரன், இவர்களை விழுதிருத்திராக்கமணியாது, நெற்றியிலூர்த்த புண்டராதரிக்கச் சொல்லித்தானுந்தரித்து, சிவநிந்தனை அடியவர் நின்ற னைசெய்து ஊர்த்த புண்டராதரித்து வருபவர்க்குணவளித்துச் சிவசின் னந்தரிப்பவரைக்கண்டால் இடித்த குரலொடு கிட்டின கிட்டினவென் று கண்களை மூடிக்கொடிய பாதகஞ்செய்ததாலிவன் மனையில்பெரியவ ர் மறையவர் அடியவரிவர்கள் மேவாது வருங்காலத்துச்சிப்போதில் பசிதாகத்தால்வருந்திச் சீஷர்கள் சூழக் கண்ணுவமுனிவர் அமுதண் ணும்பொருட்டு, இம்மறையவன் மனையிற்செல்குமுனிவரது சிவவேட ங்கண்டு கதவடைத்துப்போகக்கண்ட முனிவரதட்டி, விப்பிரகிராதா, பசியினைப்பில் வந்தவெம்மை மதியாது சிவநிந்தனை செய்ததால் நீ, மூன் றுசனனம் பிறவியந்தகனாகப்பிறக்கக்கடவையெனச் சபித்து மற்றப்பி ராமணரமுதுசெய்விக்கப்புகித்து மகிழ்ந்துசென்றனர். பின்பச்சரபத் தையேற்றபாதகப்பிராமணன், இரண்டு சனனமநதகனாகப்பிறந்து, இ ச்சனனத்தில், நற்றவஞ்செய்யுமுங்களுக்குப்பிறந்த, இவ்வந்தகப்புத்திர னன், விழிபெறும் விதம்புகல்கின்றனம்.

தக்கணதிசைக்கோர் கங்கையாகச் சையையினின்றிழிந்து உலகத் தைப்பரிசுத்தஞ்செய்து பாவங்களைப்போக்கி மகிமைமிகும்பொன்னீர டிக்கு வடக்கின்கண், சகலசித்தியுந்தந்து புகழைப்பெறும் வில்வவண மென்னுந்தலத்திற்சென்று மகத்துவமிசூந்த மல்தீர்த்தம்படிந்து, பா வும் வளர்ப்பாள் பாகனாகிய வில்வாடவிவாசனநிருவடிவணங்கிதது தித்து றிட்டைசுடிகச்சிலநாளங்கு தங்குவீராயின், உங்க ள் புத்திரனுக் கு விழித்தருளுவரென்ற முனிவனை வணங்கி மூவரும், அப்பதியிற்செ ன்று யமதீர்த்தமாடி, வில்வவணேசரையுஞ் சர்வரட்சகித்தாயையும் பணிந்து துதித்துச்சிலநாள் தங்கவே, அத்ததியினும், வணக்கத்தினும் முழுக்கினும், பரிசுத்தமாய்ச் சிவபிரானநிருவருளால் விழிமலர்ந்த பு த்திரன் மகிழ்ந்துதுதிக்கே வபெற்றவருந்துதித்து, எண்ணியபயனைப்பெ ற்றபின், கோத்திரங்குணம் நடைபழகு முதலியவற்றிற்கெற்ற, கன்னி கைதேடி, அப்புத்திரனுக்கு விதிப்படி வதுவைச்சடங்குசெய்து பேரின் பமுற்று, அங்கு முத்தியும் பெற்றனராதலினக்கடவுளுக்கு விழியருளி சரேனப்பெயர் வந்தனவென்ற சூதமகாவடிகளை, மாணப்புரந்தவன்னி செய்கையென்னவென்றமுனிவருக்கு, அங்குதவஞ்செய்து வில்வவணே சரருளிநாற் பேரானந்தவீடுபெற்றனனென்று சொல்லியருளினர்.

விப்பிரனுக்கு நேத்திரமருளியசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௧௧-க்கு திருவிருத்தம் ௩௬௦,

உ
சிலமயம்.

பன்னிரண்டாவது

சத்தகன்னிகள்வரவுச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

எனவின்மொதரெழுமோரும்மங்கனியையேதுகுதர்மொழிவார்
முனநன்குறுந்திரேதாயுகத்தின்முனிவீர்களேருமொருநாள்
மனமீதினாரவினோடுமேழுமடமாதர்கூடியவரவா
கனமீதிலேறியங்கங்கிலங்குநகனஞ்சகங்கனகரம். ... (க)

சடமோடைகூபரிமலஞ்சிறந்தசலமண்டத்தங்கியதலம்
படகந்தரங்குவடுதயயவையர்பவனம்பொலிந்தநதிகண்
டுடல்சிற்தையும்புளகிதஞ்சிறநதுவகையாய்வியநதுவருகாற்
புடைகொண்டகோமதிரதிக்கடித்தபுனைநாளிகேரம்வருளம். (உ)

பனைபிண்டிருதமீந்தாலம்வாழைபனசங்கடாரைதிலகஞ்
சினைகொண்டியர்ந்தமந்தாரைகோங்குசெறிசண்பகங்கமுஞ்சந்
தனமாதலங்கமகில்லில்வம்வஞ்சிதழைபாடலங்கடளவ
நனைகொண்டசாதிகமழ்கொண்டிலங்குநளினங்கொளோடைவளமும்

ருயில்கிள்ளைகூவுமொழியுஞ்சிறந்துகுறைவின்றியிக்கவெழிலா
முயருந்தவத்தின்மிகவுந்திறத்தவுந்தாலர்ந்தவனமேன்
மயல்கொண்டுசென்அகனிகண்டருந்திமலர்கொய்தணிந்துமதுவுண்
*டயமேலிறங்கியமலங்கலங்கவதிபோதகந்தைசெயவே. (ச)

அதுகண்டிலங்குமுந்தாலனென்னுமறவன்சினந்துநயனங்
கொதிக்கொண்டவங்கியெனவேசினந்துகுளிர்ந்தவஞ்செய்காவை
மதிமிஞ்சிவந்துமகிபாதழிக்கும்வகையானவுங்கொட்டு
விதமானசித்திபலியாதெனச்சபித்தார்தவத்தைமெய்த்தார். (இ)

அக்காலமொதரெழுமோரும்வெட்கியலமந்துழன்றுமெலிவாய்த்
திக்கானனத்தனருகேகியெங்கடிமமாகுமட்டசித்தி
தக்காமலேகவுந்தாலரிட்டசாபந்தவிரந்துமுன்போன்
மிக்கானசித்திபெறுமாறெமக்குவிள்வாயெனப்புகலவே. (ஈ)

அவ்வேவேதன்மதியுன்னிமாதரணேவோருமின்பமுறவே
வவ்வாதந்தென்னெல்லாமுணர்ந்தவன் சங்கரன்பொறையினன்
செவ்வானமுக்கணிறையன் நிவேறுசிலர்பாரினில்லையவனே
யொவ்வாதசத்திபெறுமாறுரைக்குமுபதேசகர்த்தனதனூல். (௭)

ஒருசுந்திலங்குதென்பாரிலுண்டிவ்வலகெங்கணும்புனிதமாம்
வரையென்றசையையினின்றிழிந்துவழிகின்றபொன்னியெனவே
வருமந்திக்குவடபாலிதைக்குமகிழ்வானவில்வனமுண்
டருகாமதற்குளகமுற்றுமஞ்சியகலும்படிக்குமறவி. ... (௮)

தடமுண்டதன்கண்வில்வாடவீசர் தழைநீரீரம்பொலியுமல்
விடைதென்றிசைக்குளடியார்கணேசனேனவே நினைத்ததருள்வோன்
வடநீமுலிந்கமையினோடுதெற்குவடிவாயிருக்கும்வர்பாற்
பிடமாயடைந்தவரைவேண்டிலுங்கடிருமானசித்திதருவார். (௯)

ஷைவேறு.

என்றுவேதன்புகலவுடனேமுமாதர்களுமினிதாமிதென்றுமகிழ்வாய்
நன்றுதருசகலசித்திக்குமொருதாவென்னுநல்லவில்வவனத்தினிற்
சென்றியமகுண்டத்தினீராடியெல்லாஞ்சிறந்திடவளர்க்குவல்லான்
மன்றல்புனைசங்கரரெனும்வில்வநாதரிருமலரடிபணிந்தவர்க்கே. (௧0)

தென்பாலினமுதகலசஞ்செழுந்தழலரவுசேர்பொத்தகந்தரித்தே
யன்பானதீதளக்கடைவிழியுடன்சித்தமைந்தமுத்திரைபிடித்தே
மன்பாரழிந்தாலுநரசமில்லாதென்றுமகிழ்தக்கணனனத்தன்
முன்பாயுறைந்துகண்டடியினைவணங்கி நன்முடிமிசைகரங்குவித்தே(௧௧)

தேவதேவேசசசிகேசகராவன்பர்கள்செழிக்கப்பூரந்தருவே
காவலாசித்துமுத்திரைவிளங்கியமலர்க்கையாகுணங்கடந்தோய்
மேவுபுடாசகரதீதளக்கடைநயனவிக்கணமுற்றுமுணர்வோ
யேவல்புகல்குருவினுக்குங்குரவனுனவாயேழையார்க்கைந்துதருவே.

சீருறுகுராலயரசிவவுருவுகொண்டிலகுதெக்கணமூர்த்தியேயென்
றேருறுந்துபிலவுணாத்துன்னையேயடையுமெங்களைக்காத்துகந்தே
வாரமொடுமுந்தாலர்சாபத்தினுலேகிமடிவானசித்திமுன்போற்
சேரவுபதேசமுனாயென்றவெழுமாதர்முன்சித்திபெறவேபுகன்றார்
(௧௩)

இவ்வாறுதக்கணமூர்த்தியருளாற்பின்னுமெட்டுவகையானசித்தி
மைவார்கண்மாதர்களடைந்துருவமொளிவலிசிறந்தவரைவிட்டேகவே
யொவ்வாமனத்தராயன்புகொண்டவர்முனமுறைந்துயர்கணங்களைங்
[குங்
கவ்வாறுநந்தியானத்தவம்புரிவரெழுநன்னியர்களின்னமாதோ. (௧௪)

அன்புமுதிர்த்த அருந்தவமுனிவர்கட்குச் சூதபுராணிகர் வில்வவனமென்னுந்தலத்துக்குச் சத்தகன்னிகள் வரவுரைக்கின்றனர். திரேதாயுகத்திலோர் ஞான்று சப்தமாதர்கள் தமதிச்சையால், தந்தம்வாகனமீதேறி நினைத்தவிடங்களிற் சஞ்சரித்து, கோமதிநதிக்கருகில்: புட்கள் புலம்பும் பூக்கணிறைந்த பலதருக்கள் பொலிந்து செழிப்புற்ற, உந்தாலமுனிவரது நந்தனவனத்தை நண்ணி; அதிலுள்ள கனிகளைப்பறித்தருந்தி, மலர்களைக்கொய்தணிந்து, மதுக்களைப்பானஞ்செய்து, ஆங்குள்ள தடாகத்தைக்கலங்கச்செய்யுமகந்தையை, உந்தாலமுனிவர் கணி அக்கினியெனக்கண்கிவந்து சோபித்து நமதுகாவைமதியாதழித்தவுங்கட்குப்பலிதமாயி அஷ்டமாசித்திகளும் பலியாமற்போகக்கடவதெனச்சயிக்க, அச்சப்தமாதர்கள் வெட்கி மயங்கித்தலைருனிந்து பிரமதேவனிடஞ்சென்று, முனிவர் தந்தசாபங்கழிந்து முன்னம்போலச், சித்திகள் சித்திக்கும் வகைபுகலவேண்டுமெனவேண்டவே, அப்பிரமன் யோசித்து முந்துமுணர்ந்த சங்கரக்கடவுளன்றி, உங்களுக்குச் சித்தியையாயவரீய வல்லவர். அவர் உபதேசகர்த்தராதலால் தென்பாரில், உலகத்தைப்பரிசுத்தஞ்செய்யச் சையைவின்றொழுகும் ஒப்பற்ற பொன்னிரதிக்கு வடபால், அழகிய வில்வவனமென்னுந்தலத்தில், பலத்தைப்பரிகரிக்குமகத்துவயமதீர்த்தமாடி, வில்வவனேசரைத்தரிசித்து, அவராலயத்தில், தென்முகநோக்கி வடநிழலிருந்து, வேண்டுவார் வேண்டுவகையீயவல்ல, தட்சணமூர்த்தி சன்னிதியிற்சென்று பணிந்து வேண்டுவீராயினுண்டு பெறுவீரெனவே, அத்தலத்திற்சென்று நீராடி, சர்வாட்சகியையும் வில்வவனேசரையுந்துதித்து, தென்பாற்பொலியுந் தட்சணமூர்த்தி சன்னிதியிற்சென்று திருவடிவணங்கி, முடிமிசைக்கரங்கூப்பி அக்குரவனது சீர்த்தியைத்துதித்து, அடியேம் உந்தாலமுனிவர் சாபமொழிந்து, முன்னம்போலஷ்ட சித்திபெற்றுய்யும்படியருள்செயவேண்டுமென்ற அம்மாதர்களுக்கு, அஷ்டசித்தியையுமுபதேசஞ்செய்தருளிய பின், அம்மூர்த்தியை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாராய் அவர் சன்னிதிமுன்னர் நானுந்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றன ரென்றுரைத்தனர்.

சத்தகன்னிசள்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௧௨-க்கு திருவிருந்தம், ௩௭௪.

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது

எல்லாம்வளர்க்க வல்லவளென்ற பெயர்வரவுச்

ச ரு க் க ம்.

எழுதிர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்றருதரைமுனிவர்வில்வனமங்கமையெல்லாமுணர்ந்தோமின்னமுன்
டொன்றந்தவகையாதெளிப்பரைக்குப்பெயருகந்துயாவும்வளர்ப்பா
ளென்றுபெயர்வந்ததென்னென்றுசொலவேருதரின்பமோடவகையுரை
[ப்பார்
மன்றல்செறிவில்வனமட்டெலாமுன்கோள்கண்மரறுபாட்டால்வறண்
[கே. (ச)

வருடமில்லாதநதிவாவிசுபந்தடமும்வற்றிரீர்பயிர்பசும்புற்
றிரணமுதலின்றிப்பசுக்கண்மானிடர்பறவைசேரவுமடிந்துசிலபேர்
புரம்விடுத்தங்கங்குசெல்கவேணையரெலாம்போந்துவில்வாரணியமே
சரணமென்றரைகூடுபுகையகலமாகுந்தலங்களெல்லாம்பரவவே. (உ)

தன்னதுதலத்தின்வந்தெய்தித்தலிக்குஞ்சுனநாளைமகிக்கெலாமோ
ரன்னையெனும்பிகையருட்பார்வையானோக்கியக்கணரீலமேக
மென்னவுருவங்கொண்டதன்னதுதலத்தெல்கையவுமனழபொழியமுன்
[போன்
மன்னுநீர்பயிர்புற்றிரணமாந்தர்பறவைபசுவர்த்தனையதாகும்வகையால்.

மலைமகட்செல்லாம்வளர்க்கவல்லவளென்னமன்னுதிருநாமமெய்துந்
தலமதினயர்ந்தவில்வாடவியினீமுலுறைசம்பியமனங்கிதிர்த்தம்
மிலகும்வகையாவும்பொழிப்பாயகந்தொலையேவியம்பினமிக்கதை
நலமொடுபடித்தவரருந்தினர்மதலைகல்லிநவமணிதனந்தானியம். (ச)

பெருகமறையோதுபடிவாழ்ந்துபின்சிவபதம்பெறுவரந்தத்தலத்தின்
பரீவுசிவபத்தியிகுவிப்பிரர்க்கசுனரீர்பசும்பொலுடைதானியங்கள்
பரிவுடனளித்தபேர்பலனையரிபிரமனும்பகர்வதற்கெளிதல்லமற்
றெருதலத்தினினுறுவிப்பிரற்காதுசுவையுடனன்னமிட்டபலனும். (ரு)

கலித்துறை

அப்பதிதனிலொருமுட்டியனித்தவர்பெறுபலனாக்
கொப்பலவதனும்மகிதனினுயர்வில்வக்காவக்
கப்பணியச்சிவனுக்கவரணைசத்தியுமைக்கு
முப்புலனத்தினுமிணையிலும்க்காலத்தினுமே. ... (ச)

இத்தலவைபவமுற்றும்மெழுதிப்புத்தகமாய்
வைத்தர்ச்சனை செய்தத்தனைமனதுன்னிவனங்கும்
பத்திச்சுதர்மறையோர்கன்படிக்கும்படியீந்தார்
சித்தத்தினினைக்கும்பொருள் சேர்ந்தேகிவமடைவார். ... (௭)

இச்சரிதைபுகலும்வேதியரின்புறநற்கந்த
மச்சுதமுடைகாதணியங்குலியங்கடகமுதன்
மெச்சியவணிதனதானியமிகுமன்புடனருளி
புச்சித்யானங்கந்தகமும்பன்மிசைவைத்தே. ... (௮)

அன்பொடுநகர்வலஞ்செய்வித்தனமுங்கொடுப்பார்க
டுன்புறுமெல்லாவகமுமொழிந்துசுகம்பெறுவர்
பொன்பரிவொடுமுச்சந்ததமுமிப்புவிவி
னன்புறுமுயர்போகந்துய்த்திறைபதமடைகுவரார். ... (௯)

அதனாலிகபரம்வேண்டினராற்றன்மிகச்செய்துந்
துதிசெய்துமகிழ்ந்தன்பொடுசுருதிக்கிறையவர்பான்
முதிராவமுதாயிக்கைதமுதுநங்கவரவார்க
ளிதுசத்தியமிதுசத்தியமெனுஞ்சுதரைமுனிவோர். ... (௧௦)

சந்தனமச்சுதமலர்கனிதகைவற்கலையானுஞ்
சிற்தையின்மலியன்புடனார்ச்சிக்கவுமகிழ்வாய்வ்
வந்தணரிடைவிடைகொண்டுபுராணக்கடலாகிச்
சந்ததமுயர்குதத்தவர்தந்தாபதஞ்சார்ந்தார். ... (௧௧)

கவிவிருத்தம்.

* உலகமேத்துமொருமுதல்வாழியவ்
வுலகெலாம்வளர்த்தோம்புவளவாழியே
புலகினுன்மறையோர்களுஞ்சைவரு
முலகில்வாழ்பல்லுயிர்களும்வாழியே. ... (௧௨)

திவ்விய வில்வவனமென்னுந் தலத்திற் சத்தகண்ணிகள் வரவுரைத்
த சூதமகாமுனிவரை முனிவர்கள் வணங்கி, அடிகள் சொல்லிய தலத்
ர்த்த மூர்த்திவிசேடமியாவுமுணர்ந்தனம், உணராததினெனமொன்றுண்
டு. அலீதியாதெனின் கைலாயத்திருந்து சிவபெருமானோடு விடைபூர்
ந்து வந்து அத்தலத்தெழுநதருளிய தேவிக்கெக்காரணத்தாலெல்லாம்
வளர்ப்பவனெனநாமமியைந்ததென்பதென்ற முனிவர் கட்டுச்சூதமுனி
வர் புகல்கின்றனர். முற்காலத்தில் நவக்கிரகங்கள் மாறுபட்டி மழை
யின்றிப் பூயிவறண்டு நதிவாவிடபமுதலியவைவற்றி பயிர் புல் பூண்டு

*தாபதம்—முனிவரிருப்பிடம்.

எல்லாம்வளர்க்கவல்லவீனென்றபெயர்வரவுச்சருக்கம் ௭௧

முனேத்தலின்றி, மனுடர் பசுமுதலியவிலங்குகள் பட்சிகளிவைகட்குணவி
ன்றிச்சிலமடியசிலனாரதேயங்களுக்குச்செல்ல சிலவிலவாரண்யமே சர
ணென்றடைந்து தவிப்பக்கண்டு இவ்வுலகுக்கோர் தாயாகியவம்பிகை
யானவள் இருபாநேத்திரத்தானேக்கி, அக்கணமே நீலமேகவுருக்கொ
ண்டு மழையைப்பொழியவே, முன்னம்போல் நீர் பயிர் புல்பூண்டு மனு
டர் விலங்குகள் பட்சிகள் வர்த்தித்து மகிழ்ந்து செழிப்பாயினதாலு
மையவட்கெல்லாம் வளர்க்கவல்லவளென்பபெயரெய்தியதென்று சொ
ல்லி அவ்விலவவனத்தெழுந்தருளிய மூர்த்தி தீர்த்தமுதலிய வரலாற்
றைப் பவம் நீங்கப் பொழிப்பாக வியம்பிய விக்கதையைப் பத்தியாகப்
படித்தவர் கேட்டவர், புத்திரரையுங் கல்விநவரத்தினந்தனந்தானியங்
களும் பெருகப்பூமியில் வாழ்ந்து சிவபதம் பெறுவார்கள். அத்தலத்
தில் பத்திமிகுந்த பூசாருக்கமுது சலம் வஸ்திரம் பொன்தானியமளி
ப்பவர்பயனை, அரிபிரமனாஹஞ் சொல்வதற்கெளிதல்ல, வேறுதலத்தி
ல் தூறு பிராமணர்க்காறுசுவைப்போசனஞ்செய்வித்தபலன் அத்தல
த்தோர் முட்டியளிப்பவர் பலனுக்கீடாகாது. ஆதலால் அத்தலதீர்த்தமு
ர்த்தி சத்திக்கொப்பாக வெப்புவனத்திலுமில்லை. இத்தலமகத்துவத்தை
யெழுதியபுத்தகத்தைப் பூசிப்பவர் படிக்கக்கொடுப்பவர் படிப்போர்க்
குச்சந்தனந்தாம்பூலமச்சுதம் வஸ்திரங்காதணிமோதிரமளித்துச் சிவி
கையினேற்றி நகர் வலம்புரிவித்துச்சமாதானஞ்செய்விப்பவர், பூமியி
ல் துன்பயின்றி சுகம்பெறவாழ்ந்து இஷ்டபோகங்களனுபவித்துப்பின்
பச்சிவபெருமான்நிருவடி நிழலிற் சார்ந்திருப்பது சத்தியமென்ற சூத
புராணிகரை அருந்தவர் மகிழ்ந்து அருச்சுனை முதலியவுபசாரங்கள்
செய்துபணிந்து ததிக்கவும், அச்சூதபுராணிகர் மகிழ்ந்தம்முனிவர்களை
வாழ்த்தித்தமதாசிரமஞ்சார்ந்தனர்.

எல்லாம்வளர்க்கவல்லவீனென்றபெயர்வரவுச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் கரு-க்கு திருவிருத்தம் ௩௮௭.

திருவைகாலூர்ப்புராணம் முற்றிற்று.

